

ÉLETSZAKASZOK A CSALÁDBAN

Idézetek a Bibliatanulmányokhoz

2019. április, május, június

*Szemelvények a Prófétaság Lelke írásaiból
a naponkénti tanulmányozáshoz*

Fordította: Czinkota Judit Orsolya

© 2019 Viața și Sănătate Kiadó

A magyar nyelvű kiadás minden joga fenntartva.

A kiadvány eredeti címe:

E. G. White Notes for the Sabbath School Lessons

A magyar kiadás koordinátora: Szász Ernő

Fordította: Czinkota Judit Orsolya

Korrektúra és tördelés: Czinkota Andrásné

Megjegyzés:

Az idézetek után az eredeti kiadás oldalszámait tüntettük fel.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

WHITE, ELLEN GOULD HARMON

**Életrészletek a családban – Idézetek a Bibliatanulmányokhoz –
Szemelvények a Prófétaság Lelke írásaiból a naponkénti
tanulmányozáshoz / Ellen G. White;**

Fordította: Czinkota Judit Orsolya

– Pantelimon: Viața și Sănătate, 2019

ISBN 978-606-911-627-2

1. Czinkota, Judit Orsolya (trad.)

TARTALOM

1. Életritmusok	5
2. A döntéseink	14
3. Felkészülés a változásra	23
4. Amikor egyedül vagyunk	32
5. Bölcs tanácsok a családoknak	41
6. A király szerelmes éneke	50
7. A család egységének titka	59
8. Gyereknevelés	68
9. Veszteségek	77
10. Kis gondok	86
11. Hívó családok	95
12. Mit látnak a házunkban?	104
13. Szívbeli változás a végidőben	113

1. tanulmány

ÉLETRITMUSOK

Március 30., szombat délután

Isten munkája a természetben bölcsességre tanít, és a gyógyítás ajándékát adja mindenkinek. Az ismétlődő évszakok örök váltakozása folyamatosan dicsőségét, erejét és szeretetét jelenítik meg. – *A keresztény nevelés alapjai*, 61. o.

[Jézus] a saját példája által tanította, hogy az idő minden pillanata örök eredményekkel van tele, úgy dédelgetjük majd, mint egy kincset, és szent célokra használjuk fel. Ő egyetlen ember mellett sem haladt el úgy, hogy értéktelennek gondolta volna, hanem arra törekedett, hogy mentő orvosságként használja fel minden lélek iránt. Bármilyen társaságban volt, olyan leckét adott nekik, ami megfelelő volt az idő és a körülmények számára is. Igyekezett reményt kelteni a legdurvább és legkevesebbet ígérőnek is, biztosítva őket, hogy feddhetetlenné és ártalmatlanná válhatnak, eljutva egy olyan jellemre, amiben nyilvánvalóvá válik, hogy ők Isten gyermekei. Gyakran ismerkedett meg Sátán uralma alatt sodródókkal, akiknek nem volt erejük kitörni az ördög csapdájából. Jézus az ilyen elbátortalanodott, beteg, elcsábított és elbukott személyekhez is a leggyengédebb szánalommal szólt, olyan szavakkal, amikre szükségük volt, és amiket megértettek. – *Jézus élete*, 91. o.

Az ember még alighogy megszületik, máris elkezd meghalni. És a világ szüntelen munkája a semmibe vész, hacsak nem nyeri meg az örök életre vonatkozó igazi tudást. Az időt munka közben valóban értékelő férfinak egy hozzá illő palotája és halhatatlan élete lesz. Érdemes volt megszületnie.

Figyelmeztettek minket, hogy ügyeljünk jól az időre. Soha nem lehet jóvátenni az elvesztegetett időt. Egyetlen pillanatot sem hívhatunk vissza. Csakis úgy tudjuk visszaszerezni az időnket, hogy a maradandó dolgok legnagyobb részével foglalkozunk, és munkatársai leszünk Istennek nagyszerű megváltási tervében.

Aki így cselekszik, annak a jelleme átformálódik. Isten fia lesz, a mennyei család tagja és a mennyek Királyának gyermeke. Az angyalok társaságához tartozik. – *Krisztus példázatai*, 342. o.

Nagyon értékes az életünk ideje, ezért minden tettünket jól meg kell fontolnunk. Megadatott nekünk, hogy elvégezzük azt a munkát, amit az Úr is jónak lát, örökké tart és jó lélekkel vállaljuk el...

Az élet minden napján és minden egyes órájában, a gyerekkortól a fiatal korig, az ifjúságtól a középkorú évekig, majd az időskor évei felé haladva az élettörténetünket hűségesen rögzítik a mennyei könyvekben, ahogy a művész csiszolt lemeze visszatükrözi az előtte ülő vonásait. Minden nap, minden óra magával hozza a lehetőségeket, amiket az embernek fejlesztenie kell. Nem engedhetjük meg magunknak, hogy egy pillanatot is elveszítsünk azzal, hogy gondatlanul dolgozunk az Úrnak. – *The Upward Look*, 291. o.

Március 31., vasárnap – Kezdetben

[Lisztrában] az apostol igyekezett átadni a bálványimádóknak a tudást, hogy Isten a Teremtő és Fia az emberiség Megváltója. A figyelmüket először az Úr csodálatos alkotásaira irányította: a napra, a holdra és a csillagokra, az ismétlődő évszakok gyönyörű rendjére, a fenséges, hóborított hegyekre, a sudár fákra és a természet többi csodáira, amelyek túl mutattak az emberi értelenen. Pál apostol a Mindenható művein keresztül a pogányok gondolkodását a világmindenség nagy Uralkodójának szemlélésére fordította. – *Az apostolok története*, 180. o.

A mag kicsírázása a lelki élet kezdetét jeleníti meg, és a növény fejlődése a keresztyén növekedés nagyszerű ábrázolása. Ahogy a természet-

ben történik, úgy van ez kegyelem által: nincsen élet növekedés nélkül. A növénynek vagy fejlődik, vagy elpusztul. Ahogy a növése is csöndben és észrevétlenül, ám folyamatosan történik, így van a keresztyény élet fejlődésével is. Fejlődő életünk minden állomásán lehetünk tökéletesek, mégis ha Isten szándéka beteljesül ránk nézve, állandóan haladni fogunk. Egy életút munkája a megszentelődés. Amint megsokszorozódnak a lehetőségeink, a tapasztalatunk gyarapszik, és a tudásunk is növekszik. Alkalmassak leszünk a felelősség hordozására, és az érettségünk arányos lesz a lehetőségeinkkel. – *Krisztus példázatai*, 65–66. o.

Nem a benne rejlő erő miatt van, hogy a föld évről évre nagylelkűen terem, és tovább mozog a nap körül. Isten keze irányítja a bolygókat, és tartja őket a helyükön rendezett sorban az égen. Az Ő ereje által követi egymást a nyár és a tél, a vetés és az aratás, a nap és az éjszaka szabályos rend szerint. Szava által fejlődik a növényzet, jelennek meg a levelek, és bontanak virágot a rügyek. Amink van: a nap minden egyes sugara, az eső zuhogása, az étel morzsája, az élet minden pillanata a szeretet ajándéka. – *Gondolatok a Hegyi beszédről*, 74–75. o.

Az egész menny megtartja a szombatot, de nem szeszélyesen, semmittevően. Ezen a napon a lélek minden erejének föl kellene ébrednie, hiszen nem Istennel és Krisztussal, a Megváltónkkal találkozunk? Hit által fogjuk Őt szemlélni. Arra vágyik, hogy mindenkit felfrissítsen és megáldjon.

Mindenkinek éreznie kellene, hogy neki is része van a szombati istentiszteletek érdekessé tételeiben. Nem csak formaságból gyűltök össze, hanem a gondolatok kicserélésére, a mindennapi tapasztalatok elmondására, a hála kifejezésére, a mennyei világosság utáni komoly vágyakozásra, hogy megismerjétek Istent és akit elküldött, Jézus Krisztust. A Krisztusért összegyűlő közösség megerősíti a lelket az élet nehézségeihez és konfliktusaihoz. Soha ne gondoljátok, hogy keresztyények lehetek, ha magatokba zárkoztok. Minden egyes személy az emberiség nagy hálójának a része, és a tapasztalataikat nagy mértékben meghatározzák a társaik élményei. – *Bizonyságtételek*, VI. kötet, 362. o.

Április 1., hétfő – Az élet ritmusai

Isten hatalma nyilvánul meg a szívverésben, a tüdő működésében és az élő áramlatokban, melyek a test ezerféle különböző csatornáin folynak keresztül. Létezésünk minden pillanatával és az élet összes kényelméért az Ő adósaai vagyunk. Az embert az alsóbbrendű teremtmények fölé emelő erők és képességek a Teremtő adottságai. Megtölt minket a jótéményeivel. Az elfogyasztott ételért, a megivott vízért, a viselt ruháért, a belélegzett levegőért is a lekötelezettjei vagyunk. Különleges gondoskodása nélkül dögvésszel és méreggel telne meg a levegő. A Mindenható nagylelkű jótevő és védelmező. Az égen fönny ragyogó nap, ami a természetet magasztalja, a hold furcsán ünnepélyes sugárzása, az égbolt dicsőségei a ragyogó csillagokkal teleszórvva, a vidéket felfrissítő és a növényzetet éltető zápor... a nap és az éjszaka váltakozása, a megújuló évszakok: mind-mind az Alkotója szeretetéről mesélnek az embernek. Magához láncolt minket ezekkel az égi és földi jelekkel. – *Sons and Daughters of God*, 17. o.

Életművünkkel most az örökkévalóságra kellene felkészülnünk. Nem tudjuk, milyen hamar zárul le az életünk, és milyen lényeges, hogy leküzdjük az alantas, bűnös természetünket, és Krisztus arcképére változzunk át. Egy pillanatot sem pazarolhatunk el. Naponta kell készülnünk az öröklétre. Az életutunk biztosítja az örök élet áldására törekvést. Az Úr próbát adott nekünk, és ha hatvan és még 10 évig élünk, milyen rövid idő is ez az üdvösségünk kimunkálásához! Majd hasonlít-suk össze ezt a szakaszt az étellel, amit felbecsültünk, az Isten életével. A vizsgáztatásra és bizonyításra szánt rövid időszakunk bármikor véget érhet. Milyen megfontoltnak kellene lennünk, hogy tiszta jogcímet biztosítsunk magunknak az újjáteremtett földi otthonunkhoz. – *This Day With God*, 117. o.

A keresztyén kiváltsága, hogy csatlakozhat a fény Forrásához, és az élő kapcsolat által a világ világossága lehet. Krisztus valódi követői fényben járnak majd, ahogy Ő a fény, és így nem fognak bizonytalanul bolyongani, botladozva, mivel a sötétben haladnak. A nagy Tanító lenyűgözi hallgatóit az áldással, amik lehetnek a világ számára, úgy

képviselve Őt, ahogy a nap fölkel keleten, eloszlatja a sötétség ködét és árnyékait. A hajnal helyet ad az új napnak. A Nap aranylóan, színesen, majd a fény ragyogásával bearanyozza az eget: a keresztény élet szimbóluma. Miként a Nap fénye minden élő számára fényesség, élet és áldás, így kellene a keresztényeknek is a jó munkájuk, vidámságuk és bátorságuk által a világ világosságaivá válniuk! Ahogy a napfény eloszlatja az éjszaka árnyait, elárasztja ragyogásával a völgyeket és a hegyeket, így fogják a keresztények visszatükrözni a rájuk ragyogó igazság Napját. – *This Day With God*, 92. o.

Április 2., kedd – Amire nem számítunk

Szükséges kitartanunk a próbákban, mert ezeken keresztül kerülünk közelebb mennyei Atyánkhoz, engedelmeskedve akarátának, hogy így viszonzhatjuk az igazságos felajánlását...

A Mester jól látja, hol van szükségünk megtisztulásra a mennyei királyságához. Addig nem hagy minket a kemencében, amíg teljesen meg nem semmisülünk. Ahogy az ezüst finomítója és tisztítója bánik a keze munkájával, Ő is úgy figyeli a megtisztulás folyamatát, míg meg nem pillantja a tükröképét bennünk. Gyakran úgy érezzük, hogy a szenvedés lángjai csapnak fel fölöttünk, és ezzel egy időben attól félünk, hogy teljesen megsemmisülünk, mégis Isten szerető kedvessége ugyanolyan nagy irányunkban ezekben az időkben is, mint mikor lelkünkben szabadok vagyunk, és ujjongunk őbenne. A kemence megtisztít és nemessé tesz, de nem zúz össze, és nem semmisít meg. – *Hetednapi Adventista Biblia-kommentár*, IV. kötet, 1182. o.

Sokan komoly hibát vétének a vallásos életükben, amikor a figyelmüket teljesen az érzéseikre irányítják, és így ítélik meg az előmenetelüket vagy hanyatlásukat. Az érzések nem jelentenek biztos alapot... Egyetlen reményünk abban van, ha Jézusra „nézünk fel, hitünk kezdőjére és bevezetőjére”. Minden megvan benne, hogy reménnyel, hitel és bátorsággal ösztönözzön. Ő a mi igazságunk, vigaszunk és örömünk...

Óránként szükséges Jézusban bízunk. Megígérte, ahogy eljön a nap, úgy erők is lesz hozzá. Kegyelmeből a jelen minden terhét elviselhetjük, és a feladatainkat elláthatjuk. Ám sokakat lesújt a jövőendő bajok előérzete. Folyton azt lesik, hogyan hozhatnák át a holnap baját mára. Ekként a próbáik nagy részét csak képzelik. Őrölük Jézus nem gondoskodik. Csak a mai napra ígérte meg a kegyelmet. Megparancsolja, hogy ne terheljük le magunkat a holnap gondjaival és problémáival, mert „elég minden napnak a maga baja”. – *Bizonyságtételek*, V. kötet, 199–200. o.

Semmi komorság nincs Jézus vallásában. Szomorú arcú keresztények olyan benyomást keltenek, mintha csalódtak volna Urukban. A jellemét rosszul mutatják be, és érvekkel szolgálnak az ellenségeiknek. Lehet, hogy szóban azt állítják, Isten az atyjuk, de komorsággal és szomorúsággal a világ felé mégis azt árulják el, mintha árvák lennének.

Krisztus arra vágyik, hogy a szolgálatát olyan vonzóvá tegyük, ahogy valójában az is. Egyedül a könyörülő Megváltónak tárjuk fel az önmegtagadásunkat és szívünk titkos megpróbáltatásait! Hagyjuk ott a terheinket a kereszt lábánál, örvendezzünk szeretetének és annak, aki előbb szeretett bennünket; így menjünk az úton tovább! Talán ember soha nem ismerheti meg a lélek és Isten között titokban folyó munkát, de a Szentlélek munkájának eredménye a szívben mindenki előtt nyilvánvaló lesz, mert Ő „látja a rejtett dolgokat, és megjutalmaz téged”. – *Gondolatok a Hegyi beszédről*, 88. o.

Április 3., szerda – Átmeneti szakaszok

Milyen megaláztatás volt Pál számára tudni, hogy bármire is kapott felhatalmazást, úgy vélte, azzal Istent szolgálja, miközben Krisztust üldözte. Mikor a Megváltó fölfedte magát előtte dicsőségének fényes sugaraiban, Pál eltelt gyűlölettel maga és a munkája iránt. Krisztus dicsőségének ereje megsemmisíthette volna őt, de az apostol a remény foglya volt. Testileg megvakult Jézus jelenlétének dicsőségétől, akit

káromolt, de lelkileg láthatott, fölkelhetett a levertségből, ami elkábította és eltompította az érzékeit...

Bűnösnek, teljesen elveszett embernek látta magát, aki a Megmentő nélkül csak gyötrődik. A vaksága napjai és éjszakái alatt volt ideje gondolkodni, úgy tekintett magára, mint tehetetlen és reménytelen valakire Krisztushoz képest, aki egyedül képes megbocsátani neki, és igazsággal öltöztetheti fel. – 23. számú kézirat, 1899.

Barátkozzunk meg a gondolattal, az Úr felkészült arra, hogy nagy dolgokat tegyen meg értünk, de nekünk is fel kell készülnünk, hogy megkapjuk ezeket a dolgokat azzal, hogy megüresítjük a szívünket minden önteltségtől és elbizakodottságtól. Egyedül Istent magasztaljuk fel. „Akik engem dicsőítenek – mondja –, azoknak dicsőséget szerzek.” (1Sám 2:30) Nem szabad, hogy hajlamunk legyen az elismerésre, mivel „ismeri az Úr az övéit”. Akik nem magabiztosak, de bizalmatlanul tekintenek a saját munkájukra, nekik fogja egyedül Isten felfedni a dicsőségét. Ők fogják a legjobban felhasználni a kapott áldásokat. – *This Day With God*, 300. o.

Ahogy a szél láthatatlan, mégis világosan látjuk és érezzük a hatását, így van ez Isten Lelkének munkájával is az emberi szívben. Újjáteremtő erejét egyetlen szem sem láthatja, mégis új életet szül a lélekben, Isten képmására új személyt teremt. Míg a Szentlélek munkája csendes és észrevehetetlen, a hatása nyilvánvaló. Ha Isten Lelke megújította a szívet, az élet tanúskodik majd a tényről. Miközben semmit nem tehetünk azért, hogy megváltoztassuk a szívünket, vagy harmóniába kerüljünk Istennel; míg egyáltalán nem bízhatunk magunkban vagy a jó munkánkban, az életünk fogja megmutatni, vajon Isten kegyelme bennünk lakik-e. Változás lesz látható a jellemben, a szokásokban és a törekvésekben. Világos és határozott lesz a különbség a között, milyenek voltunk, és milyenek vagyunk most. A jellemet nem az alkalmankénti jó cselekedetek és rossz tettek mutatják meg, hanem a megszokott szavak és tettek iránya...

Aki Jézus Krisztusban új teremtés, a Lélek gyümölcseit termi, ami „szeretet, öröm, békesség, békétűrés, szívesség, jóság, hűség, szelídség, mértékletesség” (Gal 5:22–23). Többé nem a korábbi vágyaikhoz szabják magukat, hanem az Ő lépteit követik, a jellemét tükrözik vissza, és megtisztítják magukat éppen úgy, ahogy Ő is tiszta. – *Jézushoz vezető út*, 57–58. o.

Április 4., csütörtök – Kapcsolatok

Isten azt akarja, hogy hívei tisztítsák meg a kezüket és a szívüket. Ez boldogtalanná teszi majd őket? Szomorúságot hoz a családjukba, ha szívélyesek és türelmesek, udvariasak és elnézőek? Távolról sem. A családjuk iránt tanúsított kedvességük visszahat rájuk is. Ezt a munkát kellene bevinni az otthonukba. Ha a családtagok nem készültek föl arra, hogy békében lakjanak itt, még nem állnak készen, hogy a nagy fehér trón körül összegyűlő családban éljenek...

Igyekeznünk kell a bűnt távol tartani egymástól, támaszkodjunk Krisztus vérének érdemeire, és majd a csapás napján, mikor az ellenség körül fog minket, angyalok között járhatunk. Ők tűzfalként vesznek körül bennünket, és egy napon majd velük együtt sétálhatunk Isten városában. – *In Heavenly Places*, 30. o.

Nincs hatásosabb ékesszólás, mint a tiszta, igaz keresztény csöndes, következetes élete. Az ember nagyobb befolyást áraszt a lényével, mint azzal, amit mond.

A Jézusért elküldött szolgák azzal a jelentéssel jöttek vissza, hogy soha nem beszélt úgy egy ember sem, mint Ő. De ennek az volt az oka, hogy senki nem élt még úgy, mint Krisztus. Ha másként élt volna, mint ahogy tette, nem tudott volna úgy beszélni, ahogy beszélt. Szavai meggyőző erejűek voltak, mert tiszta és szent szívből eredtek, ami tele volt szeretettel és együttérzéssel, jóakarattal és igazsággal.

A jellemünk és a tapasztalatunk határozza meg a másokra tett befolyásunkat. Azért, hogy másokat is meggyőzzünk Krisztus kegyelmének erejéről, a saját életünkben kell ismernünk annak erejét. A lelkek

megmentésére bemutatott evangéliumnak egyben annak az örömhírnék is kell lennie, ami a mi lelkünket is megmentette. Csak Krisztusba, személyes Megváltónkba vetett élő hittel lehetséges a befolyásunkat éreztetni a kételkedő világban. Ha bűnösöket mentenénk ki a sebesen hömpölygő árból, a lábunk erősen álljon a sziklán: Jézus Krisztuson.
– *A nagy Orvos lábnyomán*, 469–470. o.

Minél közelebb kerülünk az Üdvözítőhöz, annál szelídebbek, alázatosabbak vagyunk, annál kevésbé bízunk magunkban, annál erősebben tartunk ki Jézus mellett, és annál erősebbek leszünk Krisztus által, hogy bűnösöket térítsünk meg, mivel nem az emberi eszköz érinti meg a lelket. A mennyei értelem együttműködik az emberivel, és így lesz hatással a szívre az igazság. Ha Krisztusban maradunk, akkor leszünk képesek hatni másokra, de ez az Ő jelenléte miatt történik, aki így szólt: „Ímé, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig.” (Mt 28:20) A Sátán legyőzésére kapott erő Krisztus munkájának eredménye bennünk, amit az Ő öröme szerint akarunk megtenni és teszünk is meg.
– *Bizonyságtételek*, VI. kötet, 399. o.

Április 5., péntek – További tanulmányozásra

- *Korai írások*, „Saul megtérése” c. fejezet, 200–203. o.
- *Jézushoz vezető út*, „A tanítványság próbaköve” c. fejezet, 64. o.

2. tanulmány

A DÖNTÉSEINK

Április 6., szombat délután

Az akarat az emberi természetet irányító erő, a döntés vagy választás ereje. Minden embernek van értelme ahhoz, hogy a jót válassza. Minden életesemény során Isten szava így szól hozzánk: „Válasszatok ki még ma, hogy kit akartok szolgálni!” (Józsua 24:15) Mindenki leteheti a voksát az Úr akaratával együtt, úgy dönthet, hogy neki engedelmessé válik, és így összekapcsolódik a mennyei követekkel, ekként oda állhat, ahol semmi nem kényszerítheti rá a gonosz dologra. – *Nevelés*, 289. o.

Két osztály van a világunkban. Az egyiket azok képezik, akik a megfeszített és feltámadt Megváltót szemlélik. A másikkal azok tartoznak, akik úgy döntöttek, hogy elfordítják tekintetüket a keresztről, és a sátáni befolyás irányítását követik. Az utóbbi réteg tevékenyen elkötelezte magát amellett, hogy botlató köveket tegyen Isten emberei elé, hogy ezeken elessenek, majd az engedelmesség ösvényéről az engedetlenség és halál sugárútjára térjenek át...

Mindannyiunk számára eljött az ideje, hogy eldöntsük, melyik oldalon állunk. Sátán ügynökei minden lélekkel dolgozni fognak, aki csak megengedte magának, hogy vele együttműködjön. De eközben mennyei angyalok is várnak arra, hogy eljuttassák Isten dicsőségének fényes sugarait mindazoknak, akik hajlandók befogadni Őt.

Rajtunk áll, hogy vajon Krisztus vagy az ördög szolgálói közé számítlanak minket. Minden nap bemutatjuk a viselkedésünkkel, kinek a szolgálata mellett döntöttünk. – *Our High Calling*, 15. o.

Néha vétkezünk, de ha meglátjuk és bevalljuk a bűneinket, a Mindenható kész megbocsátani azokat, és megtisztítani minden gonoszságtól. Ne bátortalanítsanak el a kudarcaink, hanem alakítsuk győzelemmé őket. Az a kiváltságod, hogy ma eldöntheted, kinek akarsz szolgálni...

Sokkal nagyobb hatóköröd van a véges lehetőségeken túl is. Ha összekapcsolódsz Istennel, és lelked egész szándékával mellette döntesz, Ő elfogadja a tékozlót...

Hozd meg a döntésedet az időre és az örökkévalóságra nézve! Egyetlen embernek se hagyj, hogy rászedjen a lelki dolgokban. Senki sem fizethet váltságdíjat a lelkedért. Jézus ezt már megtette. Közömbös leszel ez iránt a szeretet iránt? Megismétlem: „Jöjj!” Krisztus hív téged, és az egész menny ezt mondja: „Jöjj!” – *The Upward Look*, 345. o.

A nemzetek történelme szól ma hozzánk. Az Úr minden népnek és minden személynek helyet jelölt ki nagy tervében. Ma az embereket és a népeket a kezében levő mérőónnal teszteli Ő, aki soha nem ejt hibát. Mindenki a saját döntése alapján választja meg a sorsát. – *Próféták és királyok*, 536. o.

Április 7., vasárnap – Szabad akarat, szabad választás

A történelem minden szereplője a maga sorsán és helyén áll, mert Isten saját terve szerinti nagy művét olyan emberek fogják véghez vinni, akik felkészítették magukat a pozíció betöltésére a jó vagy gonosz oldalán. Az igazságossággal szemben a becstelenség eszközei lesznek. De nem kényszerítik őket ezekre a lépésekre. Nekik nem kell a gonosz eszközévé válniuk, ahogy Káinnak sem volt kötelező.

Szabad akaratból tesznek meg dolgokat, vagy az Isten törvénye alá helyezett jellemmel összhangban, vagy a Sátán kemény szabálya szerint alakított jellemmel. – *The Faith I Live By*, 155. o.

Az Isten teremtményei vagyunk, és ígéje kijelenti, hogy „félelmetes és csodálatos” az alkotása. Ő készítette elő ezt az élő lakást az elme szá-

mára, amit „különösen alkotott meg”: templomként, melyet maga az Úr igazított Szentlelke lakásául. Az egész személyt az értelem uralja. Minden tettünknek, legyen az jó vagy rossz, az agyban van a forrása. Ez az elme dicsőíti a Mindenhatót, és egyesít minket a mennyeiekkel. Mégis sokan úgy töltik el az egész életüket, hogy nem lesznek intelligensek az emberi testtel kapcsolatban, ami ezt a kincset hordozza. – *Gyermeknevelés*, 360. o.

Meg kell értenünk az akarat valódi erejét. Ez az emberi természet irányító erő a döntés vagy a választás ereje. Minden az akarat helyes működésétől függ. Az Örökkévaló az embert megajándékozta a döntés hatalmával, azért van, hogy használja. Képtelen vagy megváltoztatni a szívedet, ahogy magadtól sem tudsz vonzódni Istenhez, viszont képes vagy úgy dönteni, hogy neki szolgálj. Odaadhatod neki az akaratomdat, és akkor Ő munkálkodik benned, hogy azt tedd, ami az Ő jókedve szerint való. Ekként Krisztus Lelke ellenőrzése alá vonja az egész természetedet, az érzelmeid rá irányulnak, és a gondolataid is összhangba kerülnek vele.

Helyes a jóra és a szentségre vágyakozás, amennyiben valami felé halad, de ha itt megtorpansz, semmi hasznod nem lesz ebből. Sokan elvesznek, miközben abban reménykednek, és arra vágynak, hogy keresztények legyenek. Nem jutottak el oda, hogy átadják az akaratomkat Istennek. Nem döntöttek úgy, hogy keresztények legyenek. – *Jézus-hoz vezető út*, 47–48. o.

Isten kormányzatának alapja a szeretet törvénye, és a menny számára az egyetlen elfogadható szolgálat szeretetből jön, ami azzal a képességgel ruházza fel az embert, hogy értékelje a jellemét, így képes lesz szeretni Őt, és a szolgálata mellett dönteni. Míg a teremtmények az Urat magasztalták, összhangban álltak egymással a világegyetemben. Amíg Isten szeretete volt a legfőbb cél, addig bővülködött az egymás iránti szeretet is. Míg nem szegték meg ezt a törvényt, ami Isten jellemének lenyomata, addig egy disszonáns hang sem zavarta meg a mennyi harmóniát. – *That I May Know Him*, 366. o.

Április 8., hétfő – A jó döntések meghozatala

Teljesen a mások javára szentelt életében a Megváltó szükségesnek látta, hogy visszavonuljon az Őt nap mint nap követő sokaságtól. Szünetet kellett tartania a szolgálatban, hogy nyugalmat találjon, és zavartalanul együtt lehessen Atyjával. Egy volt velünk, szükségleteink és gyengeségeink részese, teljesen Istentől függött, és az imádság titkos helyén kereste az isteni erőt, hogy felvértezve indulhasson a szolgálatba, a próbákba. A bűn világában Jézus lelki küzdelmeket és kínokat szenvedett el, de Istenhez imádkozva letehetette a bánat terhét, amely csaknem összeroppantotta Őt. Vigaszra és örömré lett.

Krisztusban az emberiség kiáltása a végtelen irgalmasság Atyjához jutott. Emberként folyamodott Isten trónjához, míg emberi természetét mennyei erő járta át, amely összekötötte az emberit az istenséggel. Azáltal, hogy állandó kapcsolatban volt Istennel, életet kapott tőle, s így életet adhatott a világnak. Az Ő tapasztalatában nekünk is részesednünk kell. – *Jézus élete*, 362–363. o.

Amikor nem gondolnak Istenre, és nem hódolnak neki, mikor nem döntenek mellette... mint tanácsadó és erős védelmű torony mellett, milyen hamar beszivárognak a világi gondolatok és a gonosz hitetlenség, hiábavaló önhittség és filozófia veszi át az alázatos, bizakodó hit helyét. Gyakran úgy dédelgetik a kísértéseket, mint az igazi Pásztor hangját, mert az emberek elkülönítették magukat Jézustól. Egy pillanatra sem lehetnek biztonságban, ha nem ápolják szívükben a helyes elveket, és nem alkalmazzák minden üzleti vállalkozásukban is.

„Ha valakinek nincs bölcsessége, kérjen Istentől, aki készségesen és szemrehányás nélkül ad mindenkinek, és meg is kapja.” Ez az ígélet értékesebb az aranyból vagy az ezüstnél! Ha alázatos szívvel keresed a mennyei útmutatást minden próbában és nehézségben, Ő megígérte a vezetését. Isten ígéje soha nem hagy cserben. A menny és a föld elmúlhat, de az Ő beszéde soha nem múlik el. Bízz az Úrban, és soha nem zavarodsz össze vagy szégyenülsz meg. „Jobb az Úrnál keresni oltalmat, mint emberben bízni. Jobb az Úrnál keresni oltalmat, mint előkelő emberekben bízni.” – *Bizonyságtételek*, V. kötet, 426–427. o.

Látjuk az igében a figyelmeztetéseket és ígéreteket, amik mögött az Úr áll. Hív minket, hogy keressük szavában az útmutatást, ha nehéz helyzetbe kerülünk. Ha minden léptünknel nem érdeklődünk az Útikalauztól: ez az Úr útja? – akkor önzés szennyezi majd be a beszédünket és a tetteinket. Elfeledkezünk Istenről, és olyan utakon járunk, amiket nem Ő választott nekünk.

Isten igéje tele van drága ígéretekkkel és segítőkész tanácsokkal. Csalhatatlan, mert Isten képtelen tévedni. Az élet minden körülményére segítséget ad, és az Atya szomorúan néz, mikor gyermekei elfordulnak tőle az emberi támogatás felé. – *Az én életem ma*, 27. o.

Április 9., kedd – Barátaink megválasztása

Semmi sincs bennünk, amivel a jóra tudnánk befolyásolni másokat. Ha felismerjük tehetetlenségünket, hogy mekkora szükségünk van a mennyből jövő erőre, többé már nem bízunk magunkban... Ha öntudatlanul is a rossz befolyás veszélyes hatása alá kerülünk, az angyalok mellettünk lesznek, kérve minket, haladjunk jobb irányba. Megválogatják a szavainkat, és hatnak a tetteinkre. Így lehet, hogy néma, öntudatlan, de hatalmas a befolyásunk, amivel másokat Krisztushoz és a mennyei világhoz vonunk.

Ereje van a személyes befolyásnak. Jézus hatásával kell működnie, hogy oda emeljen föl másokat, ahová Ő teszi, helyesen adja át az elveket, és megállítsa a világi korrupció előrehaladását. Azt a kegyelmet kell terjesztenie, amit egyedül a Megváltó adhat át. Lelkesítenie kell, hogy megédesítse mások életét, jellemét a komoly hittel és szeretettel egyesült tiszta példa erejével. – *Isten csodálatos kegyelme*, 272. o.

Aki barátaul és társául rendszerint olyan személy(eke)t választ, aki elutasítja Jézust, és lábbal tapossa Isten törvényét, végül ugyanolyan gondolkodású és lelkületű lesz. Mindig is mélyen kellene érdeklődnünk a megrögzött bűnös üdvössége iránt, és kedvesen, előzékenyen viselkednünk velük, viszont biztosan csak olyanokat válasszunk barátaink, akik Isten barátaul is. – In: *Idők jelei*, 1881. május 19.

Jonathán, a születésétől fogva trónörökös volt, mégis az isteni rendelkezés hatására képes volt félreállni; riválisával a leggyengédebb és leghűségesebb barátságot tanúsította. Dávid életét önmaga veszélybe sodrásával védte meg. Állhatatosan apja oldalán maradt a hanyatlás sötét napjaiban is, és végül az oldalán esett el. Jonathán nevét gondosan őrzi a menny, a földön pedig az önzetlen szeretet erejét és létezését tanúsítja. – *Nevelés*, 157. o.

A dolgok mindenki esetében rosszra fordulnak, szomorúság és elbátortalanodás nehezedik a szívekre, majd egy barát személyes felbukkanása megvigasztal, erőt ad, és visszafordítja az ellenség nyilait, amik el akarnak pusztítani. A keresztény barátok valóban olyan sokan vannak, amennyien lenniük kell. Milyen értékes a kísértés és a krízis idején az igaz barát! Ilyen körülmények között Sátán elküldi a követeit, hogy a remegő lábak megbotoljanak, de az igazi barátok tanácsolnak, vonzó reménykedéssel töltenek meg, és a megnyugtató hit felemeli a lelket – ő, ez a segítség értékesebb a drágagyöngynél is!...

A jó barát erős, támogató kézfogása drágább az aranyból és az ezüstből. – *Sons and Daughters of God*, 161. o.

Április 10., szerda – Társat választani egy életre

Az Isten népét ma körülvevő legnagyobb veszélyek egyike az istentelennel kapcsolatba kerülni, különösen, ha hitetlenekkel kötnek házasságot. Sokaknál az emberek szeretete meggyengíti az isteni szeretet. Megteszik az első lépést a visszaesésben, azzal, hogy megkockáztatják Isten nyílt parancsának figyelmen kívül hagyását, aminek túlságosan gyakran teljes hitehagyás a vége. Már sokszor bebizonyosodott, hogy milyen veszélyes, ha a férfiak a saját akarataikat viszik véghez Isten követelményeivel szembehelyezkedve. Mégis kemény lecke a férfiaknak, hogy megtanulják, mi Isten szándéka azzal, amit elmond. – *Hetednapi Adventista Biblia-kommentár*, II. kötet, 1000. o.

Ha van olyan téma, amit nyugodtan és szenvtelenül kellene megfontolni, az a házasság. Ha valaha is szükség volt a Biblia tanácsaira, az akkor jön el, mielőtt a fiatalok egy lépést is tesznek, hogy összekössék az életüket. De az az uralkodó nézet, hogy ebben a kérdésben az érzelmek vezetnek, és túl sokszor a szerelmes érzelmesség van a kormánykeréknél, ami biztos romláshoz vezet... Úgy tűnik, a házasság kérdése megbabonázza a fiatalokat. Nem engedelmeskednek Istennek. Megkötözik az érzéseiket, és titokzatoskodnak, mintha félnének, hogy a terveiket valaki megakadályozná.

Ezen a sziklán már ezrek szenvedtek lelkükben hajótörést. Azok a meggyőződéses keresztények, akiknek az életét a becsület jellemzi, és akik úgy tűnik, minden más témában józanok, itt nagy hibákat követnek el. Határozottak, eltökéltek szándékukban, hogy azt nem lehet megváltoztatni. Annyira elbűvölték őket az emberi érzések és benyomások, hogy nem vágnak a Biblia kutatására, sem arra, hogy közeli kapcsolatba kerüljenek az Úrral. – *A keresztény nevelés alapjai*, 103. o.

Megváltónk hegyi beszéde felbecsülhetetlen értékű tanácsokat ad időseknek és fiataloknak. Gyakran kellene olvasni a családban, és értékes tanításait szemléltetni a mindennapokban. „Amit csak szeretnétek, hogy az emberek tegyenek veletek, mindenben ugyanúgy tegyetek ti is velük”, ahogy az apostoli intés is hangzik: [legyetek] „a tiszteladásban egymást megelőzők” – eszerint kellene élni a családban. Akik Jézus lelkületét kedvelik, azok udvariasan viselkednek otthon, még a legkisebb dolgokban is jóindulattal. Állandóan azt keresik, hogy boldoggá tegyenek mindenkit körülöttük, megfedkezve magukról a mások iránti kedves figyelem közben. Ez a gyümölcs növekszik a keresztény fáján.

Arany szabály a valódi udvariasság elve, és ezt a legigazabban Jézus élete és jelleme illusztrálja. Megváltónk mindennapi életében a szelídség és gyönyörűség micsoda sugarai ragyogtak fel! Micsoda nyájasság áradt a jelenlétéből! Ugyanezt a lelkületet fogják felfedezni a gyermekeiben is. Mennyei légkör veszi körül azokat, akikkel Krisztus ott van. Az ő tiszta, fehér ruhájukat az Úr kertjéből származó parfümmel illatosít-

ják. Az arcuk a tőle jövő fényt tükrözi majd vissza, megvilágítva az utat a botladozó és kimerült lábaknak. – *Boldog otthon*, 423–424. o.

Április 11., csütörtök – Pályaválasztás

Isten tervei szerint az ember abban talál boldogságot, hogy a teremtett dolgokkal foglalkozik, és a szükségleteit kielégítik a kert fának gyümölcsei.

Ádám a kert gondozásának munkáját kapta. Az Alkotó jól tudta, hogy Ádám boldogtalan lenne elfoglaltság nélkül. A kert gyönyörűsége örömet szerzett neki, de ez még nem volt elég. Fáradoznia kellett, hogy megdolgoztassa teste csodálatos szerveit. Ha a boldogság semmittevésből állt volna, az szent ártatlanságában munka nélkül marad. De Ő, aki az embert formálta, tudta, mi jelent neki örömet, és nem teremtette meg őt előbb, mint hogy kijelölte volna a feladatát. A jövő dicőség ígérete és a döntés, hogy meg kell dolgozni a mindennapi kenyérért: ugyanarról a trónról eredt. – *Boldog otthon*, 27. o.

Szükségünk van iskolákra az országban, hogy oktassák a gyerekeket és a fiatalokat, és így ők a munka mesterei lehetnek, nem pedig a munka rabszolgái... Hadd lássa a dolgozó, milyen előnnyel jár a legszerényebb foglalkozás, ha az Istentől kapott képességét, mint tehetséget használja. Így oktató válik belőle, aki másokat tanít az értelmes munkavégzés művészetére. Megértheti, mit jelent, hogy szeresd Istent szívedből, lelkedből, elmédből és erődből. Az Isten iránti szeretetnek szolgálatba kell állítania a fizikai erőt. Az Úr akarata a testi erő, és azzal is kifejezheted a szeretetedet iránta, ha helyesen használod a fizikai erődöt, és azt teszed, amit meg kell tenned. Isten előtt nincs személyválogatás.

A világban sok kemény, megadóztatott munka van, amiből elege van a dolgozóknak, és aki anélkül végzi a feladatait, hogy gyakorolná az esze, szíve és lelke Istentől kapott erejét, csak pusztán a fizikumát használja, az a munkáját fárasztó teherré változtatja. Vannak olyan gondolkodású és lelkületű emberek, akik robotként tekintenek a munkára, és önelégült tudatlansággal szoknak hozzá, gondolkodás nélkül vágnak

bele, anélkül, hogy igénybe vennék a szellemi képességeiket, hogy jobban végezhessék a feladatukat.

A legegyszerűbb munkában is van tudomány, és ha mindenki így tekintene rá, meglátnák a munka nemes voltát. Szívet-lelket bele kellene tenni bármilyen foglalkozásba, akkor majd vidáman és hatékonyan halad... A munka bármilyen fajtájának van becsülete, ezért lényeges elvégezni azt. Isten törvényét tegyük a cselekvés irányadóivá, ami minden foglalkozást felemel és megszentel. A hűséges kötelességteljesítés megnevesíti a munkát, és megmutatja az Úr által is jóváhagyott jellemet. – *A keresztény nevelés alapjai*, 314–315. o.

Salamont keserű tapasztalata megtanította az élet megüresítésére, hogy a magasabb jót keresse a földi dolgokban. Pogány isteneknek emelt oltárt, csak azért, hogy megtudja, milyen csalóka az ígéretük, hogy megnyugtadják a lelket. Komor és felzaklató gondolatok nyomasztották éjjel és nappal. Számára már nem volt többé öröm és lelki béke az életben, mivel a jövő sötétnek és kétségbeejtőnek tűnt.

Az Úr azonban mégsem hagyta őt cserben. Feddő üzenetekkel és szigorú ítéletekkel próbálta felébreszteni a királyt: vegye észre útja bűnösségét.

Salamon lelkiismerete megmozdult, és valódi fényben látta könnyelműségét. Lélekben megfenyítve, testben és elmében meggyöngülten, fáradtan és szomjazva fordult el a föld megrepedt kútjaitól, hogy még egyszer igyon az élet forrásából... Soha nem remélte, hogy megszabadul a bűn pusztító következményeitől; soha nem tudta függetleníteni elméjét az önelégülten folytatott pályája emlékeitől, viszont komolyan törekedett, hogy lebeszéljen másokat arról, hogy könnyelműségét utánozzák. – *Conflict and Courage*, 196. o.

Április 12., péntek – További tanulmányozásra

- *Jézus élete*, „Egy fogyatkozásod van még” c. fejezet, 518–523. o.
- *Válogatott bizonyágtételek*, I. kötet, „A győztes menny”, 96. o.

3. tanulmány

FELKÉSZÜLÉS A VÁLTOZÁSRA

Április 13., szombat délután

Krisztus igazságossága halad előttünk. Ez az Ő jelleme, amit nekünk le kell másolnunk róla. És aztán? Isten dicsősége fog hátulról védeni bennünket. Vezetőnk megy előttünk, és ahogy követjük, az Ő igazságosságát kölcsönzi nekünk, ami az életünkben látható a rendezettségben és az isteni beszélgetésben. Ez a hit tesz minket kereszténnyé, és felkészít arra, hogy együtt ülünk a mennyei helyeken Krisztussal. – *This Day With God*, 262. o.

Az egyhangú élet nincs a lelki növekedés hasznára. Néhányan azzal is elérhetik a lelkiség magasabb szintjét, hogy változtatnak a dolgok megszokott rendjén. Ha gondviselésében az Úr úgy látja, hogy a jellemépítéshez szükséges a változás, Ő megzavarja az élet nyugodt folyását. Ha azt látja, hogy egy munkásnak közelebbi kapcsolatban kellene lennie vele, ezért ezt elő kell idéznie, akkor elválasztja a barátoktól és az ismerősöktől. Mikor Illést felkészítette a elváltozásra, helyről helyre költöztette, hogy a próféta ne telepedhessen le könnyedén, és emiatt veszteség érje a lelki életét. – *Az evangélium szolgálja*, 269–270. o.

Az Atya jelenléte körülvette Krisztust, és csak az történt vele, ami a végtelen szeretet engedélyével áldására lehetett a világnak. Ez vigasztalta Jézust és ez a mi vigaszunk is. Aki Krisztus Lelkével betöltekezik, az engedelmeskedik neki. Bármi is éri, az a Megváltótól jön, aki körülveszi őt a jelenlétével. Semmi sem érheti, kivéve az Úr engedélyével. Minden szenvedésünk és szomorúságunk, minden egyes megkíséretésünk és próbánk, minden bánatunk és gyászunk, minden üldözésünk

és nyomorunk – egyszóval minden együtt munkálkodik a javunkra. Az összes tapasztalat és körülmény Isten eszköze, miáltal jót hoz az életünkbe. – *A nagy Orvos lábnyomán*, 488–89. o.

Emeljed be a mennyei napfényt a beszédedbe! A bátorító és felvidító szavak alapján felfedezed, hogy Jézus Krisztus igazságosságának nap-sugara lakik a szívedben. A gyerekeknek kellemes szavakra van szükségük. A boldogságukhoz lényeges, hogy érezzék az elfogadásukat is. Igyekezz legyőzni a kemény kifejezésmódot, és a gyengéd hangnemet gyakorold. Ragadd meg az Isten ssavában rejlő leckék gyönyörűségét, és úgy védjed, mint ami az otthonod boldogságához és sikeréhez alapvető. Boldog környezetben a gyerekek aranyos és napfényes természete fog fejlődni.

A jellem igazi szépsége nem csak különleges alkalmakkor ragyog fel, a lélekben lakó Krisztus kegyelmét minden körülmény között felismerhetjük. Aki vigyáz erre a kegyelemre, mint maradandó jelenlétre az életében, annál a jellem szépsége kitűnik a próbák között, de a könnyű élethelyzetekben is. Krisztus életét kell élnünk otthon, a világban és az egyházban. – *Reflecting Christ*, 185. o.

Április 14., vasárnap – Váratlanul

[Pál] apostol élvezte, hogy a korinthusi hívek odafigyeltek az Izrael tapasztalatában rejlő leckére... Bemutatta, miként készítette elő a jólét és gyönyör szeretete a bűn útját, ami előhívta Isten bosszúját. Akkor történt, mikor Izrael gyermekei leültek enni és inni, felkeltek játszani, hogy lerázzák magukról Isten félelmét...

Az apostolnak a korinthusi gyülekezethez intézett figyelmeztetése minden időben alkalmazható, és különösen igaz ez a jelenünkre. Bálványimádáson nemcsak a bálványok dicsőítését értette, hanem a saját érdekek szolgálatát, a jólét szeretetét, az étvágy és a szenvedély kielégítését. A Jézus Krisztusba vetett hit pusztá megvallása, az igazság dicsekvő ismerete még nem tesz senkit kereszténnyé. Amely vallás csakis a szem, a fül és az ízlelés kielégítését keresi, vagy saját

élvezetünk jutalmát, az nem Jézus vallása. – *Az apostolok története*, 316–317. o.

Isten egyetlen esetben sem szentesítette a poligámiát, mert ez ellenkezik az akaratával. Tudta, hogy megrontaná az ember boldogságát. Nagyban megrontotta Ábrahám békéjét boldogtalan házassága Hágárral...

Ha Ábrahám és Sára bizakodó hittel várt volna az ígéret beteljesedésére, hogy fiuk lesz, sokkal több boldogtalanságot elkerültek volna. Hittek abban, hogy úgy lesz, ahogy Isten megígérte nekik, de már nem tudták elhinni, hogy Sárának ilyen idős korban fia születik... Ebben mindkettejüknek hiányzott a hite és az Isten erejébe vetett tökéletes bizalmuk. Azzal, hogy Ábrahám hallgatott Sára szavára, és feleségül vette Hágárt, elbukott az Úr korlátlan erejébe vetett hit próbájában, és ezzel sok boldogtalanságot zúdított magára és Sárára. Az Úrnak ezzel az volt a célja, hogy kipróbálja Ábrahámnak a neki tett ígéretekbe vetett erős hitét és bizalmát. – *A megváltás története*, 76–77. o.

Krisztus maga jeleníti meg előttünk a veszélyeket. Ő ismerte a veszedelmeket, amikkel ezekben az utolsó napokban szembesülnünk kell, és amikre fel kellene készülnünk. „Mert ahogyan Noé napjaiban történt, úgy lesz az Emberfia eljövele is.” Ettek és ittak, ültettek és építettek, házasodtak és férjhez mentek, és semmit nem tudtak, amíg Noé be nem lépett a bárkába, és eljött az özönvíz, s mindőjüket el nem sodorta. Isten napja ugyanígy belemerülve találja az embereket az üzleti ügyekbe és a világ gyönyöreibe, lakmározva és torkosan, kielégítve a helytelen étvágyat...

Az ember Fiának az ég felhőiben való közeli eljövételébe vetett hitől az igazi keresztény még nem lesz közömbös és hanyag az élet rendes ügyeivel szemben. Aki várakozóan kutatja Jézus mihamarabbi megjelenését, az nem lesz lusta, hanem szorgalmasan dolgozik. Nem végzik gondatlanul és tisztességtelenül a munkájukat, ellenkezőleg: hűségesen, szolgálatkészen és alaposan. – *Bizonyságtételek, IV. kötet*, 309. o.

Április 15., hétfő – Felkészülés a házasságra

Sokan közülünk ideges természetűek, és természettől fogva villámgyorsan gondolkodnak és cselekszenek, de senki se gondolja, hogy képtelen megtanulni, hogyan legyen türelmes. A türelem olyan, mint egy növény, amiről ha odafigyelve gondoskodunk, gyors növekedésnek indul. Ha alaposan megismerjük magunkat, majd Isten kegyelmét szilárd elhatározásunkkal társítjuk, akkor győzhetünk, és mindenben tökéletessé válhatunk, így sohasem fogunk ingadozni.

A türelem a béke és a szeretet balzsamával ajándékozza meg a családot. A türelem egységet munkál a gyülekezetben, a családban és a társadalomban. Az életünkbe bele kell szőni ezt a kegyelmet. – *Az én életem ma*, 97. o.

A legerősebb gyógyszereknél is hatékonyabbak a kedves, derűs és bátorító szavak. Bátorságot csöpgögtetnek az elcsüggedt és elbátortalanodott szívbe, boldogságot és napfényt töltenek a családba a kedvességeikkel és bátorító szavaikkal – tiszszeresen megtérül majd az erőfeszítés. A férjnek emlékeznie kellene rá, hogy a gyerekei oktatásának terhe nagyrészt az anyára hárul, és neki sokkal több dolga van az értelmük formálásával. Ennek meg kellene mozgatnia a leggyengédebb érzéseit, és törődéssel kellene könnyíteni a nő terhein. Bátorítsa társát, hogy támaszkodjon az ő nagy ragaszkodására, és fordítsa a figyelmét a menny felé, ahol erő, béke van, és végső megnyugvásra talál a megfáradt. Nem szabadna felhős arccal haza jönnie, hanem jelenlétével hozzon napfényt a családba, és buzdítsa feleségét, hogy nézzen fel Istenre, és higgyen benne. Együtt igényelhetik a mennyei ígéreteket, és elhozzhatják az Úr gazdag áldásait a család életébe. A rosszindulat, panaszkodás és düh kiutasítja onnan Jézust. Láttam, hogy a menny angyalai elrepülnek attól a háztól, ahol csúf szavak, ingerültség és veszekedés uralkodik. – *Bizonyságtételek*, I. kötet, 306–307. o.

Úgy biztos, ha megfontoltan haladunk ebben a kérdésben. Adj magadnak elég időt, hogy minden pontot megfigyelhess, majd ne bíz meg a saját ítéletedben, hanem az édesanyádnak, aki szeret téged, az

édesapádnak és a megbízható barátoknak adj lehetőséget annak a kritikus megfigyelésére, akit úgy érzed, hogy tudnál kedvelni. Ne bízz meg a magad ítéletében, és senkivel ne házasodj össze, akiről úgy érzed, majd nem becsüli az édesapádat és az édesanyádat, hanem csak azzal, aki intelligens és erkölcsös. Az olyan lány, aki a közeledésével felhívja magára a figyelmet, mindig arrafelé kószálva, ahol a férfinak észre kell őt vennie, ha nem akar udvariatlannak tűnni: nem az, akivel kapcsolatba akarsz kerülni...

Sokkal jobb egyáltalán nem házasodni meg, mint szerencsétlenül nősülni, de azért keresd Isten tanácsát minden ilyen kérdésben. Nyugodj meg, vesd alá magad az Úr akaratának, hogy ne égj a lelkesedés lázában, és ne legyél alkalmatlan a szolgálataira a ragaszkodásod miatt.
– 59. számú levél, 1880.

Április 16., kedd – Felkészülés a gyermeknevelésre

Krisztusnak az édesanyja volt az első emberi tanítója. Ajkáról és a próféta tekercekből ismerkedett meg a mennyei dolgokkal. Vidéki otthonban élt, ahol hűségesen és jókedvűen tette a dolgát, és hordozta a háztartás rá eső terheit... Készségesen szolgált a szerető szívű, engedelmes fiú. Kitanult egy mesterséget, és saját kezűleg dolgozott Józseffel az ácsműhelyben. Az átlagos munkás egyszerű öltözetében sétált a kisváros utcáin szerény munkájába indulva, és onnan visszatérve.

Mennyei forrásokból táplálkozott az oktatása: a hasznos munkából, az írások és a természet tanulmányozásából és az élettapasztalatokból; Isten iskolás könyveiből, melyek tele vannak útmutatással mindazoknak, akik készséges szívvel, látó szemmel és értő szívvel fordulnak azokhoz. – *Bizonyságtételek*, VIII. kötet, 222–223. o.

Anna az Úrnak szánta Sámuel, és Isten már gyermekkorában és fiatalként is feltárta magát neki. Sokkal keményebben kell munkálkodnunk a gyerekeinkért és a fiataljainkért, mivel a Mindenható elfogadja őket, hogy nagy dolgokat tegyenek a nevében... Arra vágyik, hogy a gyerekek osztatlan ragaszkodással szolgáljanak neki.

Szülők, nagyszerű munka számotokra, hogy Jézusért munkálkodjatok, aki már mindent megtett értetek. Ő legyen a vezetőtok és segítégetek. Isten nem tartja vissza tőletek a legjobb ajándékát, amit csak adhat: egyszülött Fiát. Nem szabad megakadályozni a gyerekeket és a fiatalokat, hogy Jézushoz jöjjenek. Sátán mint megannyi acélkötéllal próbálja magához kötni a gyerekeket, és csakis az elszánt, személyes erőfeszítésetek által hozhatod őket sikeresen Jézushoz. A gyerekeknek és a fiataloknak sokkal több komoly feladatot kellene kapniuk, mert bennük van az egyház reménye. József, Dániel és a társai, Sámuel, Dávid, János és Timótheus – mind ragyogó példaképként bizonyítják a tényt, hogy „a bölcsesség kezdete az Úrnak félelme” (Péld 9:10). – *Szemelvények Ellen G. White írásaiból*, I. kötet, 319. o.

Az anyának éreznie kellene, mennyire szüksége van a Szentlélek irányítására, hogy magának is valódi tapasztalata legyen arról, hogy veti alá magát Isten útjának és akaratának. Majd Krisztus kegyelméből bölcs, kedves és szeretetteljes tanár lehet. Az elvégzendő teendőkhöz jó érzékre, ügyességre és türelmes, megfontolt törődésre van szüksége. Ez bizalmatlanságot igényel önmaga felé és komoly imát. Minden édesanya igyekezzen kitartó erőfeszítéssel betölteni a kötelességeit. Hozza a hit karjaiban a kicsiket a Megváltóhoz, elmesélve neki, mire van leginkább szüksége, bölcsességet és kegyelmet kérve. Komolyan, türelmesen és bátran kellene igyekeznie, hogy javítson saját képességein, és ezzel az értelme legnagyobb erejét helyesen használhassa a gyerekek nevelése közben.

Az otthon királyságának egyesült uralkodói, az apa és az anya legyen kedves és előzékeny egymás iránt. A viselkedésükkel soha ne szálljanak harcba azokkal a szabályokkal, amiket inkább igyekezni kellene belevenelni a gyerekekbe. Meg kell őrizniük a szív és az élet tisztaságát, ha azt szeretnék, hogy a gyerekeik is tiszták legyenek. Fel kell készíteni és fegyelmezni magukat, ha a gyerekeiket is nevelni szeretnék. Gyerekeik előtt követésre méltó példaként kell állniuk. – *Counsels to Parents, Teachers, and Students*, 128–129. o.

Április 17., szerda – Felkészülés az idős korra

Jézus végtelen könyörülete, szeretete és értünk hozott áldozata a legkomolyabb és legünnepélyesebb elmélkedést igényli. Időzzünk drága Üdvözítőnk és Közbenjárónk jellemén. Elmélkedjünk a misszióján, aki eljött, hogy megmentse az embereket a bűneikből. Ahogy szemléljük ezeket a mennyei témaköröket, hitünk és szeretetünk is erősebben fog nőni, és az imáink is egyre elfogadhatóbbak lesznek Isten számára, mivel egyre több hit és szeretet hatja át azokat. Értelmesek és buzgók lesznek. Folyamatosan erősödni fog a Krisztusba vetett bizalom és erejének naponkénti, élő megtapasztalása, ami megmenti a legutolsókat is mind, akik az Úrhoz jönnek általa.

Mikor a Megváltó tökéletességén gondolkozunk, arra vágyunk majd, hogy teljesen átalakuljunk és megújuljunk az Ő tisztaságának képére. A lélek éhezni és szomjazni fog rá, hogy olyanná váljon, akit imádunk. Minél többet gondolunk Krisztusra, annál többet beszélünk róla másoknak, és annál inkább képviseljük Őt a világ felé. – *Jézushoz vezető út*, 89. o.

Ha olyan jellemet érnénk el, amit Isten is elfogadhat, helyes szokásokat kell kialakítanunk a lelki életünkben. Szükség van a naponkénti imára a kegyelemben növekedéshez és magához a lelki élethez is, ahogy a fizikai jólléthez a táplálékra. Hozzá kellene szoknunk, hogy gyakran emeljük fel a gondolatainkat Istenhez imádságban. Ha elkalandozunk, vissza kell terelnünk oda, és kitartó fáradozással a szokás végül egyszerűvé válik. Egy pillanatra sem szakadhatunk el Krisztustól úgy, hogy biztonságban maradnánk. Szükségünk van a jelenlétére, hogy minden lépésünket kísérje, de csak ha eleget teszünk a feltételeknek, amelyeket Ő maga fektetett le.

A vallást az élet nagy vállalkozásává kell tenni. Minden mást alá kell vetni ennek. Minden erőnket – legyen az lelki, testi és szellemi – be kell vonni a keresztyén hadviselésbe. Nézzünk Jézusra erőért és kegyelemért, és olyan biztosan mienk lesz a győzelem, ahogy a Megváltó is meghalt értünk! – *The Sanctified Life*, 93. o.

Jézus kijelenti: Ha megvallotok engem az emberek előtt, úgy én is vallást tesztek rólatok Isten és a szent angyalok előtt. Legyetek tanúim a földön, és mint csatornákon áradhat rajtatok keresztül a kegyelem a világ gyógyítására. Így én leszek a képviselőtök a mennyben. Az Atya nem a hibás jellemetekre néz, hanem úgy tekint rátok, mint akik az én tökéletességembe öltöztek. Én vagyok az a közvetítő, akin keresztül érkezik az ég áldása hozzátok. És akik csak megvallanak engem azáltal, hogy beszélnek az áldozatomról az elveszetteknek, én is elismerem őket, és osztozni fognak a megváltottak dicsőségében és örömeiben.

Aki megvallja Krisztust, annak az embernek az életében Krisztusnak kell lakoznia. Senki nem beszélhet arról, amiye neki nincs. A tanítványok folyékonyan beszélhetnek a hitelvekről, az Üdvözítő szavait elismételhetik, de ha nincs Jézuséhoz hasonló alázat és szeretet bennük, akkor nem vallhatják meg Őt...

Nagy becsülete és szent felelőssége van Krisztus missziós szolgálóinak. – *Jézus élete*, 357. o.

Április 18., csütörtök – Felkészülés a halálra

A próbaidő alatt kialakított jellemed ugyanaz, ami Krisztus eljövetelekor is a tied lesz. Ha szent szeretnél lenni a mennyben, először a földön kell szentnek lenned. Az életben ápolt jellemvonásokat nem változtatja meg a halál vagy a feltámadás. Ugyanazzal a természettel jössz elő a sírból, ami megnyilvánult benned otthon és a közösségben. Jézus nem változtatja át a jellemedet a visszatérésekor. Most kell bevégezni az átalakulást. A mindennapjaink döntik el a sorsunkat. – *Boldog otthon*, 16. o.

Mikor láttam férjem utolsó lélegzetvételét, úgy éreztem, hogy Jézus sokkal drágább lett a nekem, mint életem bármelyik legértékesebb órájában. És mikor elveszítettem őt, akinek nagy szeretetére támaszkodtam, akivel harmincöt éven át dolgoztam, rátettem a kezemre, és azt mondtam: „Rád bízom a kincsemet a feltámadás reggeléig.”

Néha úgy éreztem, nem hagyhatom a férjemet meghalni. De úgy tűnt, ezek a szavak nagy benyomást tettek rám: „Csendesedjete el, és ismerjétek el, hogy én vagyok az Isten.” (Zsolt 46:10) Rám nehezedt a veszteségem, de nem merem átadni magam a hasztalan bánatnak. Ez nem hozza vissza a halottat. És nem vagyok olyan önző azt kívánni, bárcsak visszahozhatnám őt békés szendergéséből, hogy újra összekapcsolódjunk az élet harcaiban. Mint egy fáradt harcos lefeküdt aludni. Örömmel nézek majd a nyughelyére. Ha a legjobban szeretnénk az elhunyt emlékét ápolni a gyerekeinkkel, akkor ott dolgozunk, ahol ő abbahagyta, és Jézus erejével előre visszük a befejezésig. Nagyon hálásak vagyunk azokért a hasznos évekért, melyek megadattak neki; Krisztus és az ő kedvéért megtanuljuk a halálából a leckét, amit soha nem felejtünk el. Engedjük, hogy ez a gyász kedvesebbé és gyengédebbé, elnézőbbé, türelmesebbé és figyelmesebbé tegyen minket az élőkkel. – *Életünk és munkánk*, 252–254. o.

Dávid országos munkája a vége felé közeledett. Tudta, hogy hamarosan meghal, és nem hagy hátra zűrzavaros üzleti ügyeket, amivel felingerelné a fia lelkét, de amíg elegendő fizikai és szellemi ereje volt, rendezte a királyság ügyeit, még a legapróbbat is...

A teendőit rendező Dávid jó példát állít mindenki elé, aki előrehaladott korban van, hogy elintézzze a dolgait, amíg képes ezt megtenni, hogy mikor a halál közeledtével a mentális képességek elhomályosulnak, semmilyen világi természetű ügy ne terelje el a gondolatait Istentől. – *Hetednapi Adventista Biblia-kommentár*, II. kötet, 1024–1025. o.

Április 19., péntek – További tanulmányozásra

- *This Day With God*, „Constant Communion With God” [Folyamatos közösség Istennel] c. fejezet, 117. o.
- *Jézushoz vezető út*, „Isten ismerete” c. fejezet, 85–91. o.

4. tanulmány

AMIKOR EGYEDÜL VAGYUNK

Április 20., szombat délután

Ádám megteremtése után minden élőlényt elhoztak elé, hogy nevet adjon nekik, és látta, hogy mindnek volt társa, de köztük egy sem volt, ami hozzáillő segítőtársa lett volna. Az összes élőlény közül, amiket az Úr alkotott a földön, egy sem volt, ami egyenlő lett volna az emberrel. És az Úr így szólt: „Nem jó az embernek egyedül lenni, alkotok hozzáillő segítőtársat.” Nem azért alkotta meg az embert, hogy magányosan éljen: ő szociális lény. Társ nélkül az Éden gyönyörű tájai és kellemes foglalatosságai elveszítették volna a tökéletes boldogság megadását. Még az angyalok társasága sem elégíthette volna ki az együttérzés és a bensőséges kapcsolat utáni vágyát. Ugyanolyan természetű egy sem volt, akit szerethetett volna, és aki szerethette volna Ádámot.

Maga Isten adott Ádámnak párt. Ő gondoskodott „hozáillő segítőtársról” – egy neki megfelelő segítségről –, aki illett hozzá társként, és aki egy lehetett vele szeretetben és rokonszenvenben. – *Conflict and Courage*, 14. o.

Sokkal többen szenvednek lelki bajoktól, mint testi megbetegedésektől, és addig nem találnak enyhülésre, míg nem jönnek Krisztushoz, az élet forrásához. Ekkor megszűnik a kimerültség, egyedüllét és az elégedetlenség miatti panasz. A kielégítő örömök erővel töltik fel a lelket, valamint egészséggel és életerővel a testet. – *Bizonyágtételek*, IV. kötet, 579. o.

A kedves szavak, az együtt érző tekintet, a megbecsülés kifejezése úgy hat a küzdőkre és egyedül levőkre, mint egy pohár hideg víz

a szomszédra. A rokonszenv kimondása, a kedves tett felemeli azt a terhet, ami súlyosan nehezedik néhányuk vállára. A szeretettel megszentelt szívből érkező tanácsadó, intő és óvó szavak olyan lényegesek, mint a szeretetteljes érzelmek kiáradása és a megbecsülés kifejezése. A mások felé tanúsított önzetlen jószág minden egyes szava vagy cselekedete, akikkel kapcsolatba kerültünk, annak a szeretetnek a kinyilvánítása, amit Jézus tett szemmel láthatóvá az egész emberi család iránt. – *In Heavenly Places*, 207. o.

Krisztus szeretetének olyan mértékben kellene a szívünkben lennie, hogy a mások iránti érdeklődésünk elfogulatlan és nyílt legyen. Széles körben kellene szeretnünk másokat, és nem csak néhányukra összpontosítva, akik különleges bizalmukkal hízelegnek nekünk. Az ilyen barátságok odavezetnek, hogy elhanyagoljuk azokat, akiknek nagyobb szükségük volna a barátságunkra, mint akiket megajándékoztunk a figyelmünkkel. Nem szabad leszűkíteni a baráti körünket néhány kedvenc személyre, akik a szeretetük hangoztatásával hízelegnek nekünk...

A nyugtalanság, a honvágy vagy magányosság érzése akár a javadra is lehet. Mennyei Atyád úgy gondolja, hogy megtaníthat rá, hogyan találd meg benne azt a barátságot, szeretetet és vigasztalást, ami kielégíti a legkomolyabb reményeidet és vágyaidat is... Csak abban van az egyedüli biztonságod és boldogságod, ha Krisztust teszed folyamatos tanácsadóddá. Boldog lehetsz benne, még ha nem is lesz másik barátod ezen a világon. – *Our High Calling*, 259. o.

Április 21., vasárnap – Társas lét

Természetes a párkeresés. Mindenki talál kapcsolatokat, vagy létrehozza azokat. És ez a barátság erősödése irányában fog befolyásolni, a barátok erős befolyást árasztanak egymásra jó vagy rossz irányban. Mindenkinek lesznek társai, akik hatással lesznek rájuk, és ők is hatni fognak viszont.

Rejtélyes ez a kapocs, ami összeköti az emberek szívét; ami két egyén érzéseit, ízlését és elveit szorosan összevegyíti. Az egyik megérti a másik

lelkét, és lemásolja eljárásait és tetteit. Ahogy a viasz megtartja a pecsét formáját, akként tartja meg a lélek a kapcsolat lenyomatát is. A befolyás lehet öntudatlan, ám ettől mégsem kevésbé erőteljes. – *Bizonyságtételek*, IV. kötet, 587. o.

Honnan ered azok ereje, akiket Krisztusért üldöztek a múltban? Ez az Istennel, a Szentlélekkel és a Jézussal ápolttal összhangból származott. Bár a szégyen és az üldözés sokakat elválasztott földi barátaiktól, de sohasem Krisztus szeretetétől. A Megváltó soha nem szerette mélyebben a vihar tépte lelkét, mint mikor megszegényítették az igazság miatt. „Én is szeretni fogom őt, és kijelentem neki magamat” – szögezte le a Mester (Jn 14:21). Mikor a hívő az igazságért áll a földi törvényszékek előtt, az Üdvözítő is ott áll mellette. Mikor börtönbe zárják, Krisztus megjeleníti neki magát, és felvidítja a hívő szívét a szeretetével. Ha Istenért meghal, az Üdvözítő azt mondja neki, hogy bár a testet megölhetik, de a léleknek nem árthatnak. „Bízzatok, én legyőztem a világot.” (Jn 16:33) „Ne félj, mert én veled vagyok, ne csüggedj, mert én vagyok Istened! Megerősítelek, meg is segítelek, sőt, győzelmes jobboldalammal támogatlak.” (Ésa 41:10) – *Az apostolok története*, 85–86. o.

Ha kézen fogsz egy barátot, legyen ott Isten dicsérete a szádon és a szívedben. Ez fogja a gondolatait Jézus felé vonzani.

Mindannyiunknak vannak problémáink, alig elhordozható gyászunk, olyan kísértéseink, melyeknek nehéz ellenállni. Ne mesélj halandó barátaidnak a nehézségeidről, hanem vigyél mindent imában Isten elé. Határozd el, hogy soha nem ejtesz ki egyetlen kétkedő vagy elbátortalanító szót sem. Sokat tehetsz mások életének felderítéséért, hogy megerősödjének a törekvéseikben, ha a reményről és a szent vizsgálásról beszélsz nekik.

Sok bátor lelkét súlyosan nyom a kísértés, és már majdnem elesnek az önmagukkal és Sátánnal vívott küzdelemben. Ne bátortalanítsd el őt a nehéz küzdelmében! Ehelyett vidítsd fel bátor, reménykedő szavakkal, amik majd ösztönzik az útján. Így ragyog majd Krisztus fényéről. „Közülünk senki sem él önmagának.” (Rm 14:7) Öntudatlanul is

szétáradó befolyásunktól mások bátorságra és erőre kaphatnak, vagy elcsüggedhetnek, és elutasíthatják Jézust és az igazságot. – *Jézushoz vezető út*, 119–120. o.

Április 22., hétfő – Házasság nélkül

Miként Noé napjaiban történt, ezeknek az időknek is az egyik jele a megfontolatlan és elsietett házasságkötések száma. Sátán áll ezek mögött. Ahogy Pál szingli tudott maradni, és ugyanezt ajánlotta másoknak is, hogy ő és mások is teljesen az Úréi legyenek, miért ne – akik teljesen az övéi lennének, és szeretnének biztosra menni; amivel elkerülik a gondokat, a próbákat és a keserű gyötrelmet, mely olyan gyakori élmény a házasságot választók között – maradnának egyedül-állók, mint az apostol? És tovább menve, ha úgy döntött, hogy nem nősül meg, és másoknak is ezt tanácsolhatta, azóta eltelt 18 század, és ne maradhatnának úgy, mint ő: és ez ajánlható irány lenne azoknak, akik várják az Emberfia eljövetelét, hacsak nem kétségbevonhatatlanok a bizonyítékok arra, hogy megjobbítják az állapotukat, és így jobban meggyőződnek a mennyről? Amikor olyan sok forog kockán, miért ne állnánk mindig a biztos oldalon? – In: *The Adventist Review and Sabbath Herald*, 1868. március 24.

Istent szeressük a leginkább, ne engedjük, hogy bármilyen befolyás közénk és Urunk közé álljon. Szenteljünk figyelmet a fénynek, amire a Mindenható engedélyt adott, hogy bevilágítsa az utunkat, mindenekeelőtt a mennyet kell megjelenítenünk azzal, hogy minden egyes fény sugarat értékelünk, és ezt a fényt kell másokra is árasztanunk. Felelősséggel tartozunk Istennek a befolyásunkért. Még ha kénytelenségből nyilvánvalóan egyedül állunk is, akkor sem vagyunk egyedül, mert Krisztus velünk van, hogy bátorítson, erősítsen és megáldjon minket. Ő ismeri a szíved minden vágyát, lelked minden szándékát. Ezt mondja: „Nem hagylak titeket árván, eljövök hozzátok.” (Jn 14:18) Higgyünk benne, hogy Isten megteszi, amit megígért. – *That I May Know Him*, 203. o.

Isten az erősségünk. Nézzünk rá bölcsességért és irányításért, tartuk szem előtt a dicsőségét, az egyház javát és saját lelkünk üdvözülését, és győzzük le a megrögzött bűneinket. Egyen-egyenként törekedjünk arra, hogy minden nap új győzelemre jussunk. Tanuljuk meg, hogyan állhatunk meg egyedül, és hogyan függjünk teljesen Istentől. Minél hamarabb megtanuljuk, annál jobb. Mindenki jöjjön rá, hogyan bukik el, majd hitben figyelje, hogy a bűnei nem lesznek úrrá rajta, hanem ő győzi le azokat. Akkor bizalommal lehetünk az Úr iránt, és nagy bajtól menekül meg az egyház. – *Tapasztalatok és látomások*, 105. o.

Isten nem akarná, hogy lehúzzon a mély bánat, a fájdalom és az összetört szívünk. Azt szeretné, ha felnéznénk, és meglátnánk szeretetteljes, kedves arcát. Az áldott Megváltó ott áll sokak mellett, akiknek a szemét elhomályosították a könnyek, hogy nem is veszik észre Őt. Arra vágyik, hogy megfogja a kezünket, hogy egyszerű hittel ránézzünk, és megengedjük, hogy vezessen minket. A szíve nyitva áll a gyászunk, szomorúságunk és próbáink előtt. Örökké való szeretettel szeret minket, és kedvességgel vesz körül. Nála nyugalmat találhat a szívünket, és mindenkor szeretetéről elmélkedhetünk. Felemelheti a lelkünket a napi szomorúságból és zavarodottságból a béke birodalmába. – *Gondolatok a Hegyi beszédről*, 12. o.

Április 23., kedd – Mikor egy házasság véget ér

Mikor aztán a farizeusok a válás jogosságáról kérdezték Jézust, rámutatott hallgatóinak a házasság intézményére, mint amit a teremtsénnél rendeltek el. „Mózes szívetek keménysége miatt engedte meg nektek, hogy elbocsássátok feleségeteket, de ez kezdettől fogva nem így volt” – mondta. Az édeni áldott napokra hivatkozott, mikor Isten mindent „nagyon jónak” nyilvánított. Majd arra, hogy van eredete a házasságnak és a szombatnak, ennek a két ikerintézménynek Isten dicsőségére és az emberiség javára...

Jézus azért jött el a világunkba, hogy helyrehozza a hibákat, és helyreállítsa Isten erkölcsi képességét az emberben. Izrael tanítóinak szí-

vében rossz felfogás élt a házasságról. Úgy magyarázták, hogy nincs értelme a házasság szent intézményének. Annyira megkeményedett a férfiak szíve, hogy a legcsekélyebb kifogással is elváltak a feleségüktől, vagy ha úgy döntöttek, elvászthatták a nőt a gyerekeitől, és elküldhették maguktól a feleségüket...

Jézus Krisztus azért jött, hogy helyreigazítsa ezeket a gonoszságokat. – *Boldog otthon*, 340–341. o.

Ahogy a nő [a kútnál] beszélgetett Jézussal, mély benyomást tettek rá a szavai. Még soha nem hallott ilyen felfogást saját népe vagy a zsidók papjaitól. Mikor elé tárult a múltja, észlelte a nagy szükségét. Észrevette a szomjazó lelkét, amit Sikár kútjának vize soha nem tudott kielégíteni. Aki eddig kapcsolatba került vele, még senki nem ébresztette rá, hogy többre van szüksége. Jézus meggyőzte, hogy olvas az élete titkaiban, mégis úgy érezte, hogy Ő a barátja, aki megsajnálta és szereti a nőt. Míg Krisztus jelenlétének tisztasága elítélte a bűnét, egy szóval sem vádolta, hanem a lelket megújító kegyelméről beszélt neki. – *Jézus élete*, 189–190. o.

Jézus jelleme ragyogott föl a tökéletes igazságosság szépségében, mikor megbocsátott [a házasságtörő nőnek], és arra bátorította, hogy egy jobb életet éljen. Bár nem mentegette a bűnt, sem nem enyhítette a bűntudatot, menteni igyekezett, nem elítélni. A világ csak lenézte és megvetette ezt a hibázó asszonyt, de Jézus vigasztalóan és reményt nyújtóan szólt hozzá. A Bűntelen sajnálja a bűnös gyengeségét, és segítő kezét nyújtja felé...

Sokan azért mennek, hogy másokat vádoljanak, és fanatikusan bíróság elé akarják állítani őket, ám gyakran sokkal bűnösebb az életük, mint azoké. Az emberek gyűlölik a bűnöst, miközben szeretik a bűnt. Krisztus gyűlöli a bűnt, de szereti a bűnöst. Aki csak Őt követi, mindnek ilyen lelke lesz. A keresztény szeretet lassan bírál, gyorsan látja meg a bűnbánatot, kész a megbocsátásra, a bátorításra, hogy a szentség útjára állítsa a vándort, és készen áll arra, hogy a lába azon maradjon. – *Jézus élete*, 462. o.

Április 24., szerda – Halál és magány

Láttam azt az időt, mikor úgy gondoltam, átcaptak a hullámok a fejem fölött, és akkoriban éreztem, mennyire értékes nekem az én Megváltóm. Mikor a legidősebb fiamat elvesztettem, nagyon mélyen gyászoltam, de Jézus odajött hozzám, és megéreztem békéjét a szívemben. A vigasztalás poharát nyújtotta nekem.

És aztán elvesztettem őt, aki 35 éven át állt mellettem... Együtt munkálkodtunk, egymás oldalán a szolgálatban, de el kellett engednünk a harcos kezét, és befektetni a csöndes sírba, hogy megpihessen. Újra csak nagynak tűnt a gyászom, azonban megérkezett a vigasztalás pohara hozzám. Drága nekem Jézus. Ő mellettem sétált... és a te oldaladon is ott fog haladni. Mikor eltemetjük a barátainkat, ők olyan gyönyörűek számunkra. Lehet, hogy apánktól vagy anyánktól veszünk búcsút, de mikor előjönnek, a ráncok mind eltűnnek, és mi megismerjük őket. – *In Heavenly Places*, 353. o.

Hazafelé tartunk. Ő, aki annyira szeretett bennünket, hogy meghalt értünk, egy várost épít számunkra. Az új Jeruzsálem a mi nyughelyünk. Isten városában nem lesz többé szomorúság. Többé soha nem fog hallatszódni fájdalmas sírás, az összetört remények és az eltemetett érzések gyászdala. Hamarosan menyegzői ruhára cserélhetjük le a súlyos öltözetünket. Nemsokára tanúi leszünk a Királyunk megkoronázásának. Mindazok, akik elrejtették az életüket Krisztusban, akik megharcolták a földön a hit szép harcát, előjönnek ragyogva az Üdvözítő dicsőségével Isten országában.

Nem telik sok időbe, míg meglátjuk Őt, aki az örök életbe vetett reményeink középpontja. Jelenlétében az élet minden nehézsége és szenvedése eltöppül majd...

Nézz fel, csak nézz fel, és folyamatosan engedd nőni a hitedet! Hadd vezessen ez a hit a keskeny ösvényen, ami keresztülvisz Isten városának kapuin, a nagyszerű túloldalra, a dicsőség széles, határtalan jövőjébe, ami a megváltottaké. – *The Faith I Live By*, 362. o.

Mit tehetünk a Megváltó nélkül a lelket próbáló órákban? Szolgáló angyalok vannak körülöttünk, és az élet vizével frissítik lelkünket az életünk végső óráiban. Aki a feltámadás és az élet, megfogadta, hogy aki Jézusban elaludt, azt Krisztus előhossa magával a sírból. A trombita hangja felharsan, a halott életre kel, és nem lesz többé halál. Az öröklét hajnala érkezett el hozzájuk, mert nem lesz többé éjszaka az Úr városában. – *Szemelvények Ellen G. White írásaiból*, II. kötet, 250. o.

Április 25., csütörtök – Lelki magány

Ahogy Krisztus idejében, a társadalom mai állapota is szomorú képet nyújt a szent [házassági] kapcsolat mennyei eszményéről. Krisztus evangéliuma mégis enyhülést kínál azoknak, akik házasságukban csak keserűséget és csalódást éltek át, ahol társban és örömben reménykedtek. A Szentlélek által nyújtott türelem és gyengédség megédesíti a keserű sorsot is. Ha Jézus lakik egy szívben, azt annyira kitölti és megelégti a szeretetével, hogy nem emészti fel majd a vágyakozás az együttérzésre és a figyelemre önmaga iránt. Ha átadja magát Istennek, az Ő bölcsessége végrehajtja azt is, amiben az emberi bölcsesség elbukik. Az egykor már közömbössé és elidegenedetté váló szíveket, kegyelmének kinyilvánítása által, olyan kötelékek egyesítik, melyek sokkal szilárdabbak és tartósabbak a földieknél. – *Gondolatok a Hegyi beszédről*, 65. o.

A folyamatos, jótékony türelem keresztülvisz majd ezen a szomorú világon, s dicsőséghoz, méltóságához és örök élethez vezet. Ha az Úr benned és mindenek felett van, semmitől sem kell félned. A Biblia: fény a sötétségben élőknek. Az áldott halhatatlanság lehetőségével védi meg azokat, akik a vég felé tartanak, és ebben felemelő erőre lelsz, arra az erélyre, amire szükséged van, hogy ellenállj a gonosznak. Legyél rendíthetetlen a megpróbáltatás órájában, és végül elnyered az örök élet koronáját.

Bízz az Úrban teljes szívedből, és Ő soha nem árulja el a bizalmadat. Ha majd segítséget kérsz Istentől, ne kérj hiábavalót. Közel jön hoz-

zánk a szavával és a Lelkével a bátorításunkra, hogy bízzunk és reménykedjünk benne, és ezerféle módot keres, hogy elnyerje a bizalmunkat. De semmiben sem talál több örömet, mint a gyenge személy megnyerésében, aki hozzá fordul erősítésért. Ha úgy érzem, megtaláltam a hantgot az imádkozásra, neki is lesz füle a hallásra és karja a megmentésre. – 42. levél, 1875.

Minden hívő kiváltsága, hogy először Istennel beszélhet a szobájában, majd az Úr szócsöveként szólhat másoknak is. Azért, hogy legyen mit továbbítanunk, naponta fényhez és áldáshoz kell jutnunk. Most a Mindenhatóval közösségben levő nőkre és férfiakra van szükség: akiknek van egy örökkévaló Krisztusuk, és mivel angyalokkal működnek együtt, szent befolyás öleli körül őket. Isten munkájának olyanokra van szüksége, akik elég erősek ahhoz, hogy lépést tartsanak Jézussal, és Isten szeretetét kifejezzék bátorító és együtt érző szavakkal...

Isten fiainak és lányainak sok dolga van a világon. El kell fogadniuk az Úr szavát tanácsadóként, és tovább kell azt adniuk másoknak. Árasszanak fényt maguk körül. Akiknek a szívébe Isten elültette az Igét, hűségesen adják azt tovább másoknak. Krisztus szavairól beszélnek majd. Társalgásukkal és viselkedésükkel, a mindennapi beszélgetéssel bizonyítják az igazság elveit. Ezek a hívők a világ, az angyalok és az emberek látványosságai lesznek, hogy az Örökkévaló megdicsőüljön általuk. – *In Heavenly Places*, 67. o.

Április 26., péntek – További tanulmányozásra

- *A nagy Orvos lábnyomán*, „Példaképünk” c. fejezet, 24–25. o.; és a „Nyugalmat találtok” c. rész, 71–72. o.

5. tanulmány

BÖLCS TANÁCSOK A CSALÁDOKNAK

Április 27., szombat délután

A világ Megváltója az örök élet ajándékát kínálja fel a tévelygőnek. Gyengéd könyörülettel figyel, hogy elfogadják-e szeretete és megbocsátása ajánlatát, ahogy a földi szülő vágyik arra, hogy megbocsásson csökönyös, sajnálkozó és szenvedő fiának...

Salamon így int: „Hallgass, fiam, apád intésére, és ne hagyj el anyád tanítását, mert ékes koszorú ez a fejedre és ékszer a nyakadon! Fiam, ha vétkezők csábítanak, ne engedj nekik!... Térjtek meg, ha megdorgállak, és én kiárasztom rátok lelkemet, megismertetem veletek igéimet.” (Péld 1:8–10, 23) *Bizonyságtételek*, IV. kötet, 207–208. o.

A nevelés valódi célja Isten képének helyreállítása a lélekben. Kezdetben az Úr saját hasonlóságára teremtette meg az embert. Nemes tulajdonságokkal ruházta fel. Jól kiegyensúlyozott értelme volt, és lénye minden ereje összhangban állt egymással. De a bűneset és annak hatásai megrontották ezeket az ajándékokat. A bűn tönkretette és szinte kitörölte Isten képmását az emberben... Az a szülők és a tanárok feladata a fiatalság oktatásában, hogy együttműködjenek a mennyei tervvel, és ha így tesznek, akkor „Isten szolgálatában állnak” (1Kor 3:9). – *Pátriárkák és próféták*, 595. o.

A keresztyén szülők készüljenek fel rá, hogy tovább adják a gyerekeiknek az istenfélő életre való gyakorlati útmutatás. Ezt Isten elvárja tőled, ám elhanyagolod a kötelességedet, ha nem végzed el ezt a munkát. Igazítsd útba a gyerekeidet Isten választott módszeréről a tanítványosság terén, valamint a sikeres keresztyén élet feltételeiről. Tanítsd

meg nekik, hogy nem szolgálhatják az Örökkévalót, ha teljesen lekötik őket a földi dolgok! Ne hagyd, hogy azt képzeljék, nehéz munka nélkül is élhetnek, és tétlenül tölthetik a szabadidejüket. Isten szava világosan szól ezen a ponton. Jézus, a menny Fejedelme példát adott a fiataloknak. Keményen megdolgozott a názáreti műhelyben a mindennapi kenyeréért. Szülei felügyelete alatt állt, és nem törekedett arra, hogy a saját idejével rendelkezzen, vagy a vágyait kövesse...

Sok szemléletes példánk van a szilárd, vallásos elv fenntartó erejére... Az oroszánok verme sem tudta visszatartani Dánielt a naponkénti imától; a tüzes kemencével sem kényszeríthették Sidrákot és társait, hogy letérdeljenek a bálvány előtt, amit a király állíttatott fel. Az az ifjú, akinek megingathatatlanok az elvei, inkább lemond az élvezetekről, dacol a fájdalommal, bátor marad még az oroszánok barlangjában és a tüzes kemencében is, mint hogy hűtlen legyen Istenhez. Figyeljük meg József jellemét! Súlyos próba érte az erkölcsi tisztaságát, mégis teljes győzelmet aratott. A nemes fiatal minden ponton kiállta a próbát. Ugyanaz az emelkedett, hajthatatlan elvhűség mutatkozott meg benne minden egyes megpróbáltatásnál. Az Úr volt vele, és igéje törvény volt számára. – *Bizonyságtételek*, V. kötet, 42–43. o.

Április 28., vasárnap – A megfelelő nőt szeretni

Az élet ösvényének két oldalán figyelmeztető jelek állnak, hogy megakadályozzák az embereket a veszedelmes, tiltott terület megközelítésében; ezzel szemben – a józan ésszel ellenkezve – tömegek választják a végzetes utat, mert nincsenek tekintettel Isten törvényére, és dacolnak a büntetésével...

Az a rövid idő, mialatt kitomboljátok magatokat... olyan termést hoz majd, ami később egész életeteket megkeseríti: egy meggondolatlan óra, ha egyszer engedsz a kísértésnek, az egész életedet rossz irányba terelheti... Aki nem akar kapcsolatba kerülni Istennel, ehelyett kitevői magát a kísértésnek, biztosan elbukik. Az Úr mindenkit megpróbál. Sokan mentegették már gondatlanságukat és tiszteletlenségüket

a tapasztaltabbaktól látott rossz példával. Ez azonban ne riasszon vissza senkit a helyes cselekvésétől. A végső elszámolás napján úgysem hozhat sz fel olyan érveket, mint most. – *Boldog otthon*, 59–60. o.

Legyen Krisztus az első, az utolsó és mindenben a legjobb. Folyton tekints rá, és az iránta érzett szereteted napról napra elmélyül és megerősödik, amint aláveted magad a megpróbáltatás vizsgájának. Ahogy nő a szereteted Jézus iránt, úgy mélyül és erősödik mások iránt is.

Bár lehet, hogy nehézségek, tanácstalanság és elbátortalanodás üti fel a fejét, se a férj, se a feleség ne gondolja, hogy egyesülésük hiba vagy csalódás lenne. Határozottok el, hogy amennyire lehetséges, mindenné lesztek egymás számára. Folytassátok a figyelmességeket.

Mindenhogy batorítsátok egymást az élet harcaiban. Vizsgáljátok meg a másik boldogságának fejlődését. Kölcsönösen szeressétek egymást, kölcsönösen legyetek elnézőek egymással. Így a házasság a szerelem vége helyett mintha a szerelem kezdete lenne. Az igazi barátság melege, a szíveket összekötő szeretet a menny örömeinek az előíze. – *Boldog otthon*, 105–106. o.

Minden családot szent légkör vesz körül, amit meg kell őrizni. Senki másnak nincs joga ehhez a szent körhöz. A férj és a feleség legyen minden egymás számára. A feleség semmit ne titkoljon el férje elől, amit másoknak elmond; és a férjnek ne legyen titkolnivalója a felesége előtt, amit másokkal tudat. A feleség szíve legyen a férje hibái sírja; és a férj szíve a felesége hibái számára a sír. Egyikük se viccelődjön a másik érzéseinek kárára. A férj vagy a feleség sohase panaszkodjon egymásról másoknak szórakozásból vagy bármilyen más okból, mert amikor gyakran engednek a bugyuta és tökéletesen ártatlannak tűnő tréfálkozásnak, az nézeteltéréssel vagy esetleg elidegenedéssel végződik. Látam, hogy szent pajzs vesz körül minden családot.

Tekintsük a családi kört szent helynek, a menny jelképének, tükörnek, amelyben önmagunkat tükrözzük vissza... A tulajdon szilárd bizalmát kell éreznünk, ami a kényelem, a nyugalom és a bizalom érzetét kelti. – *Boldog otthon*, 177. o.

Április 29., hétfő – Felhívás az apáknak

Mikor komolyan kezdünk munkálkodni magunkért és a családjunkért, akkor Isten segítségére van szükségünk. Megmutatták nekem, hogy ha csupán megtartjuk a szombatot, reggel és este imádkozunk, az még nem amellett szóló bizonyíték, hogy keresztények vagyunk. Nagyon szigorúan is meg lehet tartani ezeket a külsőleges formákat, és mégis hiányzik a valódi istenképesség belőlünk. „Aki önmagát adta értünk, hogy megváltson minket minden gonoszságtól, és megtisztítson minket a maga népévé, amely jó cselekedetre törekszik.” (Tit 2:14) Mindenki, aki azt vallja, hogy Krisztus követője, meg kellene parancsolnia a saját lelkének, hogy ne engedje meg magának, hogy ingerlékenyen vagy türelmetlenül beszéljen. A férj és apa tartsa féken a kimondani készülő türelmetlen szavakat. Ismerje meg a beszéde hatását, nehogy szomorúságot és rossz érzéseket hagyjon maga mögött. – *Bizonyságtételek*, I. kötet, 305–306. o.

Az apának, a család papjának, gyengéden és türelmesen kellene bánni a gyerekeivel. Legyen nagyon óvatos, nehogy felkeltse bennük a harciasságot. Nem engedheti meg, hogy ne javítsa ki a vétkeket, mert van mód arra, hogy az emberi szív legrosszabb szenvedélyeinek felkavarása nélkül utasítsa őket rendre. Beszéljen szeretettel a gyerekeivel, mondja el nekik, most mekkora fájdalmat okoztak a Megváltónak, majd hadd térdepeljenek le vele a könyörület trónja elé, és ajánlja őket Jézusnak imában; legyen együtt érző velük, vezesse el őket a megbánáshoz és a bocsánatkéréshez. Ez a fegyelmezés csaknem mindig megtöri a legmakacsabb szívet is.

Isten azt szeretné, ha egyszerűen nevelnénk a gyerekeinket. Hajlamosak vagyunk elfelejteni, hogy a gyerekeknek nincs meg a hosszú évek gyakorlatával járó előnyük, mint az idősebbeknek. Ha a kicsik nem minden tekintetben a mi ötleteinkkel összhangban cselekszenek, néha úgy gondoljuk, hogy szidást érdemelnek ezért. De ez nem hozza helyre a dolgokat. Add át őket a Megváltónak, és mondd el neki mindent róluk, majd hidd is el, hogy az Ő áldása megnyugszik rajtuk. – *Gyermeknevelés*, 286–287. o.

Az apának meg kellene tanulnia, hogyan tegye boldoggá az édesanyát. Nem szabad megengednie magának, hogy borús tekintettel érkezzen haza. Ha valami baj van a munkahelyén, ne terhelje meg azzal a feleségét, kivéve, ha éppen az ő tanácsára van szüksége. Neki is megvannak a maga gondjai és próbái, amit hordoznia kell, ezért gyengéden kímélni kellene őt a szükségtelen terhektől...

Az apa bátorítsa a feleséget és anyát, hogy támaszkodjon az ő mély szeretetére. A kedves, jókedvű, bátorító szavak attól a férfitől, akire rábízta élete boldogságát, sokkal jobb hatással lesznek a nőre, mint bármilyen orvosság; és az együtt érző szavak vidám fénysugara megérinti a feleség és anya szívét, és visszatükrözi saját jókedvét, ami beragyogja az apa szívét is. – *Szemelvények Ellen G. White írásaiból*, II. kötet, 428–430. o.

Április 30., kedd – Fenyítés szeretettel

Sok szülő a megfelelő korlátozások elhanyagolásával igen boldogtalanúvá teszi a gyerekeit... Anyák és apák, tanítsátok meg a gyerekeiteknek, hogy az igazi boldogság egyetlen útja, ha szeretik és félik Istent, és saját példátokkal érvényesítétek a leckét. Hadd lássák, hogy Jézus Krisztus békéje uralkodik a szívetekben, és szeretete hatja át az életeket...

Isten szava mutasson utat a gyerekeitek nevelésénél, mindig figyelembe véve, mi lesz javukra a jövőben... Szülők, most alakíthatjátok ki a gyerekekben a szorgalmat, az önállóságot és az önuralmat, valamint fejlesszék magukban a gazdasági és üzleti érzéket. Most van itt az ideje, hogy megtanítsátok őket az előzékenységre, a jóindulatú viselkedésre a társaikkal és Istennel szemben a nagybecsülésre és a szeretetre... Az otthon legyen a legnaposabb és legvonzóbb hely a földön, és ezt kellemes szavakkal és kedves tettekkel, de legfőképpen az igazság iránti állhatatos ragaszkodással tudjuk megteremteni. – *Our High Calling*, 263. o.

Amelyik szülő a dominancia és fennhatóság szellemét követi, azt a saját szüleitől veszi át, ami pedig kemény fegyelmezéshez és utasításokhoz vezet: nem neveli helyesen a gyerekeit. A hibák szigorú kezelésével csak felkavarják az emberi szív legrosszabb indulatait, és az igazgatlanság, rosszság érzését ültetik el a kicsikben. Azzal a természettel találkoznak a gyerekeikben, amit ők maguk adtak át nekik.

Ezek a szülők eltávolítják utódaikat Istentől, mikor vallásos témákról beszélnek velük, ugyanis a keresztény hitet nem teszik vonzóvá előttük – sőt, az igazság elferdítése még visszataszítóvá is teszi azt számukra. Ezt mondják majd: „Ha ilyen a vallás, akkor én semmi ilyet nem akarok.” Így gyakran ellenségeskedés alakul ki bennük a hittel szemben, és a szülők önkényes büntetései oda vezethetnek, hogy a gyerekek a menyeyei törvények és kormányzás ellen fordulnak. A szülők saját visszaélésükkel határozzák meg gyerekeik örök sorsát. – *Gyermeknevelés*, 286. o.

Szeretettel és bölcsen kezeljük az otthoni szabályokat, nem úgy, mint egy vasrúd. A gyerekek a szeretet szabályára hajlandóak lesznek engedelmesen válaszolni. Amikor csak teheted, dicsérd meg a gyerekeidet! Amennyire tőled telik, tedd boldoggá az életüket... Ne feledkezz meg arról, hogy nekik nem csak feddésre és helyreigazításra, hanem bátorításra és dicséretre is szükségük van, vagyis a kedves szavak kellemes napfényére.

Az otthon legyen a legvonzóbb hely a világon a gyerekek szemében, ahol az anya jelenléte a legnagyobb vonzerő. Nekik érzékeny, kedves természetük van. Könnyen elégedettek lesznek, és ugyanilyen hamar boldogtalanok is. A szelíd fegyelmezéssel, a szeretetteljes beszéddel és tettekkel az édesanyák megnyerhetik a gyerekeik szívét.

Az angyalok örömmel tartózkodnak abban az otthonban, ahol szeretet lakik. Szülők, hadd áradjon a szívetekbe a szeretet napfénye, a vidámság és a boldog elégedettség, ami édes befolyásával hassa át az otthonotokat. Barátságos, elnéző lelkületet mutassatok, és ugyanerre bátorítsátok a gyerekeket is, hogy mindebben gyakorolják magukat, így téve derűssé az otthoni életet. – *Counsels to Parents, Teachers, and Students*, 114–115. o.

Május 1., szerda – Jobb lenne a háztetőn élni

Minden nő anya szeretne lenni, bármilyen is legyen a környezete, ezért állandóan biztatni kellene a boldog, vidám, elégedett természet elérésére, hogy tudja, minden ilyen irányú törekvését tízszeresen visszakapja majd utóda jellemében, fizikailag és erkölcsileg is. De ez nem minden! Viselkedésével rászoktathatja magát a derűs gondolkodásra, ekként tereli majd az értelmét a boldogság felé; saját boldog lelkülete rávetül a családjára és a környezetére is. Ezáltal fizikai egészsége is nagy mértékben javulni fog. – *Boldog otthon*, 258–259. o.

Nagyon közeli kapcsolat van a test és a lélek között. Ha az egyiket éri valami, a másik együtt érez vele. Sokkal nagyobb mértékben hat a lelkiállapot az egészségre, mint azt sokan észlelik. Az emberi betegségek nagy része a depresszió következménye. A gyász, a szorongás, az elégedetlenség, a büntudat és a bizalmatlanság mind elszívja az életerőt, és kaput nyit a hanyatlásra és halálra...

A bátorság, a remény, a hit, az együttérzés, a szeretet segíti az egészséget, és meghosszabbítja az élettartamot. Az elégedett elme és a vidám szív a test egészségére válik, és megerősíti a lelket. „A vidám [örülő] szív a legjobb orvosság, a bánatos lélek pedig a csontokat is kiszáritja.” (Péld 17:22) – *A nagy Orvos lábnyomán*, 241. o.

Szenvedéssel teli világban élünk. Nehézségek, próbák és szomorúság vár ránk a mennyei otthonunkba vezető úton végig. Ám sokan az élet terheit kétszer olyan nehézé teszik, mivel folyamatosan előre látják a gondokat. Ha csapással vagy csalódással találkoznak, azt gondolják, hogy minden tönkre fog menni, és az övük a legsúlyosabb baj mind közül, ami biztosan be is következik. Így hoznak magukra szerencsétlenséget és sötétséget. Maga az élet is megterhelő lesz nekik.

Viszont nem kell ennek így lennie. Elszánt erőfeszítésbe kerül majd megváltoztatni a gondolataik irányát. De meg lehet változtatni. Mert jelenlegi és jövőendő életük boldogsága függ attól, hogy vidám dolgokra összpontosítanak-e. Ne nézzék többé a borús, képzeletbeli képet, hanem azokra az áldásokra figyeljenek, amiket Isten szórt el az ösvé-

nyükön, és ezen felül a láthatatlan és örök dolgokra koncentrálnak.
– *Értelem, jellem, egyéniség*, II. kötet, 459. o.

Mikor a mennyei fény rávetül az emberre, az arckifejezése is az Úr örömét fogja kifejezni magán. Krisztus eltávozása a lélektől megszorít, és kételkedővé tesz. Jézus nélkül szomorúvá válik az arc és az élet sóhajszerű zarándoklattá. Isten szavának alapeszméje az öröm azok számára, akik befogadták Őt magukhoz. Miért? Mert övék az élet Világossága. A fény pedig boldogságot és örömet hoz, és ez az öröm nyilvánul meg az életben és a jellemen. – *Hetednap Adventista Biblia-kommentár*, V. kötet, 1144–1145. o.

Május 2., csütörtök – Az igazán jó feleség

A családi boldogság sokban függ a feleségtől és anyától. Egy fiatalember keressen valakit, aki mellette áll, és alkalmas arra, hogy elviselje, megossza vele az élete terheit; akinek a befolyása nemesíti és csiszolja a fiút, és aki szerelmével boldoggá teszi őt...

„Az Úrtól van az okos feleség.” (Péld 19:14) „Ura szívből bízük benne...” (Péld 31:14/a) „Szája bölcsességre nyílik, és nyelve szeretetre tanít. Ügyel háza népe dolgaira, nem kenyerere a semmittevés. Fölkelnek előtte fiai, és boldognak mondják, ura pedig így dicséri: Sok nő végez derék munkát, de te felülmúlod mindegyiket!” (Péld 31:26–29) „Aki jó feleséget talált, kincset talált, és elnyerte az Úr jóakarátát.” (Péld 18:22)
– *The Faith I Live by*, 256. o.

Az Úr Jézus az egyedüli segítségünk. Kegyelmeiből tanuljuk meg, hogyan szeressünk, miként sajátítsuk el a barátságos és tapintatos beszédet, és hogyan formálódik át hideg, nyers modorunk. A kedvesség törvénye kerül ajkunkra, és akik a Szentlélek drága befolyása alatt állnak, nem érzik a gyengeség jelének, ha együtt sírnak a síróval, és örülnek az örülővel. A jellem mennyei kiválóságain kell dolgoznunk. Tanuljuk meg, mit jelent, hogy mindenkivel jóakarátúak vagyunk, és mély vágy él bennünk, hogy árnyék helyett napfényt hozzunk mások életébe.

Hadd törjön össze és bánja meg bűnét a szívetek! Bátran fejezzétek ki az együttérzéseketet és szereteteket, ettől nem lesztek kevesebbek, ha kimondjátok. Éreztesétek másokkal a szívben megszülető szeretet melegségét. – In: *The Advent Review and Sabbath Herald*, 1894. január 2.

Isten szavában egy boldog otthon gyönyörű leírására bukkanunk, és arról az asszonyról olvasunk, aki irányítja és vezeti azt: „Fölkelnek előtte fiai, és boldognak mondják, ura pedig dicséri [őt].” Hát vágyhatna ennél nagyobb dicséretre az otthon úrnője?

Ha [az igazi feleség és anya] Istenre tekint erőért és vigasztalásért, és bölcsessége, félelme szerint igyekszik mindennapi kötelességeit elvégezni, megnyeri a férje szívét, és látja, amint gyerekei tiszteletreméltó férfiakká és nőkké érnek, akikben van annyi erkölcsi tartás, hogy kövessék anyjuk példáját. – *Boldog otthon*, 534. o.

Isten a nőt felhatalmazza a szolgálatával, és ha alázatosan, de mégis képességei legjavával mennyországgá teszi az otthonát, hűségesen és szeretettel teljesíti a férje és gyermekei iránti feladatait, egyre csak azt keresi, hogyan világíthatna maga körül szent fényvel a hasznos, tiszta és erkölcsös életével, akkor azt a munkát végzi, amit a Mester hagyott rá, és majd ajkáról hallja e szavakat: Jól van, jó és hű szolga, lépj be Urad örömébe! Ezek a nők – akik készségesen hajlandók mindennapi munkájuk végzésére, vidáman segítik a férjüket a nehézségek hordozásában, és a Mindenható felé terelik gyerekeiket – a legmagasabb értelembe vett misszionáriusok. – *Bizonyságtételek*, II. kötet, 465–466. o.

Május 3., péntek – További tanulmányozásra

- *Reflecting Christ*, „Father as Priest; Mother as Teacher” [Az apa: pap, az anya: tanító] c. fejezet, 178. o.
- *Our High Calling*, „Give No Place to Temptation” [Ne engedj teret a kísértésnek!], 85. o.

6. tanulmány

A KIRÁLY SZERELMES ÉNEKE

Május 4., szombat délután

Amikor a Teremtő összekulcsolta a szent pár kezét a házasságba, úgy szólt, hogy „ezért hagyja el a férfi apját és anyját, ragaszkodik feleségéhez, és ezért lesznek egy testté” (1Móz 2:24), kinyilvánítva a házasság törvényét Ádám minden gyermekének az idők végéig. Amit maga az örökkévaló mennyei Atya nevezett jónak, az az ember számára a legnagyobb áldás és fejlődés joga.

Ahogy Isten minden más jó ajándékát, amit az emberiségre bízott, a házasságot is megrontotta a bűn, de az evangélium szándéka tisztaságának és szépségének helyrehozása. Mind az Ó-, mind az Újszövetségben a házastársi kapcsolatot úgy alkalmazzák, hogy vele azt a gyengéd és szent egységet mutassák be, ami Krisztus és népe, a megváltottak között van, akiket a Kálvária árán szerzett meg. „Ne félj... – bátorít –, mert aki alkotott, az a férjed, akinek seregek Ura a neve, és aki megváltott, az Izrael szentje.” (Ésa 54:4–5) – *Gondolatok a Hegyi beszédről*, 63–64. o.

Maga Isten adott Ádámnak társat. Ő biztosított „segítőtársat” (megfelelő segítséget) neki, aki hozzá illett a párjaként, és aki egy lehetett vele szeretetben és rokonszenyben. Évát az Ádám kivett bordájából alkotta az Úr, ezzel is jelezve, hogy nem fejként irányítja férjét, nem a lába alatt van, alacsonyabb rendűként eltaposva, hanem vele egyenlőként áll mellette, az oldalán, hogy őt szeresse és védelmezze. A férfi részeként, csont a csontból és hús a húsból Éva férje másik fele volt, bemutatva azt a szoros összhangot és gyengéd ragaszkodást, ami ebben a kapcsolatban van...

Isten megünnepelte az első házasságot. Így az intézmény szerzője: az univerzum Teremtője. „Legyen megbecsült a házasság” (Zsid 13:4), a Mindenható egyik első ajándéka az embernek és a két intézmény egyike, amit a bűneset után Ádám magával vitt a Paradicsom kapui mögé is. A házasság áldás lesz, mikor a mennyei elveket felismerik, és azoknak engedelmeskednek a kapcsolatban, ugyanis ez vezeti el az embereket tisztaságra és boldogságra, ez elégíti ki a társas igényét, és ettől fejlődik testben, lélekben és erkölcsiségben. – *Pátriárkák és próféták*, 46. o.

Bár Jézus megróttá az önző vágyak kielégítésének minden formáját, Ő mégis nagyon társas lény volt. Minden társadalmi osztály vendégszeretetét elfogadta, így a gazdagok és szegények, a tanultak és a tanulatlanok otthonait is meglátogatta, és igyekezett gondolataikat a mindennapi élet kérdéseiről a lelki és örökérvényű dolgokra terelni. Nem engedte meg a kicsapongást, és semmilyen világi komolytalanság nem rontotta meg a viselkedését; ám gyönyörködött az ártatlan boldogság jeleneiben, és jelenléte szentesítette a társas összefüggéseket. Igazán lenyűgöző alkalom volt egy zsidó menyegző, amelynek öröme nem volt visszatetsző az Emberfia számára. Krisztus az ünnepegen való részvételével megtisztelte a házasságot, mint mennyei intézményt. – *Jézus élete*, 150–151. o.

Május 5., vasárnap – Oszthatatlan egység

Szükség van hitre odahaza. Csak ez előzheti meg a keserves tévedéseket, melyek olyan sűrűn keserítik meg a házások életét. Ahol Krisztus uralkodik, egyedül ott lehet szó mély, igazi és önzetlen szeretetről. Ekkor kapcsolódik össze a két lélek, és egyesül a két élet harmóniában. Az Úr angyalai ellátogatnak majd az otthonba, és jelenlétükkel megszentelik a hálószobát. Számúzik a megromlott érzékiséget. Istenre iránynak a gondolatok, hozzá száll fel a szív rajongása.

Az emberi szív emberek szeretete után sóvárog, de ez az érzés nem elég erős, elég tiszta, sem elég drága, hogy Jézus szeretetét pótolhassa.

Csupán Megváltójában találhat a feleség bölcsességet, erőt és kegyelmet ahhoz, hogy szembenézzen az élet gondjaival, felelősségeivel és szomorúságaival. Őt tegye erősségévé és vezetőjévé. A nő először Krisztusnak adja át magát, mielőtt bármelyik földi barátjának odaadná magát, és ne kezdjen olyan kapcsolatba, ami ezzel az elköteleződéssel szembe megy. Ha valódi boldogságot szeretnének találni, a menny áldására van szükségük mindahhoz, amijük van, és amit tesznek. – *Bizonyságtételek*, V. kötet, 362–363. o.

Hadd bizonyítsa be a férj és a feleség, hogy egymás segítségére és áldására vannak a házáséletükben. Vegyék fontolóra, milyen ára van, mikor engednek a féltelenségnek és az érzékiségnek. Ugyanis ettől nem növekszik, nemesedik, sem nem fejlődik a szerelem. Akik engednek az állati ösztöneiknek, és kielégítik a vágyaikat, azzal biztosan a gyermeküket pecsételik el a megalázó szokásaikkal, saját fizikai és erkölcsi tisztátalanságuk durvaságával. – 3. sz. kézirat, 1897.

Tehát ami törvény szerint kicsapongás, az súlyos bűnt okoz. Akik kereszténynek vallják magukat... kellően meg kellene fontolniuk a házastársi kapcsolat minden kiváltságának következményét, és minden tettüket a megszentelt elvre kellene alapozniuk.

A dédelgetett és kielégített állati szenvedélyek nagyon erőssé válnak manapság, és számtalan gonosztságot hoznak a házasságba. A fejlődő és kontrollálható értelem helyén az állati ösztönök uralkodnak a magasabb, nemesebb erőkön, míg fennhatóságuk alá nem kerülnek... Viszsaélnék a szexuális kiváltságokkal. A férfiak megrontják a saját testüket, és a feleség a féltelen, közönséges vágyaik ágyasa lesz, ameddig nem félik az Urat...

Csupán Isten igazsága teheti az embert bölccsé, vagy tarthatja meg így. – *Testimonies on Sexual Behavior, Adultery, and Divorce*, 115. o.

A keresztény mindig tekintsen föl a Mintára, és kövesse Jézus szent példáját! Ezután helyes lelkület áramlik mások életébe és jellemébe. Ha naponta komolyan keresnék Istent, alázatosan imádkoznának világos-

ságért és útmutatásért, akkor biztosan felfedeznék a személyes cselekvés irányát, így az istentelen praktikák és sok istentelen terv visszaszorulna, ha Jézust tennék életük törvényévé. – *14. sz. kézirat, 1888.*

Május 6., hétfő – A szeretet fajtái a szerelmi énekekben

Az esküvői ünnepségek öröme Jézus gondolatában előremutatott annak a napnak a boldogságára, amikor haza viszi a menyasszonyát az Atya házába, és a megváltottak a Megváltóval leülnek a Bárány menyegzői vacsorájához. Azt mondja: „Ahogy a vőlegény örül menyasszonyának, úgy örül majd neked Istened.” „Nem mondanak többé elhagyottnak... hanem úgy hívnak, hogy gyönyörűségem... Mert gyönyörködik majd benned az Úr.” (Ésa 62:5, 4) „Repesve örül neked, megújít szeretetével, ujjongva örül neked.” (Sof 3:17) Mikor János apostol mennyei látomást kapott, ezt írta róla: „Boldogok, akik hivatalosak a Bárány menyegzőjének vacsorájára!” (Jel 19:9) – *Jézus élete, 151. o.*

Ha gyengéden viselkednének a családban, ha nemesen, nagylelkűen alkalmazkodnának egymás ízléséhez és véleményéhez, ha a feleség keresné az alkalmat, hogy szívélyesen kifejezze férje iránti szeretetét tetteikkel, és a férj ugyanazzal a figyelemmel és kedves megbecsüléssel fordulna a felesége felé, akkor a gyerekeknek is ugyanilyen lelkületük lenne. – *This Day With God, 335. o.*

A nők és a férfiak elérhetik Isten eszményét, ha Krisztus a segítőkük. Amire az emberi bölcsesség képtelen, azt az Ő kegyelme végrehajtja azokért, akik kedves bizalommal átadják magukat neki. Előrelátása egyesítheti a szíveket mennyei kötelékekkel. A szerelem nem csak lágy és hízog szavak cseréje. A mennyei szövőszéken szőtt szálak finomabbak, mégis szilárdabbak, mint amit a földi gépek készíthetnek. Az eredmény pedig nem silány szövet, hanem olyan anyag, ami elbírja a kopást, a megpróbáltatást és a nehézséget. A szív a szeretet arany lánccal kapcsolódik a másik szívhez, és ez fennmarad. – *A nagy Orvos lábnyomán, 362. o.*

A feleség tisztelje a férjét. A férj szeresse és dédelgesse a feleségét, és ahogy a házassági esküjük egyesíti őket, úgy a Krisztusba vetett hitük is formálja eggyé a párt őbenne. Mi tetszhetne jobban Istennek, mint látni, hogy akik házasságot kötöttek, együtt igyekeznek megismerni Jézust és mindinkább betöltekezni az Ő Lelkével?

„Öltetek magatokra... jóságot, alázatot, szelídséget, türelmet.”
„Éljetek szeretetben, ahogy Krisztus is szeretett minket.”...

Legyen mienk Isten Szentlelke, vagy soha nem lehet harmónia az otthonban. Ha a feleség Krisztus lelkületével bír, vigyázni fog a szavaira, uralkodik a hangulatán, alázatos lesz, és mégsem érzi, hogy rabszolga volna, hanem férje társa. Ha a férj az Úr szolgálja, nem hatalmaskodik a feleségén, nem önhatalmú és követelőző. Képtelenség az otthont túlzottan szeretni, mivel ha az Úr Szentlelke tartózkodik benne, a menny egy darabkája. – *Boldog otthon*, 114, 118. o.

Május 7., kedd – Szeretetteljes ismeret

A Mindenható a férfiból alkotta meg a nőt, hogy társa és segítője legyen neki, egy vele, aki vigasztalja, bátorítja és dicséri őt, a férfi pedig az ő erős segítősége. Mindenki, aki szent céllal lép be a házassági kapcsolatba – a férj, hogy megnyerje a női szív tiszta vonzalmát; az asszony, hogy lágyítsa és fejlessze férje jellemét, hogy az kiteljesedjen –, Isten szándéka szerint tesz.

Krisztus nem azért jött, hogy lerombolja ezt az intézményt, hanem visszaállítsa eredeti szentségét és magasztosságát. Amiatt érkezett, hogy helyreállítsa az Úr képmását az emberben, és munkája kezdetén máris jóváhagyta a házastársi kapcsolatot...

A Jézustól áradó mennyei szeretet soha nem teszi tönkre az emberi szerelmet, hanem magába öleli azzal, hogy az emberi szeretet kifinomul és megtisztul, felemelkedik és megnemesedik. Addig soha nem termi meg az emberi szeretet az értékes gyümölcsseit, míg nem válik eggyé a mennyei természettel, és nem gyakorolja, hogyan növekedjen a menny felé. A Megváltó boldog házasságokat és boldog családi tűzhelyeket szeretne látni. – *Boldog otthon*, 99. o.

A Krisztus és tanítványai közötti egység nem tette tönkre egyikük személyiségét sem. Lélekben, céljaikban és jellemükben ők egyek, de nem a személyiségükben. Azzal, hogy az ember részesül a Szentlélekben, alkalmazkodik Isten törvényéhez, a mennyei természet részesévé válik. Az Üdvözítő élő közösséget alakít ki a tanítványaival maga és az Atya között. A Szentlélek munkálkodik az emberi értelmén, és ezáltal teljesedik ki Jézus Krisztusban. A Krisztussal való egység az egymással való egység kötelékét is létrehozza. Az egység a legmeggyőzőbb bizonyíték a világ számára a Megváltó felsőbbségéről és erkölcsi tisztaságáról, valamint bűnököt elvevő erejéről...

Minél szorosabb egységben vagyunk Jézussal, annál közelebbi egységbe kerülünk egymással. – *Sons and Daughters of God*, 286. o.

Péter, Jakab és János minden lehetőséget kihasználtak, hogy közel kerüljenek a Mesterükhöz, és vágyuk teljesült... De egyedül János vágyott még szorosabb barátságra, és ezt meg is kapta. A Jordánál történt első alkalommal, mikor András hallgatta Jézust, és elfutott, hogy hívja a bátyját, János csöndben ült, elmerülve a bámulatos témák szemlélésében. Buzgó, elmélyült hallgatóként követte a Megváltót. Jánosnak mégsem volt hibátlan jelleme... De... a mennyei Tanító észrevette őszinte, lelkes, szeretetteljes szívét. Jézus megdorgálta az önzését, megfiúsította az ambícióit, és megpróbálta a hitét. Viszont feltárta neki, mire vágyik: a szentség szépségére, az Ő átalakító szeretetére...

János természete szerint vágyott a szeretetre, együttérzésre és barátságra. Jézus közelébe férközött, mellé ült, ráhajolt a mellkasára. Ahogy a virág kortyol a naptól és a harmatból, úgy kóstolt bele ő is a mennyei fénybe és életbe. Rajongással és szeretettel nézte az Üdvözítőt, míg csakis hozzá hasonlónak és vele közösségben akart lenni, és míg Mestere jelleme nem tükröződött vissza rajta. – *Nevelés*, 87. o.

Május 8., szerda – Szerelem a megfelelő időben

Némelyik kísértés sokkal veszélyesebb és végzetesebb a fiatal számára... mint az érzékiség megkísértése, és aki enged az akaratnak, tagadhatat-

lanul azt bizonyítja, hogy tönkreteszi a lelket és a testet most és mindörökké...

Mára széles körben elterjedt az erkölcstelenség, még Krisztus meggyőződéses követői között is. A szenvedély féktelen, az engedékenység csak gerjeszti az állati hajlamokat, miközben folyamatosan gyengül az erkölcsi erő...

Azok a bűnök, melyek eltörölték az ősoket és a ma pusztaságot mutató városokat, többé nem pusztán a pogány országokban, nem csak a népszerű keresztény tanítók között bukkannak fel, hanem azoknál is előfordul, akik azt állítják: várják az Emberfia eljövetelét. Ha Isten akként tárná fel a bűnöket, ahogy azokat Ő látja, szegény és rémület töltené el. – *Értelem, jellem, egyéniség*, I. kötet, 231–232. o.

Akik a házasságkötést fontolgatják, mérlegeljenek minden érzést, és figyeljenek meg minden jellemfejlődést abban, akivel úgy gondolják, hogy összekötik az életüket. A házasságkötés felé tett minden lépést egyszerűség, szerénység, őszinteség és az a komoly vágy jellemezzen, hogy örömet szerezzenek és megtiszteljék Istent. A házasság mind a földön, mind az eljövendő világban folytatott életünket érinti. Egy őszinte keresztény sem tervez olyat, amit az Úr nem hagyhat jóvá. – *A nagy Orvos lábnymán*, 359. o.

Nagy bűnösként tekintettek Máriára, de Krisztus ismerte a körülményeket is, amik alakították az életét. Kiolthatta volna a remény szikráit a lelkében, de ezt nem tette. Ehelyett felemelte a kétségbeesésből és romlásból... Mária hallotta Jézusnak érte mondott erős kiáltásait az Atyához. Tudta, milyen durván hat makulátlan tisztaságára a bűn, és a Megváltó erejével győzött.

A kegyelem által lett az isteni természet részese. Ő, aki elbukott, és akinek az elméje démonok lakhelye volt, nagyon közel jutott az Üdvözítőhöz a társaságban és szolgálatban. Ez a Mária ült a Mester lábánál, és tanult tőle. Ő öntötte az értékes kenetet a fejére, és mosta meg a könyveivel a lábát. Mária ott állt a kereszttel, és követte Urát a sírbolt-

hoz is. A feltámadás után ő volt az első a sírnál, és hirdette először a feltámadt Megváltót.

Jézus mindenki körülményeit ismeri. Mondhatod, hogy mennyire bűnös vagy. Az is lehetsz, de minél rosszabb vagy, annál nagyobb szükséged van Krisztusra. Egyetlen síró, bűnbánó személyt sem küld el. Nem mond el abból semmit, amit feltárhatna, viszont minden reszketőnek bátorságot ajánl. Önként megbocsát a hozzá bűnbocsánatért és helyreállításért fordulóknak. – *Jézus élete*, 568. o.

Május 9., csütörtök – A Teremtő ajándékának őrzése

Kicsapongó korban élünk, amikor a férfiak és a fiatalok merészen követnek el bűnt. Ha az ifúságot nem óvják szentül, ha nem erősítik szilárd elvekkkel, ha nem gondoskodunk nagyobb figyelemmel a társaságukról és az irodalomról, amivel táplálják az értelmüket, akkor olyan társadalomnak tesszük ki őket, melynek olyan romlott erkölcei vannak, mint Szodoma lakóinak egykor... A fiataljaink mindenfelé kísértésekkel találkoznak, és úgy kell őket nevelni, hogy a felsőbb hatalomtól és felsőbb tanítástól függjenek, melyet a halandók kaphatnak. Mindenhol élnek olyanok, akik semmibe veszik az Urat, akik szokás szerint megvetik a kereszténységet. – *Sons and Daughters of God*, 232. o.

Jézus magára vette az emberi természetet, hogy teljes, tökéletes példát hagyhasson hátra az emberiségnek. Azt javasolja, hogy legyünk hozzá hasonlóak; minden célunkkal, érzésünkkel és gondolatunkkal igazak – igazak a szív, a lélek és az élet dolgaiban. Ez a kereszténység. Meg kell tisztulnia, nemesednie és megszentelődnie az elbukott személyiségünknek az igazságnak való engedelmesség által. A keresztény hit soha nem kerül összhangba a földi elvekkkel, a keresztény becsületesség szemben áll mindenféle csalással és fortéllyal. Aki a legjobban kedveli Krisztus szeretetét, aki a legtökéletesebben tükrözi vissza a Megváltó arcát, az Isten szemében a legigazabb, legnemesebb és legtisztéletremélőbb személy a földön. – *Bizonyságtételek*, V. kötet, 235. o.

Az összes baj közül a bűn a leghatalmasabb, és a mi dolgunk, hogy sajnáljuk és segítsük a vétkezőt. Ám nem mindenkit lehet ugyanazon a módon elérni... Némelyek a legnagyobb szükségben élnek, mégsem tudnak róla. Nem veszik észre a lélek legszörnyűbb nyomorúságát. A tömeg annyira belemerült a bűnbe, hogy már elvesztették az örök valóságok érzékelését, többé nem hasonlítanak Istenre, és alig tudják, hogy van-e még megmentendő lelkük vagy nincs. Nem hisznek az Úrban, és nem bíznak az emberekben. Sokakat közülük csak önzetlen, kedves tettekkel lehet megközelíteni... Ha látják az érdek nélküli szereteted bizonyítékát, egyszerűbb lesz számukra hinni Krisztus szeretetében.

Sokan tévelyegnek, és sokan érzik a szégyenüket, a könnyelműségüket. Addig-addig néznek a hibáikra és a tévedéseikre, míg majdnem kétségbe esnek. Nem szabad figyelmen kívül hagynunk őket. Ha valakinek az árral szemben kell úsznia, az áradat minden erejével viszszalöki őt. Nyújtsd oda neki a kezedet, ahogy az idősebb Testvér tette a süllyedő Péter felé. Bizakodóan beszélj vele, amitől bizalom és szeretet ébred benne...

Soha ne menjünk el egy szenvedő mellett sem anélkül, hogy ne próbálnánk azzal vigasztalni, amivel a jó Isten vigasztalt meg minket.
– *Krisztus példázatai*, 387–388. o.

Május 10., péntek – További tanulmányozásra

- *Reflecting Christ*, „The Temple of God” [Isten temploma] c. fejezet, 165. o.
- *In Heavenly Places*, „The Widening Circle of Love” [A szeretet körének kiterjesztése] c. fejezet, 207. o.

7. tanulmány

A CSALÁD EGYSÉGÉNEK TITKA

Május 11., szombat délután

A szeretetnek csodálatos hatalma van, mert mennyei eredetű. A higgadt válasz „elfordítja a haragot”, a szeretet „türelmes, jóságos”, a jóság „sok bűnt elfedez” – bár megtanulnánk, hogy milyen gyógyító erőt kaptunk ajándékba! Hogy átalakulna az élet, és a föld a menny előíze lenne.

Ezeket a leckéket olyan egyszerűen tanították, hogy még a kisgyerekek is megértsék. A gyerek szíve még lágy, és könnyen fogékony; és amikor mi, idősebbek olyanok leszünk, mint „a kisgyermekek”, mikor elsajátítjuk a Megváltó egyszerűségét, finomságát és gyengéd szeretetét, már nem találjuk nehéznek a kicsik szívének megérintését, hogy megtanítsuk őket a szeretetből való gyógyítás szolgálatára. – *Boldog otthon*, 195. o.

Istentől származik a szeretet. Egy csodás fejlődés eredménye, ami képtelen élni és virágozni a természetes szívben. Ahol létezik, ott igazság, élet és erő is van. Ellenben nem élhet cselekvés nélkül, és ahol gyakorolják, növekszik és elterjed. Nem fogja figyelni az apró hibákat, és nem jelzi gyorsan a kis vétkeket. Akkor jut érvényre, mikor a vita, a szavak garmadája hiábalónak és haszontalannak bizonyul. A jellem megreformálásának és a családi magatartás irányításának legjobb módja a szeretet elvén keresztül érkezik. Valóban erő van benne, és beteljesíti, amire sem pénz, sem hatalom nem képes. – *Bizonyságtételek*, IV. kötet, 256. o.

Amikor Jézus a keresztsége után letérdelt a Jordán partján, és felajánló imát mondott az emberiségért, a menny megnyílt, és Isten Lelke

fényesen aranyló galambként körbevette a Megváltó alakját, majd hang hallatszott a mennyből, amely így szólt: „Ő az én szeretett Fiam, akiben gyönyörködöm.”

Számodra milyen jelentősége van ennek? Eszerint a menny megnyílik az imáidra. Elfogadnak téged a szeretett Fiú által. A kapuk kinyílnak minden anya számára, aki csak lerakja a terheit Jézus lábához. Krisztus átölelte az emberi karjával az embereket, és mennyei kezével az Örökévaló trónját fogja, így egyesítve az embert Istennel, a földet az éggel.

A keresztény anyák imádságait nem veszi semmibe a mindenek Atyja, aki elküldte Fiát a földre, hogy megváltson magának egy népet. Nem fordul el a kéréseidtől, és nem hagy magadra téged és tiedet Sátán csapásaival a végső küzdelem nagy napján. Munkálkodj egyszerűen és hűségesen, és az Úr fogja megalapozni kezed munkáját. – *Gyermeknevelés*, 525–526. o.

Május 12., vasárnap – Krisztus a középpontban

Krisztus azzal is megtisztelte a házastársi kapcsolatot, hogy az Ő és a megváltottai egységének szimbólumává tette. Ő maga a vőlegény, az egyház a menyasszony, amiről mint választottjáról ezt mondta: „Mindened oly szép, kedvesem, semmi hibád nincsen.” (Énekek 4:7)

Jézus „szerette az egyházat, és önmagát adta érte, hogy... megtisztítva megszentelje... hogy ne legyen rajta folt vagy ránc... Hasonlóképpen a férfiak is szeressék a feleségüket.” (Ef 5:25–28)

A családi kötelék a legszorosabb, a leggyengédebb és legszentebb minden kötelék közül a földön. Úgy tervezték, hogy az emberiség áldására legyen. És valóban áldást nyújt, ahol értelmesen megkötik a házassági szerződést, Isten félelmével és kellő figyelemmel, kinek mi a felelőssége. – *A nagy Orvos lábnyomán*, 365–357. o.

Egy igen fontos lépést meg kell tenni a házasságban: a két élet összeolvadását... Isten akarata szerint való, hogy a nő és a férfi összekapcsolódjon az Ő munkájában, előrevigye azt teljesen szentségben. Képesek rá.

Olyan lesz az Úr áldása azon az otthonon, ahol megvalósul az egység, mint a mennyország napfénye, mert ez az Atya elrendelt akarata, hogy a férfi és a felesége az egység szent kötelével kapcsolódjon össze, ahol Jézus Krisztus felügyeli és Szentlelke vezeti őket...

A Mindenható azt kívánja, hogy az otthon a legboldogabb hely legyen a világon, a mennyei otthon legfőbb jelképe. A házastársi felelősségek viselésével odahaza – mikor figyelmükkel Jézus Krisztushoz kapcsolódnak, és karjára, ígéretére támaszkodnak – a férj és a feleség megoszthatják ebben az egyesülésben szerzett boldogságukat, amit a menny angyalai is megdicsérnek. – *Boldog otthon*, 101–102. o.

A házassági kapcsolat megfelelő megértése élethosszig tartó feladat. Akik összeházasodtak, olyan iskolát kezdtek el, amiből soha nem fognak leérettségizni ebben az életben.

Bármilyen gondosan és bölcsen lépnek is a házasságba, kevés pár válik teljesen eggyé már az esküvőn. Kettejük valódi egysége a házasságban az azt követő évek munkája lesz.

Ahogy az élet kuszaságának és gondjának terheivel szembesül az új pár, szertefoszlik a házasságra gyakran ráruházott romantikus kép. Most oly módon ismeri meg a férj és a feleség egymás jellemét, ami lehetetlen volt korábbi kapcsolatuk során. Ez a közös életük legkritikusabb időszaka. További jövőjük boldogsága és hasznossága azon áll, hogy most a helyes irányt választják-e. Sokszor vesznek észre egymásban addig nem is gyanított gyengeségeket és hiányosságokat, de a szeretettel összekötött szívek az addig ismeretlen kiválóságokat is meglátják. Igyekezünk inkább a nagyszerű tulajdonságokat felfedezni, mint a tökéletlenségeket. Gyakran saját viselkedésünk, a minket körülvevő légkör határozza meg, mit látunk meg a másikban. – *Boldog otthon*, 105. o.

Május 13., hétfő – Egység Isten szeretete által

Úgy szeretni, ahogy Krisztus tette, önzetlenséget jelent bárhol és bárhol, kedves szavakkal és kellemes arckifejezéssel. Azoknak fizet-

nek ezzel, akik nem adnak érte semmit, mégis olyan jó illatot hagynak maguk mögött, ami körülöleli a lelket. Hatásukat lehetetlen felbecsülni. Nemcsak a fogadónak, hanem az adónak is áldására van, mert visszahat rá is. Az igazi szeretet a mennyből származó értékes tulajdonság, ami azzal arányosan növekszik, ahogy másoknak elosztják...

A Jézust szeretők lelkét tiszta, illatos atmoszféra lengi majd körül. Ők azok, akik elrejtik a lelki éhségüket. Sokat segít rajtuk egy tapintatos szó vagy egy kedves megemlékezés. Isten a mennyei ajándékokat önként és bőségesen nyújtja át, és másfelől ezeket mi is szabadon adjuk azoknak, akik a befolyási körünkbe jönnek. Így bemutatathatjuk a mennyben született szeretetet, ami növekszik, ahogy bőségesen használjuk mások áldására. Ekként dicsőítjük meg az Urat. – *Our High Calling*, 231. o.

Egység Krisztusban: ez az Isten célja velünk. A keresztyének a megszentelődésükkel és az egységükkel azt a bizonyítékot adják a világnak, hogy tökéletes munkát végeznek értük Jézusban és Jézussal. Így arról tanúskodnak, hogy az Úr elküldte a Fiát a bűnösök megmentésére. Nem engeditek meg az Üdvözítőnek, hogy folytassa a megszentelődés munkáját a szívetekben? Mindannyian kiteljesedhettek benne. Biztos lehetsz abban, hogy az igazság megszentelése által tökéletes lehetsz...

Így szól hozzánk: „Egymás terhét hordozzátok.” (Gal 6:2) „Mi, erősek, pedig tartozunk azzal, hogy az erőtlenek gyengeségeit hordozzuk, és ne a magunk kedvére éljünk.” (Rm 15:1) Viszonyuljunk helyesen egymáshoz, még ha ez áldozatot is követel. Krisztus végtelen áldozatot hozott értünk, és nem kellene nekünk is feláldozni magunkat másokért? Óvakodjunk Isten gyermekeinek szívét megsebezni vagy összetörni, mert amikor ezt tesszük, Jézus szívét sebezük meg és törjük össze. – *The Upward Look*, 31. o.

Ha keresztyén akarok lenni, Krisztushoz kell hasonlítanom. Az életre jellemző elvekről tesznek bizonyosságot, ez a megbízható tesztje annak, mi tartja uralma alatt a szívet. Talán éppen azokkal a szavak-

kal ítéljük el a saját lelkünket és elveinket, amelyek elhagyják a szánkat. A nyelv mindig a Szentlélek ellenőrzése alatt legyen.

Mikor szegény, megsebzett, összetört lelkek jönnek hozzád reménykeltő szavakért, Krisztus szavait kell szólnod...

Jézus azt mondja: „Új parancsolatot adok nektek, hogy egymást szeressétek: ahogyan én szerettelek titeket, ti is úgy szeressétek egymást! Arról fogja megtudni mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha szeretitek egymást.” „Az az én parancsolatom, hogy úgy szeressétek egymást, ahogyan én szerettelek titeket.” – *Lift Him Up*, 148. o.

Május 14., kedd – Önzés: a család tönkrevője

Ha a világ tökéletes összhangot lát Isten egyházában, ez hatékony bizonyíték lesz előttük a kereszténység mellett. A széthúzások, a sajnálatos nézeteltérések és a jelentéktelen gyülekezeti problémák szégyent hoznak a Megváltónkra. Mindezt elkerülhetjük, ha átadjuk magunkat Istennek, és ha Jézus követői engedelmeskednek az egyház hangjának. A hitetlenség azt sugallja, hogy az egyéni függetlenség növeli a fontosságunkat, és gyengeség meghajolni az egyház döntése előtt a saját elképzeléseink tekintetében, hogy mi helyes és helyénvaló. Eközben veszélyes engednünk az ilyen érzéseknek és nézeteknek, mert anarchiát és zűrzavart hoz be közénk. Krisztus látta, hogy Isten ügyéhez egységre és keresztény testvériségre van szükség, ezért parancsolta meg ezt a tanítványainak. A kereszténység történelme ettől kezdve napjainkig meggyőzően bizonyítja, hogy egyedül az egységben van az erő...

Az apostolok érezték a szigorú egység szükségét, és komolyan ezért fáradoztak. Pál apostol e szavakkal intette a testvéreit: „A mi Urunk Jézus Krisztus nevére kérlek titeket, testvéreim, hogy mindnyájan egyféleképpen szóljatok, és ne legyenek közöttetek szakadások, hanem gondolkodásotokban és meggyőződésetekben jussatok egyetértésre!” – *Bizonyságtételek*, IV. kötet, 19. o.

Jézus példát adott nekünk szeretetből és alázatból, és tetszik neki, ha a követői úgy szeretik egymást, ahogy Ő szeret minket. Alázatosan

jobban kell becsülnünk másokat, mint magunkat. Szigorúan kell vennünk saját jellemhibáinkat, gyorsan vegyük észre a tévedéseinket és botlásainkat, kevesebbre értékeljük mások vétségeit, mint a mieinket...

A Krisztussal Istenben elrejtett szívekben nem élhet a tehetség és intellektus miatt büszkeség. Majd alázzuk meg magunkat, és imádjuk Jézust, de soha, semmikor ne magasztaljuk fel magunkat legkevésbé sem... Ha mindannyiunk életét a Megváltó szolgálata és tisztelete mozgatja, hogy áldást hozzon a világra, akkor a kötelesség legsivárabb útja is felragyog azért, hogy az Úr megváltottai azon haladjanak. – *That I May Know Him*, 76. o.

Nem a világ ellenállása veszélyezteti a leginkább Krisztus egyházát, hanem a hívők szívében élő gonoszság okozza a legnagyobb kárt, és elsősorban ez akadályozza Isten ügyének előrehaladását. Semmi sem gyengíti annyira a lelki életet, mint az irigység, gyanakvás, hibakeresés és gonosz rágalom. Viszont a legerősebb bizonyíték arra nézve, hogy az Úr elküldte a Fiát a világra, ha az Isten egyházát alkotó különböző jellemű emberek egyetértenek és összetartanak. Krisztus követőinek kiváltsága ennek bebizonyítása. De ezért alá kell vetniük magukat a Megváltó parancsának. Jellemüket jelleméhez, akaratukat akaratához kell szabniuk. – *Az apostolok története*, 549. o.

Május 15., szerda – Alázat

Az Úr dolgozik veled, képessé tesz, hogy elvégezd a munka rád, munkatársára eső részét. De vannak más munkások is, akiknek Isten segítőként szintén meg kell tenniük a részüket. Segítenek fölépíteni a testet. Valamennyinek egyesülnie kell, mint egy nagy szervezet tagjainak. Az Úr egyháza élő, munkálkodó hívekből áll, akik hitük Szerzőjétől és Bevégzőjétől kapják az erejüket. Egyetértésben kell fejleszteniük a rájuk bízott nagy művet. Neked is Isten szabta ki a feladatodat. De más segítségei is vannak, és nekik is adott munkát, hogy az igazság által megszentelődve mind Krisztus testének tagjai lehessenek: testének és csontjának részei. Az Ő képviselésében az ideiglenesért és az

örökkévalóért tevékenykedünk; de még a világban lévők is felfigyelnek ránk, hogy Jézussal járunk, és tőle tanulunk. – *Bizonyságtételek*, VIII. kötet, 174. o.

Mindenki azzal a feladattal születik erre a földre, hogy jobba tegye a világot... Mindenkinnek megvan a maga köre, és ha Istent teszi meg tanácsadójává, akkor semmi nem keresztezheti az Úr céljait. Ő mindenkinnek juttat egy helyet és szolgálatot, és ha egyénenként alávetjük magunkat a menny formálásának, bármilyen zavartnak és összekuszálódottnak is tűnhet az élet a szemünkben, az Örökkévalónak terve van mindennel, és az ember végre fogja hajtani az Atya szándékát, ha engedelmeskedik a mennyei bölcsességnek...

Mennyei Atyánk az uralkodónk, és nekünk engedni kell a fegyelmezésének. Mi az Ő családtagjai vagyunk. Joga van a szolgálatunkhoz, és ha egyik családtagja saját útját folytatja, és kitart amellett, ami neki tetszik, akkor ez a lelkület csak zavart idéz elő. Nem szabad megtanulnunk, hogy a saját fejünk után menjünk, hanem Isten útján és az Ő akaratára szerint. – *In Heavenly Places*, 228. o.

Akármilyen ösvényt választ is nekünk az Úr, akármilyen utat rendel a lábunknak, ez az egyetlen biztonságos irány. Naponta óvjuk a gyermeki engedelmesség lelkületét, és imádkozzunk azért, hogy a mennyei szemkenőccsel kenjék be a szemünket, és vegyünk észre a mennyei akarat figyelmeztetéseit, zavarodjanak össze a terveink, mert úgy tűnik, a mi akaratunk mindent ellenőrizne. A hit szemével és gyermeki alázattal, mint engedelmes gyerekek nézzünk fel Istenre, kövessük az útmutatását, és a nehézségek eltűnnek. Így hangzik az ígéret: „Bölcsész teszek, és megtanítalak... rajtad lesz a szemem.” (Zsolt 32:8)...

Ha alázatos és tanítható lelkülettel jövünk Istenhez – nem úgy, hogy mielőtt megkértük volna Őt, már mindent elterveztünk, és mindent a saját szándékunk szerint alakítottunk, hanem alávetve magunkat neki, hajlandóak vagyunk a tanításra, és hitben járunk –, akkor abban a kiváltságban van részünk, hogy a nap minden órájában igényt tarthatunk az ígéretre. – *That I May Know Him*, 249. o.

Május 16., csütörtök – Szeressünk úgy, ahogyan megfogadtuk

Az anyának örömteli, elégedett és boldog természetet kellene ápolnia. Minden efelé tett erőfeszítése gazdagon visszafizetődik a gyerekek fizikai jóllétével és erkölcsi jellemében. Vidám lelkével családja boldogságát segíti, és nagy mértékben javítja saját maga egészségét.

A férj együttérzésével és kifogyhatatlan szeretetével támogassa a feleségét. Ha arra vágyik, hogy neje friss és vidám maradjon, az otthon napsugara, akkor segítsen neki a terheiben. Kedvességével és szerető udvariasságával bátorítja a nőt, és a vele megosztott boldogság örömöt és békét hoz a férfi szívébe is. – *A nagy Orvos lábnyomán*, 374. o.

Mióta József elvált a bátyáitól, Jákób fiainak megváltozott a jelleme. Korábban irigyek, szilajok, álnokok, kegyetlenek és bosszúállóak voltak, de most, hogy a balsors megpróbálta őket, megmutatták, hogy önzetlenek lettek, őszinték egymáshoz, apjuk felé odaadóak, akik középkorú férfiként is tőle függték.

József tolmáccsal beszélt velük, azt hitték, a kormányzó nem érti őket, így szabadon társalogtak egymással előtte is. Magukat vádolták azért, ahogy Józseffel bántak: „Bizony, a testvérünkért bűnhődünk most, mert láttuk az ő nyomorúságát, amikor könyörgött nekünk, de nem hallgattunk rá. Emiatt ért utol bennünket ez a nyomorúság.” Rúben még azt is hozzá tette, aki a dótháni átadási tervet kitalálta: „Megmondtam nektek, hogy ne vétkezzetek a gyermek ellen, de ti nem hallgattatok rám, és most az ő vérét keresik rajtunk.” József, ahogy őket hallgatta, már nem tudta fékezni az érzéseit, kiment, és elsírta magát. – *Pátriárkák és próféták*, 225–226. o.

Örülök annak, hogy Jézus szilárdan fog bennünket. Felfogóképességünk elég gyarló és könnyen megtörik, de biztonságunk attól függ, hogy Ő milyen szorososan tart minket. Ma Krisztusban van az örömom. Féremmel már több mint 30 éve haladunk egymás mellett az élet nehézségei és konfliktusai, Sátán kísértései és csapásai között, aki ránk lőtte ki a nyilait, hogy megsebezzen és elpusztítson minket, de Jézus mindig is a védelmünk volt. Az ördögöt visszaverték. Értünk az Úr Lelke

magasba emeli a lobogót az ellenséggel szemben. Bárá napunk már nyugat felé halad, de nem fog beleveszni a sötétségbe. Krisztus örökké él, hogy közbelépjen értünk. Zarándoklatunk végső napjaiban Istenben fogok megpihenni, és rá várok majd. Ha vele járunk, a hitünk fényesebben és ragyogóbban növekszik a tökéletes napig, és végül a mienk lesz hűségünk jutalma. – *The Upward Look*, 222. o.

A várható próbák ne zavarják meg a mostani békénket, mert az Úr egy lelket sem hagy el vagy hagy cserben, aki benne bízunk. Ő jobb hozzánk, mint a félelmeink... Naponta emlékezzünk az irgalmára, és örvendezzünk. Mindennap hit által kell élnünk... Mindig örüljünk a Mindenhatóban. Ma dicsőítsd Istent a kegyelméért, és folytasd ezt minden egyes napon. – *This Day With God*, 58. o.

Május 17., péntek – További tanulmányozásra

- *Boldog otthon*, „Szent kör” c. fejezet, 177–180. o.
- *Bizonyágtételek*, VI. kötet, „Művünk egysége” c. fejezet, 236–238. o.

8. tanulmány

GYEREKNEVELÉS

Május 18., szombat délután

Szülők, Krisztusra kérlek titeket, ne hanyagoljátok el a legfontosabb feladatokat, mert a földi és az örök élet számára alakítjátok gyerekeitek jellemét... Ti határozzátok meg, mivé lesznek, és mit tesznek majd Jézusért, az emberekért és magukért.

Bánjatok gyerekeitekkel becsületesen és hűségesen! Dolgozzatok bátran és türelmesen! Ne riadjatok vissza a kereszttől, ne sajnáljátok az időt, a fáradságot, a terhet vagy a szenvedést! Gyerekeitek jövője igazolja majd munkátok jellegét. Gyerekeitek kiegyensúlyozott jellemével jobban kifejezhetitek Krisztus iránti hűségeteket, mint bármi mással. Ők a Megváltó tulajdonai, saját vérével váltotta meg őket. Ha egészen Krisztus oldalára állnak, akkor az Ő munkatársai lesznek, és segíteni fognak másoknak is, hogy megtalálják az élet ösvényét. Ha elhanyagoljátok az Isten által rátok ruházott feladatot, a fegyelemről alkotott buta felfogásotok azok közé taszítja gyerekeiteket, akik eltávolodnak Jézustól, és a sötétség országát erősítik. – *Bizonyságtételek*, V. kötet, 39–40. o.

A gyerekek kereszténnyé nevelése a szülők legszentebb szolgálata, amit csak Istenért tehetnek. Ez a munka türelmes fáradozást, élethosszig tartó szorgalmas és kitartó erőfeszítést igényel. A megbízatás elhanyagolásával hűtlen sáfároknak bizonyulunk. Ilyen hanyagságra az Úrnál nincs mentség.

De azok se essenek kétségbe, akiket a hanyagság bűne terhel. Az asszony addig kereste elveszett pénzét, míg megtalálta. A szülők hasonlóképpen munkálkodjanak szeretettel, hittel és imával családjukért,

amíg boldogan el nem mondhatják, Istenhez jöve: „Ímhol vagyok én és a fiak, akiket nekem adott az Úr.” (Ésa 8:18) – *Krisztus példázatai*, 195–196. o.

[Jézus] azt szeretné, ha szolgálai bizonyosságot tennének arról, hogy az Ő irgalma útján az emberek elnyerhetik a Krisztuséhoz hasonlító jellemet, és örvendezhetnek nagy szeretete bizonyosságában. Isten azt akarja, hogy tegyünk tanúbizonyosságot arról, hogy Ő nem elégedhet meg addig, míg az emberiség tagjai meg nem térnek, és nem foglalják el újra helyüket szent kiváltságaikban, mint az Úr fiai és lányai.

Az Úr bölcsességében elrendelte, hogy a család legyen a legnagyobb nevelő eszköz. Ez már otthon elkezdődik a gyerek nevelésével. Ez az első iskolája. Itt, ahol a szülei a tanítói, meg kell tanulnia, hogy mik vezetik át őt az életen: a tiszteletadás, az engedelmesség, a megbecsülés és az önuralom. Az otthon oktató befolyása tagadhatatlan erő a jó vagy a rossz irányba. Sok tekintetben ez csendes és fokozatos munka, de ha jóra használják, akkor messze ható erővé válik az igazság mellett... Milyen fontos is az otthoni iskola! – *Counsels to Parents, Teachers, and Students*, 107. o.

Krisztusban egyesül a pásztor gyengédsége, a szülő szeretete és a könyörületes Üdvözítő páratlan kegyelme. Áldásaival a legvonzóbb formában ajándékoz meg bennünket. „Mint pásztor, úgy legelteti nyáját, karjára gyűjti a bárányokat, ölébe veszi őket, az anyajuhokat szelíden terelgeti.” (Ésa 40:11) – *Jézus élete*, 826. o.

Május 19., vasárnap – Gyermektelenség

Elkána változatlanul és mélyen szeretete Annát, de boldogságukat felhő árnyékolta be, mert otthonukat nem töltötte be a gyermekzsivaly. A hosszas, erős vágyakozás nevének átörökítésére oda vezette a férjet, ahogy már sokakat, hogy olyan irányt fogadott el, amit Isten nem hagyott jóvá: második feleséget hívott be a családjába, aki az első alárendeltje lesz. Erre az Úrba vetett hit hiánya sarkallta, és gonosz ered-

mény kísérté. Megtört az eddig egységes és harmonikus család békéje. Az ütés megsemmisítő erővel csapott le Annára. Úgy látszott, minden boldogság eltűnt az életéből. Bajait panaszkodás nélkül viselte, ennek ellenére gyásza mégis heves és keserű volt...

Ahogy teltek az évek, fiak és lányok születtek a családba, [Peninna] büszkévé és önhitté vált, megvetően és arcátlanul bánt Annával...

Annának úgy tűnt Peninna bánásmódja, mintha túlmenne minden tűréshatáron. Sátán saját embereként bosszantotta vele Annát, és ha lehetséges, fel akarta bosszantani és el akarta pusztítani az Úr egyik hívő gyermekét. Végül mikor ellenségének gúnyolódása az egyik évenkénti ünnepen megisméltődött, elszállt Anna bátorsága és lelkierije. Már képtelen volt titkolni az érzéseit, és feltört belőle a sírás. Mindenki öröme a szemében csak az ő kicsúfolása volt. Emiatt nem tudott részt venni az ünnepen...

Anna nem tett szemrehányást a férjének ostoba házasságáért. Gyászát, amit egyetlen földi baráttal sem tudott megosztani, menynevei Atyjához vitte, és egyedül nála keresett vigaszt, aki ezt ígerte: „Hívj segítségül engem a nyomorúság idején, és én megszabadítalak téged.” Óriási erő van az imában. Hatalmas ellenségünk folyton azt nézi, hogyan tarthatná távol az összezavarodottakat Istentől. A legálázatosabb szent mennyei fellebbezése is nagyobb annál, ahogy Sátán megijeszti őt, nagyobb, mint a kormányok határozatai vagy a királyok parancsai.

Anna... Istennel tanácskozott. Hitt abban, hogy hallja az imáját, és Krisztus békéje töltötte el a szívét. – In: *The Signs of the Times*, 1881. október 27.

Zakariás jól tudta, hogyan kapott Ábrahám idős korára gyereket, mert hűségesen hitt abban, aki ezt neki megígérte. De egy pillanatra az idős pap gondolatai az emberi gyengeség felé fordultak. Elfelejtette, amit az Úr megígért, azt Ő képes megtenni...

Zakariás fia születésének, ahogy Ábrahám és Mária gyereke világra jöttének, jelentős lelki igazságot kellett megtanítania, azt az igazságot, hogy mi lassan tanulunk, és bármikor felejtünk. Magunktól képtelenek

vagyunk a jóra, de amit mi nem tudunk megtenni, azt Isten ereje véghez viszi minden engedelmes és hívő lélekben. Hit által kapták meg az ígéret gyermekét. Hit által születik meg a lelki élet, és engedélyt kapunk az igazságosság feladataira. – *Jézus élete*, 98. o.

Május 20., hétfő – Egyedülálló szülők

A valódi keresztény bővülködik a jó elfoglaltságokban, és sok gyümölcsöt terem. Táplálja az éheset, ruhát ad a meztelenre, meglátogatja a beteget, és segít a lesújtottnak. A hívők szívből érdeklődnek a rájuk bízott gyerekek iránt, akik az ellenség körmönfont csábításai miatt már az elveszés szélén állnak. Anyák és apák, ha véditek a gyerekeiteket az ördög csábításaitól, nézzetek körül, hogy megmentsétek azoknak a gyerekeknek a lelkét, akikről nem törődnek így... Körülöttünk mindenütt fiatalok vannak, akik felé a gyülekezet kötelességgel tartozik, mivel értük is Krisztus meghalt... Ők drágák Isten szemében, aki örök boldogságot szeretne nekik adni... Jézus önkéntes együttműködésre hívja a követőit, hogy komolyan, folyamatosan dolgozzanak a lelkek megváltásáért. – *Our High Calling*, 121. o.

Minden családtag kiváltsága, hogy saját rokonainak szolgáljon, valahányszor csak teheti. Amikor ez nem lehetséges, a gyülekezetre hárul a feladat. Fogadja ezt egyrészt kiváltsággként, másrészt kötelességgként...

Egy ilyen gyámoltalan ember jelenléte értékes lehetőség arra, hogy irgalmas szolgálatot végezve együtt dolgozzunk Krisztussal, és az övéhez hasonló jellemet alakítsunk ki. Az idősek és fiatalok együttlétében áldás van. A fiatalok napfényt sugározhatnak az idősek szívébe és életébe... A fiatalok pedig áldást meríthetnek az idősek bölcsességéből és tapasztalataiból. Legfőképpen az önzetlen szolgálat leckéjét kell megtanulniuk. Az olyan ember jelenléte, akinek megértésre, türelemre és önfeláldozó szeretetre van szüksége, sok családnak megfizethetetlen áldást jelent. Megédesíti és megnemesíti a családi életet, az idősből és fiatalból előcsalja azokat a jézusi erényeket, amelyek mennyei szépség-

gel ékesítik fel, és a menny elmúlhatatlan kincseivel teszik gazdaggá őket. – *A nagy Orvos lábnyomán*, 204–205. o.

Isten elégedett akkor, mikor arcunkat az igazságosság Napja felé fordítjuk... Ha bajban vagyunk, és elnyom a szorongás, közel van az Úr, és hív minket, hogy minden gondunkat rá vessük, mert neki gondja van ránk...

Minden gyermekéhez odamegy a próbák során. A veszélyes időkben Ő a menedékük. Ha bánatosak, örömet és vigaszt nyújt nekik. Vajon elfordulunk a Megváltótól, az élő víz kútjától, hogy repedt ciszternákat ássunk ki magunknak, amiből elszivárog a víz? Ha baj közeledik, épp olyan gyenge személyektől kérünk segítséget, mint mi, vagy hozzá menekülünk, aki hatalmas, hogy megmentsen? Szélesen kitarja a karját, és szívélyesen hív: „Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és meg vagytok terhelve, és én megnyugvást adok nektek.” – *Sons and Daughters of God*, 19. o.

Május 21., kedd – A gyermeknevelés öröme és felelőssége

Nagyon érzékeny feladat az emberi lélekkel foglalkozni. Az egyiknek szükséges fegyvelmezés összetörheti a másikat, ezért is tanulmányozzák a szülők a gyerekeik jellemét. Soha ne hirtelenkedjenek, és ne tegyenek semmit meggondolatlanul...

A jellemet nem egy tett alakítja ki, hanem a cselekedetek ismétlése; így alakulnak ki a szokások, és erősödik meg a jellem. A Krisztuséhoz hasonló természethez krisztusian kell tenni. A keresztyéneknek szent türelmük lesz, és lépéseiket, ötleteiket majd a Szentlélek sugallja. – *Értelem, jellem, egyéniség*, II. kötet, 551–552. o.

Mennyei Atyánk az igéjében nem hagyta figyelmen kívül a gyerekeket sem. Bármilyen emberi írásműben hol bukkanhatunk valamire, ami így megragadja a szívet; bármit, ami ennyire illik a kicsik érdeklődéséhez, mint a bibliai történetek? Ezekkel az egyszerű történetekkel világossá tehetőek Isten törvényének nagyszerű elvei.

Értékes lehetőséget kínál Isten szavának tanulására a szombatiskola... Szülők, különítetek el minden nap időt a gyerekeitekkel a szombatiskolai lecke tanulására... Nemcsak a gyerekeknek, hanem szüleiknek is hasznára lesz ez a tanulmány. A leckével kapcsolatos fontosabb igehelyeket tanulják meg, ám nem feladatként, hanem kiváltsággént...

A Szentlélek... szereti megszólítani a gyerekeket, hogy feltárja előttük az ige kincseit és szépségeit. A nagy Tanító ígéretei meghódítják az értelmet, és mennyei lelkierőt öntenek a gyermek lelkébe. A fogékony elmékben növekszik a szent dolgokban jártasság, ami elhatárolja őket az ellenség kísértéseitől. – *The Faith I Live By*, 271. o.

Akik megértették az igazságot, tudatára ébredtek fontosságának, sőt, már van tapasztalatuk Isten dolgaiban, azok alaposan tanítsanak a gyermekeiknek hittételeket. Ismertessék meg velük hitünk oszlopait, miért vagyunk hetednap adventisták: miért hívtak el minket, mint Izrael gyermekeit, hogy választott nép, szent nemzet legyünk, akiket kiválasztottak a föld minden népe közül. Egyszerű szavakkal magyarázzuk el ezeket a gyermekeinknek, hogy könnyen megértsék; és ahogy nőnek, a tanításokat is növekvő befogadóképességükhez szabjuk, míg kellő mélységben nem rakjuk le az igazság alapjait.

Szülők... igyekeztek-e különb hadvezérekévé válni, mint az ellenség, és megvédeni gyerekeiteket az ő eszközeitől? Felnyitjátok-e előttük Isten szavának drága igazságait, elmagyarázva nekik hitünk alapjait, hogy már fiatalon megállhassanak az igazság talaján?

A Szentírásban annyira világosak az üdvösséghez szükséges nagy igazságok, akár a dél, és senki nem tévedhet el – kivéve azokat, akik Isten világosan kijelentett akarata helyett saját elgondolásait követik. – *Bizonyságtételek*, V. kötet, 330–331. o.

Május 22., szerda – Gyermekeknevelés, mint tanítványság

Isten arra hívta el Ábrahámot, hogy szavát tanítsa; kiválasztotta, hogy nagy nemzet atyja legyen, mert látta, hogy a pátriárka a menny törvényének elveire oktatja gyerekeit és háznépét. Saját életpéldáján múlt

tanításának hatékonysága. Háza népe igen nagy volt, több mint ezer emberből állt. Sokan közülük családfők voltak, és nem kevesen csak akkoriban fordítottak hátat a pogányságnak. Egy ilyen család erőskezű vezetőt igényelt. Semmilyen gyenge, következetlen módszer nem lett volna hatékony. Ábrahámról pedig ezt mondta Isten: „Mert tudom róla, hogy megparancsolja az ő fiainak és az ő háza népének útána...” (1Móz 18:19). Mégis Ábrahám olyan bölcsen és szelíden gyakorolta tekintélyét, hogy megnyerte az emberek szívét.

Nem kevésbé hatékony ma sem az Isten szaváról szóló tanítás, ha hűen tükrözi azt a tanító élete is. – *Nevelés*, 187–188. o.

Szülők, ha szeretnétek elnyerni Isten áldását, tegyetek úgy, mint Ábrahám. Fojtsátok el a gonoszt, és bátorítsátok a jót. Néha szükség lehet parancsra a gyerekeknek kedvezés és a tetszésük helyett.

Ha megengedik egy gyereknek, hogy a természetes ösztöneit kövesse, annyi, mint hagyni őt elfajulni és jártasságot szerezni a gonoszságban. A bölcs szülők nem azt mondják neki, hogy „kövesd a választásodat, menj, ahová akarsz, és tedd, amit csak szeretnél”, hanem ezt: „Figyelj oda az Úr utasításaira!” Hogy az otthon szépsége ne menjen kárba, bölcs szabályokat kell hozni és érvénybe léptetni. – *Gyermeknevelés*, 234. o.

Éli jó ember volt, tiszta erkölcsi érzékkel, de túl engedékeny. Kívívta magának Isten nemtetszését, mert nem erősítette meg jelleme gyöngye pontjait. Senkinek az érzéseit nem akarta megbántani, nem volt benne erkölcsi bátorság, hogy megfeddje és rendreutasítsa a bűnt. Két alávaló fia volt, mégsem távolította el őket bizalmi tiszttségükből. Fiai megszeptségtelenítették Isten házát. A főpap tudott róla, bánkódott is nagyon miatta, mert szerette a tisztaságot és az igazságosságot; de nem volt benne elég erkölcsi erő elnyomni a gonoszságot. Szerette a békét és az egyetértést, így egyre érzéktelenebb lett a tisztátalansággal és bűnnel szemben. Ezért a nagy Isten a maga kezébe veszi az ügyeket...

Mekkora tanítás van itt a szülők, nevelők számára, és azoknak, akik Istennek szolgálnak. Mikor nem állítják meg, nem szállnak szembe a létező rosszal, mert túl kevés a bátorságuk hozzá, hogy megdorgálják

a helytelenséget, vagy mert nem érdekli ez őket eléggé, vagy túl lusták komolyan latba vetni az erejüket, hogy megtisztítsák a családot vagy Isten egyházát – akkor ők lesznek a felelősek a kötelességük elhanyagolásából fakadó rosszért. Annyira vagyunk felelősek a gonoszért, amit másokban megállíthattunk volna intéssel, figyelmeztetéssel, a szülői vagy a lelkipásztori tekintély latba vetésével, mintha mi magunk követünk volna el azokat. – *Bizonyságtételek*, IV. kötet, 516. o.

Május 23., csütörtök – Küzdelem a tékozló gyerekért

Néha tanácstalanokká válunk, mit tegyünk, azonban imáinkban Istenhez vihetjük a gyerekeket, kérve, őrizze meg őket a gonosztól. „Most, Uram, végezd el a te munkádat. Lányítsd és fékezd meg gyermekeim szívét” – és Ő meghall minket. Odafigyel a síró és gondokkal terhelt anyák könnyörgésére. Amikor Krisztus a földön járt, a gondterhelt édesanyák hozzá vitték gyerekeiket, mert azt gondolták, ha kezével megáldja őket, akkor nagyobb bátorsággal fogják őket úgy nevelni, ahogyan kell. Az Üdvözítő tudta, miért jönnek hozzá az anyák a kicsikkel, ezért megfeddte a tanítványait, akik távol tartották volna őket, és így szólt hozzájuk: „Engedjétek hozzám a gyerekeket, mert ilyeneké a mennynek országa.”

Bőven látunk gonoszsgot mindenfelé, és ha gyerekeink megváltását kívánjuk, akkor buzgó, kitartó erőfeszítést kell tenni... Az anya ne tartson semmilyen áldozatot túl nagynak a család üdvösségéért. Ne felejtse el: Jézus az életét adta azért, hogy megmentsen téged és szeretteidet a romlástól. Tiéd az együttérzése és segítsége ebben az áldott munkában, és így Isten munkatársa leszel.

Bármi másban is elbukhatunk, azonban legyünk nagyon alaposak a gyermekeinkért végzett munkában. – *A keresztény nevelés alapjai*, 160–161. o.

Egyetlen munka sem ér fel a keresztény anyáéval. Azzal a tudattal kezdi a munkáját, hogy gyermekeit az Úr igazságában és intésében neveli fel. Milyen gyakran fogja nehezebbnek érezni terhei súlyát, mint

amit még el bír viselni. Milyen drága kiváltság, hogy ekkor mindent együtt érző Megváltójához vihet imában! Terhét a lábához teheti, és erőt kaphat jelenlétében, ami támogatja őt, és a legnehezebb órákban is vidámságot, reményt, bátorságot meg bölcsességet ad neki. Micsoda boldogító tudat a gondterhelt anyának, hogy ilyen barátja van minden nehézségében. Ha az édesanyák gyakrabban mennének Krisztushoz, és jobban bíznának benne, akkor a terheik könnyebbek volnának, és megnyugodnának. – *Boldog otthon*, 204. o.

Az apa... élő hittel kapcsolja össze gyermekeit Isten trónjával. Miután nem bízik meg saját erejében, gyámoltalan lelkével Jézusba kapaszkodik, és megragadja a Mindenható erejét. Testvérek, imádkozzatok otthon a családokkal este és reggel; könyörögjétek komolyan kis szobákban, és mindennapi munkátok közben imában emeljétek fel lelketeket az Úrhoz. Énókh így járt Istennel. A lélek csendes, buzgó imája szent tömjénként száll fel a kegyelem trónjához, és elfogadható lesz Isten számára, mintha a szentélyben mutatnák be. Mindazoknak, akik így keresik Őt, Jézus gyors segítség lesz a szükség idején. Erősek lesznek a megpróbáltatás napján. – *Boldog otthon*, 212. o.

Május 24., péntek – További tanulmányozásra

- *Boldog otthon*, „Jutalom az utolsó nagy napon” c. rész, 536. o.; és „A menny Istene meghallja imáidat” c. fejezet, 536. o.

9. tanulmány

VESZTESÉGEK

Május 25., szombat délután

Az út göröngyös és tövises lehet, és az emelkedők meredekek, fásasz-tóak. Olyankor is folytatnod kell, mikor kimerült vagy, és már rég nem pihentél. Akkor is küzdened kell, mikor elájulsz, elbátortalanodsz, de a Vezetőddel, Krisztussal nem tévesztheted el az örök élet ösvényét. Képtelenség, hogy kudarcba fulladjon a magasztos cél elérése Vezetőd oldalán, aki maga lépked előtted az egyenetlen gyalogúton, kiegyenesítve azt a lábadnak. Ha büszke és önző ambíciókat követsz, először kellemes lesz, de a vége csak fájdalom és szomorúság. Ha önös célok után mégy, ami többet ígér neked, de csak megmérgezi és megkeseríti az életedet. Jézus követése biztonságos. Ő nem fogja túrni, hogy a sötétség erői bántsák egy hajad szálát is. Bízz a Megváltódban, és biztonságban vagy! – *Our High Calling*, 25. o.

Padlásszobákból és viskókból, börtönökből és veszthelyekről, hegyekről és pusztaságokból, barlangokból és tengerparti üregekből fogja Krisztus magához gyűjteni a gyermekeit. A földön szűkölködtek, kínozták és gyötörték őket. Milliókat helyeztek le megbélyegezve a sírba, mert nem engedtek Sátán megtévesztő állításainak. A földi törvényszékek az Úr gyermekeire a leghitványabb bűnözőknek kijáró büntetést szabták. De közel van már az a nap, mikor „ítéletet tart az Isten” (Zsolt 50:6), majd a földi döntéseket visszájára fordítja. „Leveszi népéről a gyalázatot.” (Ésa 25:8) Mindegyikük fehér ruhát kap (Jel 6:11)...

Bármilyen keresztet hordtak, bármit veszítettek, bárhogyan üldözték őket, még ha földi életükkel kellett is fizetniük, Isten bőségesen kár-

pótolja gyermekeit. „Látni fogják az Ő arcát; és az Ő neve lesz a homlokukon.” (Jel 22:4) – *Krisztus példázatai*, 179–180. o.

Isten gyermekeinek a próbában és a fájdalomban pontosan úgy kell viselkedniük, mint amikor a jövő ragyogó kilátásokkal kecsegteti őket, és környezetük a lehető legkívánatosabb. Dániel az oroszlánok vermében ugyanaz volt, mint aki első miniszterként és a magasságos Isten prófétájaként állt a király előtt. Az az ember, akinek szíve az Úrra támaszkodik, ugyanaz marad a legsúlyosabb próbában is, mint a jó sorsban, mikor a mennytől és az emberektől fény és jóindulat árad felé. A hit felfogja a láthatatlant, és megragadja az örök valóságokat.

A menny nagyon közel van azokhoz, akik az igazságért szenvednek. Jézus azonosítja érdekeit hűségés népe érdekeivel. Szentjei személyében szenved; és aki választott gyermekeit bántja, Őt sérti meg. Közel van az a hatalom, amely megszabadít fizikai bajtól és gyötrelemtől, és hogy a nagyobb véstől is megmenthessen, lehetővé teszi szolgálja számára, hogy minden körülmények között becsületes maradjon, és Isten kegyelme által diadalmaskodjon. – *Próféták és királyok*, 545. o.

Május 26., vasárnap – Betegség

Könnyű elveszíteni a jó egészséget, de már nehéz visszanyerni azt... Nem engedhetjük meg, hogy az értelem vagy a test egyetlen funkciójának növekedését valami is megakadályozza vagy elsorvassza a szervezetünk bármely részének túlzásba vitt igénybe vétele vagy kihasználása...

A kimerültség és a munka nagy része, mely alatt sokan megöregszenek, nem olyan teher, amit az Úr tett volna rájuk, hanem amit ők vettek magukra, mikor olyanokat csináltak, amikről Isten szava megmondta nekik, hogy ne tegyék. – *Az én életem ma*, 142. o.

Ádám bukása óta fajunk egyre csak romlik... Isten nem ilyen gyöngeinek teremtette az embert. A dolgok ilyen állapota nem a gondvise-

lés műve, hanem az emberé. Az az oka ennek, hogy káros szokásoknak hódolunk, visszaélünk az egészségünkkel, és megsértjük az emberi lét szabályozására hozott isteni törvényeket. Ádám és Éva úgy bukott ki magasztos, szent és boldog életéből, hogy engedett az étvágy kielégítése kísértésének. Ugyanilyen kísértések következtében gyöngült el fajunk. – *Bizonyságtételek*, III. kötet, 139. o.

Akik a legnagyobb szomorúság idején születtek, gyakran egyedül ők tudnak a legjobban megvigasztalni másokat, napfényt árasztva maguk körül, valahová csak mennek. Őket megzabolázzák és meglágyítják a szenvedéseik; nem vesztik el az Istenbe vetett bizalmukat, mikor bajok rontanak rájuk, hanem közelebb húzódnak a Mindenható védő szeretetéhez. Ők az élő bizonyítékai az Úr gyengéd féltésének, aki a sötétet és a fényt is hozza, és a javunkra van, ha megfegyvelmez minket. Krisztus a világ Világossága, benne nincs sötétség. Milyen értékes ez a fény! Élünk ebben a fényben!...

Kiválságod, hogy kegyelmet kaphatsz Jézustól, és képessé váljál mások vigasztalására ugyanazzal a vigasszal, amivel az Úr is lelket önt beléd... Próbáljunk meg segíteni embertársainkon! Így már itt lent is egy kis mennyországod lehet. – *Isten csodálatos kegyelme*, 122. o.

A Megváltó a szenvedések által nyerte el a vigasztalás szolgálatát. Az emberiség minden szenvedése Őt is érte, „mivel maga is kísértést szenvedett, segíteni tud azokon, akik kísértésbe esnek” (Zsid 2:18). Ha valaki már közösséget vállalt az Ő szenvedéseivel, ebben a szolgálatban az a kiváltsága, hogy beszélhet erről. „Mert amilyen bőséggel részünk van Krisztus szenvedéseiben, olyan bőséges Krisztus által a mi vigasztalásunk is.” (2Kor 1:5) Az Úr különleges kegyelemmel van a gyászolók iránt... Szeretete utat nyit a sebzett és sérült lélek felé, és gyógyítani fogja a szomorkodót. „Az irgalom Atyja és minden vigasztalás Istene, aki megvigasztal minket minden nyomorúságunkban, hogy mi is megvigasztalhassunk másokat minden nyomorúságban azzal a vigasztalással, amellyel Isten vigasztal minket.” (2Kor 1:3–4) – *Gondolatok a Hegyi beszédről*, 13. o.

Május 27., hétfő – Bizalomvesztés, 1.

Az ítéletig nem fogjátok megtudni, milyen befolyása volt a kedves, tapintatos viselkedésnek a következetlenek, oktalanok és érdemtelenek iránt. Amikor hálátlansággal és a szent feladatok elárulásával találkozunk, megvetésünknek vagy felháborodásunknak adunk hangot. Ezt a vétkesek el is várják, mert erre már felkészültek. De a kedves türelem meglepi őket; gyakran megszólítja a jobbik énüket, és felébreszti bennük a nemesebb élet utáni vágyat.

„Testvéreim, ha valakit tetten is érnek valamilyen bűnben, ti, akik lelki emberek vagytok, igazítsátok helyre az illetet szelíd lélekkel. De azért vigyázz magadra, hogy kísértésbe ne essél! Egymás terhét hordozzátok, és így töltsétek be Krisztus törvényét.” (Gal 6:1–2) – *A nagy Orvos lábnyomán*, 495. o.

Senkit ne válasszon el a büszkeség, önbecsülés vagy öngazultság a bűnvallomástól, hogy ne veszítse el az ígéretet, mely szerint: „aki elfedezi az ő vétkeit, nem lesz jó dolga; aki pedig megvallja és elhagyja, irgalmasságot nyer” (Péld 28:13). Semmit ne tarts vissza Istentől, és hibáid megvallását se hanyagold el a testvéreid előtt. „Valljátok meg bűneiteket egymásnak, és imádkozzatok egymásért, hogy meggyógyuljatok.” (Jak 5:16) A végső elszámolás napján a bűnösöknek sok megvallatlan bűnnel kell szembesülniük. Sokkal jobb most szembe-sülni a bűnökkel, megbánni és elhagyni azokat, amíg engesztelő áldozatunk, Krisztus közbenjár értünk. Ne hanyagold el Isten akaratának megismerését e tekintetben! Lelked egészsége és mások üdvössége múlik állásfoglalásodon. „Alázzátok meg tehát magatokat Istennek hatalmas keze alatt, hogy felmagasztaljon titeket annak idején. Minden gondotokat rá vessétek, mert neki gondja van rátok.” (1Pt 5:6–7) Az alázatos és megtört szív értékeli az Úr szeretetét és a Kálvária keresztjét. Hatalmas áldást kap, aki eleget tesz azoknak a feltételeknek, melyek által elnyerheti Isten jóakarátát. – *Szemelvények Ellen G. White írásai-ból*, I. kötet, 326. o.

A megbocsátás sokkal többet jelent, mint sokan gondolják... Isten megbocsátása nem pusztán egy bírósági, jogi aktus, amellyel a bűn-

tetés alól felment: Ő nemcsak megbocsátja a bűnt, hanem meg is akar szabadítani tőle. A megbocsátás túlszorduló szeretete átalakítja a szívet. Dávid valóban tapasztalta ezt, mikor így imádkozott: „Tiszta szívet teremts bennem, ó, Isten, és az erős lelket újítsd meg bennem.” (Zsolt 51:12) – *Gondolatok a Hegyi beszédről*, 114. o.

A gonosz elleni egyedüli védelem, ha Krisztus a szívünkben lakik az Ő igazságosságába vetett hit által. A kísértésnek csak úgy van hatalma felettünk, ha még mindig a szívünkben él az önzés. Azonban amikor megismertük Isten végtelen szeretetét, akkor gyűlöletes és visszataszító mivoltában tűnik majd fel az önzés előttünk: vágyni fogunk rá, hogy a lelkünkől kiirtsuk. Ahogy Jézust is megdicsőítette a Szentlélek, ugyanúgy nemesíti és meggyőzi a mi szívünket is, olyannyira, hogy a kísértések erejüket veszítik, és az Üdvözítő kegyelme átalakítja a jellemünket. – *Gondolatok a Hegyi beszédről*, 118. o.

Május 28., kedd – Bizalomvesztés, 2.

Első szüleink elbukása után Krisztus kijelentette, hogy lejön a földre, hogy megmentse az embert a bűn büntetésétől, és legyőzi Sátánt az ellenség saját harcterén. A mennyben kezdődött küzdelemnek a földön kellett folytatódnia...

Jézus hozzáfogott irgalmas missziójához, és a jászoltól a kereszting szorongatta az ellenség. Az ördög minden talpalatnyi területért harcot indított, azon fáradozott, hogy végső erejével legyőzze a Megváltót. Viharként csapott le Jézusra egyik kísértés a másik után. De Sátán minél irgalmatlanabban elbukott ebben, Isten Fia annál szilárdabban kapaszkodott Atyja kezébe, és haladt előre a véres ösvényen.

Az összetűzés súlyossága, melyen Krisztus átment, arányos volt a sikeréhez vagy bukásához fűződő érdekek óriási nagyságával... Sátán azt kereste, hogyan buktathatná el a Megváltót, hogy majd ő uralkodhasson a földön... Az Atya, a Fiú és Lucifer feltárukoztak egymásnak igazi kapcsolatukban. Isten félreérthetetlen bizonyítékát adta méltanyosságának és szeretetének. – *Reflecting Christ*, 58. o.

A Szentlélek feladata, hogy korról korra szeretettel töltsen meg az emberek szívét, mert a testvériség élő elve a szeretet.

Lelkünk egyetlen zuga vagy sarka se legyen az önzés rejtekhelye. Isten azt kívánja, hogy a menny terve megvalósuljon, és a mennyország isteni rendje, összhangja uralkodjon minden családban, minden gyülekezetben és minden intézményben. Ha ez a szeretet hatná át a társadalmat, meglátnánk a nemes elveket, a keresztény kifinomultságot és előzékenységet, a keresztény szeretetet azok felé, akiket Jézus a vérével váltott meg. Minden családban, intézményben és gyülekezetben lelki átalakulásnak lennénk tanúi. Majd ha ez megtörténik, Isten felhasználja a munkatársait, hogy a menny világosságát küldje a világba, így az isteni fegyelem és tanítás által válnak alkalmassá a férfiak és nők a mennyei társadalomra. – *Bizonyságtételek*, VIII. kötet, 139–140. o.

Semmiben ne legyél túlbuzgó! Végezd csendben a dolgodat, ahogy eléd kerülnek. Tedd meg a tőled telhető legjobbat, kérd meg Istent, hogy Ő segítsen neked... Ő, Jézusban bízz, és ne a saját szívedben. Hagyd rá a terheidet és magadat is. Ne vegye el a kedvedet, ha nem érzel örömet és vigaszt. Reménykedj és higgy. Drága tapasztalatod lehet Isten dolgaiban. Küzdj meg a csüggedéseiddel és kételyeiddel, míg győzelemre jutsz felettük Jézus nevében. Ne tápláld a gyászt, reménytelenséget és sötétséget... Pihenj le, legyél biztos az Úr ígéreteiben. Kételkedés nélkül csendesedj el az ígéretekben...

Találj időt mások megvigasztalására, hogy áldására legyél kedves, vidám szavakkal valakinek, aki kísértésekkel és talán a nyomorral is harcol. Mivel áldást viszel másokhoz derűs, reményteli szavakkal, így ráirányítod a figyelmet a terhek Hordozójára, te magad is váratlan békét, boldogságot és támogatást nyersz. – *Our High Calling*, 64. o.

Május 29., szerda – A szabadság elvesztése

Ha többet foglalkoznánk Krisztussal és a mennyei világgal, hatalmas indíttatást, buzdítást nyernénk a kitartásra és segítséget az Úr harcai-

nak megküzdésére. A büszkeség és a világ szeretete elveszti erejét, ha annak a jobb földnek dicsőségén elmélkedünk, mely nemsokára az ott-honunk lesz. Jézus szeretetéhez hasonlítva minden földi öröm jelentéktelenné válik.

Ha hosszú ideig csak földi dolgokkal foglalkozunk, nehezünkre esik a megszokott gondolatmenetet megváltoztatni. A leggyakrabban az érdeklő az embert, és arra figyel, amit közvetlenül lát és hall. De ha be akarunk jutni Isten városába, és látni szeretnénk a Fiát és az Ő dicsőségét, akkor meg kell szoknunk, hogy a hit szemével nézzük Őt. Krisztus szavai és lénye képezze gondolataink és beszélgetéseink tárgyát, és naponként szakítsunk időt a szent dolgok feletti imádságos elmélkedésre. – *Megszentelt élet*, 91–92. o.

Az Üdvözítő mindenkinek segíteni fog, aki benne bíz. Akik kapcsolatban állnak vele, azokat boldoggá teszik a parancsolatai. A Megváltó vezeti őket, és ezt az ösvényt követik, mert a kedvéért megfeszítik a testet annak kívánságaival és vágyaival együtt. Krisztusban reménykednek, és a földi viharok hatástalanul próbálják elsöpörni őket a biztos talajról. – *In Heavenly Places*, 198. o.

Ha közel húzódsz Jézushoz, és rendezett étellel, Istentől jövő beszélgetéssel ékesíted magad, akkor Ő megőriz téged a tiltott utakra eltévelyedéstől. Ha csak figyelni fogsz, folyton figyelni és imádkozni, ha mindent úgy teszel, mintha Isten közvetlen jelenlétében volnál, megóv téged attól, hogy engedj a kísértésnek, és reménykedhetsz, hogy tisztán, folt nélkül és szeplőtlenül állsz meg végig.

Ha a kezdetektől a végig erősen megtartod a bizalmat, minden utad Isten szerint alakul majd, és amit a kegyelem indított el, azt dicsőség fogja megkoronázni az Úr országában. „A Lélek gyümölcse pedig: szeretet, öröm, békesség, türelem, szívesség, jóság, hűség, szelídség, önmegtartóztatás. Az ilyenek ellen nincs törvény.” (Gal 5:22–23) Ha Krisztus él bennünk, megfeszítjük a testet a kívánságaival és vágyaival együtt. – *Testimonies on Sexual Behavior, Adultery, and Divorce*, 107. o.

A keresztény élete: küzdelem. De „mi nem test és vér ellen harcolunk, hanem erők és hatalmak ellen, a sötétség világának urai és a gonoszság lelkei ellen, amelyek a mennyei magasságban vannak”. Az igazságosság és a becstelenség közötti konfliktusban csak mennyei segítséggel érhetünk el sikert. Vessük alá véges akarunkat a Végtelen akaratának, az emberi vegyüljön el az istenivel. Így fog támogatni a Szentlélek, és minden győzelem a Mindenható megvásárolt tulajdonának és képmásának helyreállítása lesz a lélekben. – *Üzenet az ifjúságnak*, 55. o.

Május 30., csütörtök – Halál

A mennyei kórus himnuszán át Isten meghallja a leggyengébbek jaját is. Ha a belső szobában kiöntjük a szívünket, vagy úton vagyunk, és közben felfohászkodunk, szavunk eljut a világegyetem Urának trónjához. Lehet, hogy emberi fül nem hallja az imánkat, de nem vész bele a némaságba, és az élet forgotaga sem nyomja el. Semmi sem fojthatja el a lélek sóvárgását. Az utca lármáján és a tömegek kavargásán át eljut a mennyei udvarokig. Istenhez szólunk, és Ő hallja az imánkat.

Ha érzed a méltatlanságot, ne félj ügyedet az Úr elé vinni! Amikor az Atya odaadta magát Krisztusban a világ bűnéért, mindenki ügyét magára vette. „Aki tulajdon Fiát nem kímélte, hanem mindnyájunkért odaadta, hogyan ne ajándékozna nekünk vele együtt mindent?” (Rm 8:32) Talán nem fogja teljesíteni a bátorításunkra és erősítésünkre adott jóindulatú ígérését? – *Krisztus példázatai*, 174. o.

„Az Úr eljövételének gondolata a legdrágább és legörömtelibb nekem” – mondta Baxter (Richard Baxter: *Munkái*, XVII. kötet, 555. o.). „Ez a hit munkája és a szentjeinek jelleme, mely vágyik az Ő megjelenésére, és az áldott reménységet keresi.” „Ha a halál, az utolsó ellenség a feltámadáskor megsemmisül, a hívőknek őszintén kell vágyakozniuk Krisztus második eljövételére, a teljes és végső győzelem idejére, és buzgón kell imádkozniuk azért, mikor teljesen és végül megvívják a csatát.” (*I. m.*, XVII. kötet, 500. o.) „E nap után kell minden hívőnek sóvárognia, és ebben kell reménykednie, tudva, hogy ekkor

zárul le a megváltásukért végzett munka. Ekkor valósul meg lelkük minden vágya és törekvése...” „Ó, Uram, siettesd ezt a boldog napot!” (I. m., XVII. kötet, 182–183. o.) Ez volt az apostoli egyház, „a pusztai egyház” és a reformátorok reménysége. – *Maranatha*, 14. o.

Isten gondoskodott balzsamról minden seb esetében. Van orvos és balzsam is Gileádban. Úgy tanulmányozzátok a Szentírást, mint soha ezelőtt! Kérjétek az Úrtól bölcsességet minden vészhelyzetnél! Minden próbában kérleljétek Jézust, hogy mutasson kiutat a gondjaitokból, és akkor a szemetek megnyílik az orvosságra, és alkalmazni tudjátok a Szentírásban leírt gyógyító ígéretekét. Így az ellenség nem vihet titeket szomorúságba vagy hitetlenségbe, mert hitetek, reménységetek és bátorságotok lesz az Úrban. A Szentlélek világos látást ad nektek arra, hogy felismerjétek és alkalmazzátok minden áldást, ami a gyászotok ellenszereként és gyógyításként hat a szátokhoz nyújtott minden keserűség ellen. Minden keserűség feloldódik Jézus szeretetében, és az erről való panaszkodás helyett felismeritek, hogy az Üdvözítő szeretete és kegyelme annyira áthatja a szenvedést, hogy az alázatos, szent és megszentelt örömbé fordul át. – *Szemelvények Ellen G. White írásaiból*, II. kötet, 273. o.

Május 31., péntek – További tanulmányozásra

- *Our High Calling*, „The Perfect Work of Patience” [A türelem tökéletes munkája] c. fejezet, 70. o.

10. tanulmány

KIS GONDOK

Június 1., szombat délután

Semmilyen viszálykodást vagy széthúzást ne engedj be az otthonodba! Beszélj szívélyesen. Soha ne emeld fel keményen a hangodat. Maradj nyugodt. Hagyj fel a hibakereséssel és a hazugsággal. Mondd el a gyerekeknek, hogy segíteni akarsz nekik felkészülni a szent mennyorszagra, ahol minden békés, ahol egy civakodó hang sem hallatszik. Legyél türelmes velük a próbáknál, melyek neked kicsiségnek tűnhetnek, de számukra nagyok...

Meg kell fékezni az elhamarkodott természetet, és kontrollálni a szavainkat, így majd nagy győzelmeket érünk el. Ha nem uraljuk a beszédünket és a vérmejsékletünket, Sátán rabszolgái vagyunk: az alattvalói. Fogolyként vezet minket. Minden veszekedő, kellemetlen, türelmetlen, bosszús szót az ördögnek kínálnak fel. És ez nagyon költséges ajándék, sokkal drágább, mint az Istennek tett bármilyen áldozatunk, ugyanis ez családok békéjét és boldogságát rombolja le, megrontja az egészséget, míg végül a boldog örök élet eljátszásának az okozója lesz. – *Boldog otthon*, 436–437. o.

Vannak olyan bajok, amelyeket enyhíthetünk, de soha nem szüntethetünk meg. Ahelyett, hogy a környezete alakítaná az embert, neki kell a környezetét alakítania, legyőzve az akadályokat. Azzal fejlesztheti képességeit, hogy rendet és összhangot teremtsen a zűrzavarban. Ebben a törekvésben számíthat Isten segítségére, ha igényli azt. Nem hagyták magára, hogy egyedül birkózzon meg a kísértésekkel, a saját erejével küzdjön a próbákban. Mindenható személy siet a segítségünkre. Jézus otthagya a menny királyi udvarait. Szenvedett és meghalt a bűn miatt

lealjasodott világban, hogy megtaníthassa az embereket, miként álljanak meg életük próbáiban, és hogyan győzzék le a kísértéseket. Ő a mi példaképünk. – *Bizonyságtételek*, V. kötet, 312. o.

Az istenfélelem alapja a szeretet. Senki sem szeretheti Istent igazán, bármi legyen is a hitvallása, hacsak nem szereti önzetlenül a testvérét. Viszont nem alakul ki bennünk ez a lelkület pusztán azzal, hogy megpróbálunk szeretni másokat. Jézus Krisztus szeretetének kell élnie a szívünkben. Amikor énünk feloldódik Jézusban, a szeretet akaratlanul is kiárad belőlünk. A keresztyén jelleme akkor jut el a tökéletességre, amikor belső énje állandóan arra készíti, hogy másokon segítsen; amikor a menny napfénye tölti be a szívét, és ez sugárzik az arcáról is.

Lehetetlen, hogy abból a szívből hiányozzon a szeretet, amely a Megváltó lakhelye. Ha szeretjük Istent – mert Ő előbb szeretett minket –, azokat is szeretjük, akikért Jézus meghalt. Nem juthatunk közösségre az Úrral, ha nem ápoljuk a kapcsolatot embertársainkkal, mert aki a világegyetem trónján ül, benne együtt van mind az isteni, mind az emberi. Ha közösségre lépünk Krisztussal, a szeretet láncának arany láncszemei egybekapcsolnak embertársainkkal; akkor krisztusi szármalmat és könyörületet tanúsítunk; nem várjuk meg, amíg a szegényeket és nyomorultakat elénk hozzák; és nem kell a mások fájdalma iránti szármalmat kicsikarni belőlünk, mert olyan természetességgel fogunk szolgálni a nélkülözőknek és szenvedőknek, ahogy az Üdvözítő szertejárt, és jót tett. – *Krisztus példázatai*, 384–385. o.

Június 2., vasárnap – Konfliktusok

Ha Krisztus bennetek „a dicsőség reménysége”, akkor nem akartok másokat csak azért szemmel tartani, hogy leleplezzétek őket. Vádaszkodás és elítélés helyett a segítségükre siettek, hogy áldására legyetek nekik; a mentés lesz a célotok...

Aki gyakran néz föl a Golgota keresztségére, tudva, hogy a bűnei juttatták oda az Üdvözítőt, az sohasem próbálja mások bűnével összevetni a saját vétkeit. Már nem kapaszkodik föl a bíró székébe, hogy testvére

ellen emeljen vádat. Nem lehet vádaskodás, sem önhittség azokban, akik a Kálvária keresztiének árnyékában járnak.

A gyengéd lelkület, a finom, meggyerő viselkedés megmentheti a tévelygőt, és bűnök sokaságát fedezheti el. Ha Krisztus jelleme nyilatkozik meg benned, átalakító erővel érinti majd a környezetet. Jézus jelenjen meg benned naponta, Ő majd kinyilatkoztatja igéjének teremtő erejét: azt a gyöngéd, kérlelő, mégis hatalmasan áldásos befolyást, hogy Urunk és Istenünk szépséges képmására teremtsé újjá mások lelkét. – *Gondolatok a Hegyi beszédről*, 128–129. o.

Még ha úgy is érezzük, nem jártak el velünk szemben helyesen, nem hoz áldást a szívünkbe, ha elítéljük a testvéreket, és bizonyos érzéseket dédelgetünk velük szemben: ezzel nem segítünk a dolgon. Nem merem megengedni az érzéseimnek, hogy a sérelmeim mentén maradjanak meg, hogy újra és újra elismételjem azokat, és a bizalmatlanság, ellenségeskedés és széthúzás légkörében tartózkodjak...

Világosság árad, ha Jézust követjük, ha róla beszélünk, ha szeretjük Őt, és nem engedem meg magamnak, hogy a testvéreim káráról gondolkodjak vagy beszéljek. „Valahányszor megtettétek ezeket akár csak egygel is az én legkisebb testvéreim közül, velem tettétek meg” – nyilatkoztatta ki a Megváltó (Mt 25:40). Nem szívesen éreznék rosszindulatot vagy gyűlöletet bárki iránt is. Nem akarnám a testvéreimet vádolni. Sátán megpróbál felingerelni, hogy ezt tegyem, de képtelen vagyok rá. Jézus Lelkének megbocsátását fogom ápolni. – *Our High Calling*, 239. o.

A maga erejéből senki nem uralkodhat a lelkén. De kaphat önuralmat Krisztustól. Saját erejéből alávetheti gondolatait és beszédét Isten akarátának. Jézus vallása az értelem szabályozása alá vonja az érzéseket, és megfegyelmezi a nyelvet. A befolyása révén enyhül a meg gondolatlan vérmérséklet, és a szív megtelik türelemmel és gyengédséggel.

Ragaszkodj szilárdan hozzá, akié minden hatalom mennyen és földön. Bár olyan sokszor elbuksz a türelem és a higgadság terén, mégse add fel a próbálkozást. Újra határozd el magad, ezúttal még keményeb-

ben, hogy minden provokáció között türelmes leszel. És soha ne fordítsd el a tekintetedet a mennyei Példaképedről! – *Reflecting Christ*, 293. o.

Június 3., hétfő – A házasság néhány elve

„Mert ha az embereknek megbocsátjátok vétkeiket, nektek is megbocsát mennyei Atyátok. Ha pedig nem bocsátotok meg az embereknek, Atyátok sem bocsátja meg a ti vétkeiteket.” Csodálatos feltétel! De milyen kevésbé értjük, és milyen kevésbé engedelmeskedünk neki! Az egyik legáltalánosabb és legvégzetesebb következményekkel járó bűn a megbocsátásra képtelen lelkület megtűrése. Hányan dédelgetnek ellenségeskedést vagy bosszúállást magukban, aztán Isten elé borulva kérik, hogy bocsássa meg a vétkeiket, amint ők is megbocsátanak az ellenük vétkezőknek. Nem fogják fel az ima igazi értelmét, mert ha megértenék, nem mernék az ajkukra venni. Minden nap, minden órában Isten megbocsátó könyörületére szorulunk; hogyan táplálhatunk hát keserűséget és rosszindulatot bűnös társaink iránt? Ha a keresztények minden dolgukban megvalósítanak ennek az imának az elveit, áldott változás menne végbe a gyülekezetben és a világban. Ez lenne a legmeggyőzőbb tanúság a Biblia vallásának valódisága mellett. – *Bizonyágtételek*, V. kötet, 170. o.

A legnehezebb a megbocsátás, ahogy Krisztus tette velünk – még azok számára is, akik azt állítják, ők Jézust követik. Annyira ritkán gyakorolják a megbocsátás valódi lelkületét, és olyan sokféleképpen értelmezték az Üdvözítő követelését, hogy már elvesztette a szemükben az erejét és a szépségét. Nagyon bizonytalanul tekintünk Isten nagy irgalmára és szerető kedvességére. Ő tele van együttérzéssel és megbocsátással, és önként adja a bocsánatát, mikor valóban megbánjuk a bűneinket, és elnézést kérünk azokért...

Életünknek magán kell viselnie Jézus szeretetének nyomát. Lágyító, legyőző befolyása van a szívünkre és a jellemünkre. Arra buzdít, hogy bocsássunk meg a testvéreknek, még ha kárt is okoztak nekünk. Az

isteni szeretetnek a szívünkéből kell áradnia gyengéd szavak és kedves cselekedetek formájában mások iránt. – *That I May Know Him*, 180. o.

„Ne legyen viszály köztem és közted, az én pásztoraim és a te pásztoraid között, hiszen rokonok vagyunk!” – szólt [Ábrahám]...

Ábrahám nemes, önzetlen lelkülete nyilvánult meg. Milyen sokan vannak, akik hasonló körülmények között mindenáron ragaszkodtak volna a jogaikhoz és kiváltságaikhoz! Hány család ment már ezen tönkre! Hány gyülekezet szakadt pártokra, és tette megvetés és gyalázat tárgyává az igazságot a hitetlenek előtt!... Isten gyermekei az egész világon egy családot képeznek, és a szeretetnek, a békülékenységnek ugyanez a lelkülete uralja őket. „A testvérszeretemben legyetek egymás iránt gyengédek, a tiszteletadásban egymást megelőzők...” (Rm 12:10) – így tanít bennünket az Üdvözítőnk. A megkülönböztetés nélküli udvariasság tanúsítása embertársaink iránt, a készség, hogy úgy bánjunk velük, amint mi szeretnénk, hogy velünk bánjanak, az élet bajainak felét eltörölné. Az önfelmagasztalás szelleme Sátán lelkülete; azonban az a szív, melyben Krisztus szeretete él, irgalmat gyakorol, és nem keresi a maga hasznát. Az Isten parancsát követő gyakorolja, hogy „senki se a maga hasznát nézze, hanem mindenki a másokét is” (Fil 2:4). – *Pátriárkák és próféták*, 132–133. o.

Június 4., kedd – A harag szerepe a konfliktusokban

Iszonyat és méltatlankodás vett erőt rajta, hogy ennyire meggyalázták Istent, és a nép megszegte a vele kötött ünnepélyes szövetséget, [Mózes] a földre dobta a két kőtáblát, és összetörte a hegy alatt. Noha olyan hatalmas volt Izrael iránt érzett szeretete, hogy az életét is letette volna értük, ám Isten dicsőségéért izzó buzgalma ilyen rettenetes, nagy jelentőségű haragkitörésre készítette. Az Úr nem dorgálta meg Mózeset. A táblák széttörése csak azt a tényt jelentette meg, hogy Izrael megszegte a mennellyel nemrég megkötött szövetségét. Ez a harag a bűn ellen érzett jogos felháborodás volt, mely az Isten dicsőségéért lángoló buzgalmából fakadt: nem pedig önszeretetből vagy sértett hiúságból, nagy-

ravágyásból. Erre utal az Írás szava is: „Haragudjatok, de ne vétkezzetek.” Ilyen volt Mózes haragja is. – *Bizonyságtételek a prédikátoroknak*, 100–101. o.

Nem kifizetődő, ha valaki annyira ragaszkodik a saját elgondolásához, és kelleetlenül enged olyan kis dolgokban, melyeknek csekély következményük van, mert csak keserűséget és haragot hoz be az otthonba. Túl rövid az élet, és túlságosan sok a szomorúság benne. Nincs időnk arra, hogy szaporítsuk bármelyik fájó, megkísértett szív zúzódásait.

Mindenki legyen kedves és tapintatos a másikkal. Soha ne hagyjuk lemenni a napot haraggal. Soha ne aludjunk el anélkül, hogy helyrehoznánk a kis, bosszantó nehézségeket, amik megbántják és összetörik a szívet. – *This Day With God*, 225. o.

Őrizkedjete a meggondolatlan szavakra és tettekre készítő hirtelenkedő lelkülettől! A neheztelés, melybe belemerültök, mivel azt gondoljátok, hogy rosszul bántak veletek: az ördög lelkülete, és súlyos erkölcsi gonoszsághoz vezet. Amikor az elhamarkodott lelkület ural, egy időre megfoszt a józan gondolkodástól és az erőtől, hogy irányításotok szavaitokat és viselkedéseteket, miközben magatokat teszitek felelőssé a rossz következményekért. Nincs bocsánat az elsietett és dühös tettekre. Mert ez rossz. Egyetlen meggondolatlan, ingerült szó olyan tövist hagyhat barátaitok szívében, melyet talán sosem felejtenek el. Hacsak nem gyakoroltak önuralmat, mindig boldogtalanok lesztek...

Némelyek azt képzelik, hogy a féktelenség erény. Azzal dicsekednek, hogy olyan természetük van, amivel kimondják a szívükön fekvő, kellemetlen dolgokat is. Eltűrik, hogy a szemrehányás és kritizálás áradatában a haragos lelkület kidühöngje magát. Minél tovább beszélnek, annál gyakrabban dühbe gurulnak, és Sátán ott áll mellettük, hogy segítsen nekik ebben, hiszen ez kedvére való. Azután a szavaikkal felingerlik azokat, akikhez szóltak, és még keményebben vágnak vissza, míg a jelentéktelen ügy lobogó tűzzé nem dagad... Eltökélttség kell ahhoz, hogy uralkodjatok az értelmeteken, szavaitokon és tetteiteken. Ha... észreveszed, hogy bosszúság támad benned, határozd el, hogy fél-

revonulsz, alázatosan könyörögsz Istenhez, mert mindig meghallgatja a tiszta ajakról fölszálló imát. – *Bizonyságtételek*, IV. kötet, 243. o.

Június 5., szerda – Konfliktus, bántalmazás, erő és irányítás

Mindazok, akik beleszületnek a mennyei családba, bizonyos értelemben a mi Urunk testvérei. Krisztus szeretete köti össze egymással családjának tagjait. Ahol ez a szeretet nyilvánvalóvá lesz, ott feltárul, megmutatkozik az isteni kapcsolat. „Aki szeret, az Istentől született, és ismeri Istent.” (1Jn 4:7)

Azok, akiket Krisztus megdicsér az ítéletben, lehet, hogy nagyon kevés teológiát tanultak, de becsben tartották alapelveit. Az isteni Lélek befolyása útján áldássá lettek a körülöttük élők számára. – *Jézus élete*, 638. o.

Az önzés és a büszkeség gátolja a tiszta szeretetet, ami egyesíti a lelkületünket Jézus Krisztusban. Ha valóban ezt a szeretetet ápoljuk magunkban, a véges összeolvad a végessel, és a Végtelen áll minden középpontjában. Emberi természet egyesül az emberi természettel, és mindenki szívét a végtelen Szeretet köti össze. Szentséges a mások iránti szent szeretet. Ebben a nagy szolgálatban az egymás iránti keresztény szeretet (ami sokkal magasabb rendű, állandóbb, udvariasabb és önzetlenebb bárminél is, amit valaha tapasztaltunk) óvja a keresztény gyengédséget, jóindulatot és udvariasságot, és Isten ölelésével burkolja be a testvéreket; elfogadja azt a méltóságot, amilyen kiváltságokkal az Úr felruházta az embert. Ezt a hívőknek mindig is ápolniuk kell Isten tiszteletére és dicsőségére. – *Hetednap Adventista Biblia-kommentár*, V. kötet, 1140–1141. o.

Ha a férjek teljes engedelmisséget kívánnak el a feleségüktől, kijelentvén: az asszonyoknak nincs szavuk vagy akaratuk a családban, hanem teljesen alá kell rendelniük magukat, akkor a Szentírással ellentétes pozícióba helyezik a feleségüket. A Szentírás effajta értelmezésével megsértik a házasság intézményének célját. Ha így értelmezik a Bibliát, azzal erőszakot tesznek a házasság intézményének elgondolásán...

A férjek tanulmányozzák a mintaképet, és igyekezzenek megérteni, hogy mit jelent az Efézusbeliekhez írt levélben bemutatott jelkép, az a viszony, amit Krisztus tart fenn egyházával. A férj olyan legyen a családjában, mint a Megváltó. Megáll-e nemes, Istentől nyert férfiaságában? Igyekszik-e mindig felemelni feleségét és gyermekeit? Tiszta, magasztos léggörte fog-e árasztani maga körül? Kitartóan ápolja-e Jézus szeretetét, és maradandó alapelvvé teszi-e azt otthonában, ahogy érvényesíteni akarja tekintélyét?

Minden férj és apa tanulmányozza Krisztus szavait, hogy megértse, de nem egyoldalúan, pusztán a feleségnek a férje iránti engedelmességénél időzve, hanem a Kálvária kereszttjének fényében kutassa a családi körhöz való viszonyát. „Férfiak! Úgy szeressétek feleségeteket, ahogyan Krisztus is szerette az egyházat, és önmagát adta érte.” (Ef 5:25) – *Boldog otthon*, 116–117. o.

Június 6., csütörtök – Megbocsátás és béke

Türelmetlen szavakra sohase válaszolj hasonlóan! Gondolj arra, hogy „a higgadt válasz elhárítja az indulatot” (Péld 15:1). Csodálatos erő van a hallgatásban. Néha csak felbőszíti a kapott válasz a mérges embert. De hamar elcsitul a harag, ha a tapintatos, türelmes ember hallgatásába ütközik.

Amikor éles, gáncoskodó szavak záporoznak rád, tartsd magad Isten ígéjéhez! Raktározd el agyadba és szívedbe a menny ígéreteit! Durva bánásmódra, igazságtalan vádakra való dühös válasz helyett ismételd el magadban ezt az értékes ígéretet: „Ne győzzön le téged a rossz, hanem te győzd le a jóval a rosszat.” (Rm 12:21) – *A nagy Orvos lábnyomán*, 486. o.

„Amikor tehát áldozati ajándékodat az oltárhoz viszed, és ott eszedbe jut, hogy testvérednek valami panasza van ellened, hagyd ott ajándékodat az oltár előtt, menj el, békülj ki előbb testvéreddel, és akkor térj vissza, és vidd fel ajándékodat!” (Mt 5:23–24)

Mikor olyan egyértelmű a kötelességük, akkor mégis miért megy szembe olyan sok gyülekezeti tag az egyszerű „Így szól az Úr”-ral,

és azoknak mondja el a nehézségeit, akik semmit nem tudnak a bajokról, vagy azokról, akikről az ügy szól? Jézus, a nagy Tanító elmondta nekünk, mi a kötelességünk... Mennyi boldogtalanságot megspóroltak volna és mennyi gonosz gondolatot elfojtottak volna a hívők, ha azt a feladatot veszik magukra, amiről Krisztus kijelentette, hogy azt kell elvégezni a rossz gondolkodás és a gonosz beszéd megelőzésére.

Néhány magyarázó szó is egészen megváltoztathatja azok látásmódját, akik vizzályt szítanak, és keserű érzéseket dédelgetnek magukban. Addig nem engedelmeskedhetünk Isten törvényének, amíg nem távolítunk el minden különbséget; míg szívünk nem lágyul meg, és nem veti alá magát Krisztus Szentlelkének. – *This Day With God*, 19. o.

Minden alkalmat ragadj meg, hogy hozzájárulj a körülötted élők boldogságához szereteted kimutatásával! A barátságos szavak, a részvételtjes tekintet, a megbecsülés kifejezése sok vergődő, egyedül levő társad számára olyan, mint egy pohár hideg víz a szomjazónak. Egy reményteljes szó, egy kedves cselekedet sokat könnyít fáradt testvéreid súlyos terhein. Az igazi boldogságot az önzetlen szolgálatban találhatjuk meg. Az ilyen szolgálat minden szavát és tettét feljegyzik a mennyei könyvekben, mintha Krisztusnak tettük volna. Élj Jézus szeretetének fényében, akkor jó befolyással áldására leszel a világnak!

A másokért végzett önzetlen munkálkodás lelkülete a jellemünket mélyebbé, szilárdná és Krisztus jelleméhez hasonlóan kedvessé teszi; békességgel és boldogsággal ajándékoz meg bennünket. – *Az én életem ma*, 165. o.

Június 7., péntek – További tanulmányozásra

- *Boldog otthon*, „Árnyékot vagy napfényt árasztanak-e a szavak?” c. rész, 437. o.
- *Szemelvények Ellen G. White írásaiból*, I. kötet, „Krisztus, isteni bűnhordozónk” c. rész, 320. o.

11. tanulmány

HÍVŐ CSALÁDOK

Június 8., szombat délután

Mindenki szembesülni fog nehézségekkel... Ha Jézusra nézel, ha úgy hiszel benne, mint személyes Megváltódban, Ő minden bajon átvész, és ezeket türelemmel viseled majd, és erősebb leszel, hogy kiálld a következő próbát, a következő problémát is.

Csakis a korlátolt látásunk akadályoz meg abban, hogy észrevegyük Isten szeretetteljes kedvességét a fenyítésben, aminek aláveti az egyházát, valamint a tőle jövő nagyszerű áldásokban. A nyomorúság és zavarodottság idején az Úr mindig biztos menedék a népe számára. Védelme árnyékában biztonságosan az útján maradhatnak. Az őket megtisztító szenvedésben az evangélium ereje lesz a vigaszuk. Örök Szavában van a várjuk. – *Our High Calling*, 317. o.

Isten azt kívánja, hogy gyermekei emlékezzenek arra: ha Őt szeretnék megdicsőíteni, szeretniük kell azokat, akiknek a legnagyobb szükségük van rá. Senkit sem szabad elhanyagolnunk, akivel kapcsolatba kerülünk. Ne viselkedjünk önzően az embertársainkkal tekintetünk, szavaink vagy cselekedeteink által, mindegy, milyen pozícióban vannak, legyenek akár gazdagok, akár szegények. Ha csak kevesekhez szólunk kedvesen, míg másokkal hidegen és közönyösen bánunk, az nem szeretet, hanem önzés; ezért semmiképpen nem szolgál mások áldására, sem Isten dicsőségére. Ne korlátozzuk szeretetünket csupán egy-két személyre!

Akik összegyűjtik Krisztus igazságának fénysugarait, de nem akarják mások életére árasztani, csakhamar elveszítik a mennyei kegyelem ragyogó fényét, amelyet önző módon visszatartottak, hogy csak

kevesekre sugározzák. Ne engedjük meg magunknak, hogy semmit se adjunk azoknak, akiknek a legnagyobb szükségük van a segítségre. Ne korlátozzuk szeretetünket csupán egy-két kiválasztottra! Törjük el az alabástromszelencét, hogy jó illata betöltse a házat! – *Az én életem ma*, 80. o.

Az otthoni misszió távolabb ér a családtagokon. A keresztények otthona szemléltető példa legyen, hogy az élet igazi elveinek nagyszerűségét mutassa be... Egy igazi otthon befolyása messze nagyobb hatással van a szívekre és életekre, mint bármilyen igehirdetés. Amikor egy fiatal kirepül, tovább tudja adni a megtanult leckéket...

Minden keresztény otthonból szent fénynek kellene ragyognia. A szeretet gyakorlati tetteiben mutakozzon meg. Minden otthoni kapcsolatban ki kellene áramlania, a figyelmes kedvességben és a gyengéd, önzetlen előzékenységben megmutatkozva. Néhol ez teljesül is: ahol Istent dicsérik, és a valódi szeretet uralkodik. Ezekből az otthonokból a reggeli és esti imádság édes tömjénfüstként emelkedik fel Istenhez, és irgalma, áldásai hajnali harmatként leereszkednek a könyörgőkre... Mindenki láthatja, hogy ez munka közben befolyásolja a családot, ami hatással van a gyerekekre, és Ábrahám Ura velük van. Ha a hívők otthonának megfelelő vallásos formája lenne, akkor hatalmas jó befolyást árasztanának maguk körül. Ők valóban a „világ világosságai” volnának. – *The Faith I Live By*, 278. o.

Június 9., vasárnap – Ragaszkodjunk a jó dolgokhoz!

Krisztus nem ismer el semmilyen faji, nemzeti vagy rangbeli különbséget, ami a feltétele volna annak, hogy valaki országának tagjává válhasson. A királyságába felvétel nem a gazdagság vagy a nagyszerű örökség függvénye. Ennek az országnak azok az alattvalói, akik Lélektől születtek. Jézus a lelki sajátosságokat tartja szem előtt. Az Ő országa nem e világból való. Alattvalói az isteni természet részesei, akik „megmenekültek a romlottságtól, amely kívánság által van e világban”. Ezt Isten kegyelme tette lehetővé számukra. Krisztus nem gondolja, hogy

gyermekai alkalmasak volnának országára, ezért alkalmassá teszi őket isteni hatalmával. Lelki életre támasztja fel azokat, akik eddig holtak voltak a bűnben és a törvénszegésben. Az Úrtól szent célokra kapott képességeik finomodnak, megtisztulnak, és nemessé válnak. A Megváltó vezetésével az isteni hasonlatosság szerint formálják a jellemüket. – *Isten csodálatos kegyelme*, 52. o.

Milyen óvatosan dolgozott az Úr a nem zsidókkal szembeni előítélet legyőzésén, ami szilárdan berögzült Péter fejében a zsidó oktatás folytán. A leereszkedő lepedő és annak tartalma látomásával próbálta megfosztani az apostol értelmét ettől az elfogultságtól, és megtanítani neki azt a fontos igazságot, hogy a zsidók és a nem zsidók egyformán értékesek Isten előtt, hogy Krisztus által a pogányok az evangélium áldásainak és kiváltságainak részesei lehetnek...

Mikor aztán a júdeai testvérek meghallották, hogy Péter bement egy nem zsidó házába, és prédikált az ott összegyűlteknek, meglepődtek és megsértődtek. Attól féltek, hogy ez az irány, ami nekik merésznek tűnt, szembemenne a saját tanításaikkal...

Péter feltárta előttük az egész ügyet... Meggyőződtek arról, hogy útja Isten tervének azonnali beteljesedése, és előítéleteik, előkelőségük teljesen ellentétes az evangélium lelkületével, így dicsőítették a Mindenhatót: „Akkor tehát a pogányoknak is megadta Isten, hogy megtérjenek és éljenek!” – *Conflict and Courage*, 335. o.

Habár Jézus Krisztus halálával leomlott a pogányok és zsidók közötti válaszfal, és a pogányokat az evangélium teljes kiváltságaiba beiktatta, de sok hívő zsidó szemérlől még nem hullt le a fátyol, úgyhogy nem tudták világosan felismerni annak célját, amit Isten Fia eltörölt. Így a munkát most nagy eréllyel kellett a pogányok között végezni, ami az egyház megerősödését eredményezte a lelkek nagy betakarításával.

Az apostolok különleges feladata volt, hogy leleplezzék a gyanakvást, az előítéletet és a féltékenységet. A zsidók bezárkózásától való eltérés természetes következménye lett volna, hogy tantételüket és nézetü-

ket eretnokség vádjával illetik, és az evangélium szolgálóinak hitelességét sok hívő zsidó kétségbe vonja. – *A megváltás története*, 303–304. o.

Június 10., hétfő – A kultúra hatása a családra

Ábrahám kérdés nélkül elfogadta a fiúra vonatkozó ígéretet, de nem várt Istenre, hogy teljesítse szavát saját elgondolása szerinti időben és módon. A megígért fiú azért késett, hogy próbára tegye Isten hatalmába vetett hitét, de a pátriárka nem állta ki a próbát. Sára lehetetlennek tartotta, hogy idős korában gyermeke szülessen, ezért azt javasolta – ami által Isten szándéka is teljesebbé –, hogy Ábrahám vegye el második feleségként egyik szolgálóját. A többnejűség annyira elterjedt, hogy már nem tekintették bűnnek, de akkor is Isten törvényének áthágását jelentette, és végzetes hatással volt a családi viszony szentségére és békéjére. Ábrahám Hágárral kötött házassága nemcsak saját családjára hozott bajt, hanem a jövő nemzedékeire is. – *Patriárkák és próféták*, 145. o.

Jákób fiaira bizonyos mértékben befolyással volt a bálványimádás. Isten nem torolta meg Jákób fiainak kegyetlen, bosszúszomjas viselkedését a sikhemiekkal szemben. Apjuk nem ismerte a szándékukat, míg végre nem hajtották irtóztatott tetteiket. Megfeddte a fiait, és elmondta nekik, hogy bajba keverték őt, mivel majd megvetett lesz a föld lakosai között. És a rossz tettük folytán a körülöttük levő népek azzal fejezhetik ki a felháborodásukat, hogy megsemmisítik őt és a házat. Gyötrelmében Jákób ismét az Úrhoz kiáltott...

A pátriárka megalázta magát, és a családjától is elvárta, hogy alázak meg magukat, és vegyék le az ékszereiket, hogy jóvá tehesse azzal a bűneiket, hogy áldozatot visz az Úrnak, aki talán megkönyörül rajtuk, és nem hagyja, hogy meggyilkolja őket a többi nemzet. Az Örökkevaló elfogadta Jákób erőfeszítéseit, és elfordította a bajt a családjáról; majd megjelent előtte, és megáldotta őt, megújította a neki adott ígéretet, mert látta Jákób rettegését. – *Spiritual Gifts*, 136–137. o.

Ezsdrásnak és társainak az Úr művébe alattomosan belopódzó és annak legérzékenyebb pontját érintő bűnök miatti bánkódása bűnbánatot ébresztett. Sok bűnöst nagyon mélyen érintett ez. „A nép igen keservesen sírt.” (Ezsd 10:1) Korlátozott mértékben felismerték a bűn utálatos voltát és szörnyűségét, ahogy Isten tekint erre. Meglátták, milyen szent a Sínai-hegynél elhangzott törvény. Bűneikre gondolva sokan reszkettek.

A jelenlevők közül Sekánia... azt javasolta, hogy mindazok, akik vétkeztek, kötelezzék el magukat Istennek, hogy elhagyják a bűnüket, és elítélik őket „a törvény szerint...”

Csodálatos reformáció kezdete volt ez. Ezsdrás és társai végtelesen türelemmel és tapintattal, minden érintett személy jogait és érdekeit körültekintően mérlegelve próbálták Izrael bűnbánóit a helyes útra vezetni. Ezsdrás mindenekelőtt a törvény tanítója volt. Miközben minden egyes esetet személyesen is megvizsgált, igyekezett a népet meggyőzni e törvény szentségéről és az engedelmesség áldásairól. – *Proféták és királyok*, 622. o.

Június 11., kedd – A család fenntartása a változó időkben

Az ellenség cselszövését azonban meghiúsította az emberek fölött uralkodó hatalom. A mennyei gondviselés folytán a magasságos Istent féltő zsidó Eszter lett a Médó-Perzsa Birodalom királynéja. Márdokeus közeli rokona volt Eszternek. Szorult helyzetükben elhatározták, hogy Xerxészhez fordulnak népük érdekében. Eszternek kellett közbenjáróként a király elé merészkednie. „Ki tudja – mondta Márdokeus –, nem éppen a mostani idő miatt jutottál-e királynői méltóságra?”

A megoldásra váró válság gyors és megfontolt cselekvést igényelt Esztertől. Mind ő, mind Márdokeus tudta, ha Isten nem tesz valami rendkívüli dolgot az érdekükben, saját erőfeszítéseik hiábavalóak. Eszter időt szánt a közösségre Istennel, az ereje forrásával. „Menj – utasította Márdokeust –, és gyűjts össze minden zsidót, aki csak Súsánban található, és böjtöljetek értem! Ne egyetek, és ne igyatok három

napig se éjjel, se nappal! Én is ugyanígy böjtölök szolgálóimmal, aztán bemegyek a királyhoz a törvény ellenére is. Ha elveszek, hát vesszek el!”
– *Próféták és királyok*, 601. o.

Dániel és három társa is azok között volt, akik megőrizték Isten iránti hűségüket. Különösen szép példát mutattak arra, mivé válhat az ember, aki szövetségre lép a bölcsesség és hatalom Istenével. Ezeket a királyi ágból származó ifjakat viszonylag egyszerű zsidó otthonukból a legfényesebb városba és a világ legnagyobb királyának udvarába vették. Nabukodonozor azt mondta „udvarmesterének, Aspenaznak, hogy válasszon ki Izrael fiai közül királyi vérből való vagy nemesi származású ifjakat, akiknek semmiféle fogyatékoságuk nincs, hanem szépek, fogékonyak minden bölcsességre, műveltek, járatosak a tudományban, és így alkalmasak arra, hogy majd a királyi palotában” szolgáljanak neki. – *Próféták és királyok*, 480. o.

Szüleik szigorú mértékletességre nevelték Dánielt és társait. Megtanulták: Isten számonkéri tőlük a képességeiket, és ezért nem csorbíthatják, nem gyengíthetik erejüket. Ez a nevelés őrizte meg Dánielt és társait Babilon királyi udvarának romboló befolyása között is. Erős volt az őket körülvevő kísértés az erkölcstelen és fényűző királyi udvarban, de ők romlatlanok maradtak. Semmilyen hatalom és semmilyen befolyás nem tudta eltéríteni őket azoktól az elvektől, amiket már fiatalon megtanultak Isten ígéből és műveiből...

Isten jóváhagyása drágább volt Dánielnek, mint a legnagyobb földi hatalmasság kegye – drágább, mint saját élete. Elhatározta, hogy szilárdan megáll becsületesen, történjék bármi. „Elhatározta, hogy nem szennyezi be magát a király ételével és azzal a borral, amit ő szokott inni.” És három társa is vele tartott. – *Próféták és királyok*, 482–483. o.

Június 12., szerda – Törekvés az első generációs hitre

Míg a Józsué által oktatott nemzedék ki nem halt, kevésbé terjedt el a bálványimádás, de a szülők már előkészítették gyermekeik hitaha-

gyásának útját. Gonosz magvetés volt az Úr korlátozásainak megvetése azok részéről, akik Kánaánt birtokba vették, melynek következménye keserű gyümölcsöt hozott sok nemzedék számára. A héberek egyszerű szokásai testi egészséget biztosítottak számukra, de a pogányokkal való kapcsolat az étvágy és a szenvedély élvezetéhez vezetett, amely fokozatosan csökkentette a testi erőt, és gyengítette szellemi, erkölcsi erejüket. Bűneik elválasztották Izraelt Istentől: erejét visszavonta tőlük, és már nem tudtak ellenállni az ellenségeiknek. Így azoknak a nemzeteknek lettek alattvalói, akiket Isten segítségével kiűzhettek volna. – *Pátriárkák és próféták*, 544–545. o.

Az Isten beszédét befogadó szív nem olyan, mint a vizét elpárologtató tavacska vagy mint a repedezett víztároló, amely elveszti kincsét; hanem mint a kiapadhatatlan források táplálta hegyi patak, amelynek friss, habzó vize szikláról sziklára csörgedezik, és felüdíti a fáradt, szomjas vagy teher alatt roskadozó embert. Olyan, mint az állandóan áramló folyó, mely útközben egyre mélyül és szélesedik, míg életadó vize kiárad az egész földre. Az útján csobogva haladó patak hátrahagyja ajándékait: a zöldellő természetet és a termékenységet. Partjain üdébb a fű, dúsabb a fa lombja, és több virág nyílik. Amikor a föld csupaszra és barnára ég a nyári nap perzselő hevétől, üde sáv jelzi a folyó útját.

Így van ez Isten hűséges gyermekeivel is. Krisztus vallása éltető, mindent átható elvekben, élő, tevékeny lelkiségben mutatkozik meg. Ha a szív nyitott az igazság és szeretet mennyei befolyása előtt, ezek az elvek úgy áradnak, mint patakok a kietlenben: gyümölcsöt teremnek a sivárság és terméketlenség helyén. – *Próféták és királyok*, 233–234. o.

Ha Isten gyermeke vagy, természetének is részesévé leszel, és nem tehetsz mást, mint hogy hozzá hasonlíts. Minden gyermek az apja élete által él. Ha Isten gyermeke vagy, ha az Ő Lelkétől születél meg, te is az Úr élete által élsz. Krisztusban „lakik az istenség egész teljessége testileg” (Kol 2:9). „Jézus élete is láthatóvá legyen halandó testünkben” (2Kor 4:11). Ez az élet ugyanazt a jellemet, ugyanazokat a cselekedete-

ket fogja létrehozni, amelyeket Krisztusban teremtett. Ezáltal Isten törvényével összhangba kerülsz, hiszen „az Úr törvénye tökéletes, felüldíti a lelket” (Zsolt 19:8). Szeretet által „a törvény követelése teljesüljön bennünk, akik nem test szerint járunk, hanem Lélek szerint” (Rm 8:4). – *Gondolatok a Hegyi beszédről, 77–78. o.*

Június 13., csütörtök – XXI. századi futók

Az egész világ egy hatalmas misszióterület, és bátorítson az a gondolat bennünket – akik az evangéliumi üzenetet már régóta ismerjük –, hogy az egykor még nehezen megközelíthető területek elérése már nem ütközik semmiféle nehézségbe. Azok az országok, melyek eddig elzárkóztak, most nyitva állnak, és könyörögnek Isten ígéjének magyarázatáért. Királyok és uralkodók nyitják meg sokáig zárva tartott kapuikat, és behívják a kereszt hírnökeit. Az aratás valóban hatalmas. Egyedül az örökkévalóság nyilvánítja majd ki a most bölcsen felhasznált alkalmak eredményeit. A Gondviselés megy előttünk, és a végtelen Erő együtt munkálkodik az emberi erőfeszítéssel. Valóban vaknak kell lenni a szemnek, ha nem látja meg az Úr működését, és süketnek a fülnek, ha nem hallja az igazi Pásztor kiáltását juhaihoz.

Krisztus vágódik befolyását érvényesíteni minden ember értelmén, hogy mindenkire rávéssé képét és jellemét. Már földi tartózkodása alatt éhezett a részvételre és együttműködésre, hogy országa kiterjedhessen, és magába foglalja az egész világot. Ez a föld Krisztus megvásárolt tulajdona, és szeretné azt szabad, tiszta és szent emberekkel benépesíteni. „Aki az előtte levő öröm helyett – a gyalázzal nem törődve – vállalta a keresztet.” (angolban: „Aki az előtte levő öröm miatt...”; Zsid 12:2)... A pogányokat örökségül kapja, és tulajdona lesz a világ legtávolabbi része is. Jézus a „lelki gyötrelmeitől megszabadulva elégedetten szemléli majd őket” (Ésa 53:11). – *Az evangélium szolgálói, 27–28. o.*

Amikor Pál apostol elkezdte szolgálatát Korinthusban, a népes, gazdag, gonosz, a pogányság kimondhatatlan bűneivel szennyezett városban, ezt mondta: „Mert úgy határoztam, hogy nem tudok közöttetek

másról, csak Jézus Krisztusról, róla is mint a megfeszítettéről.” (1Kor 2:2)...

Most, Krisztus idejéhez hasonlóan, Isten országának műve nem azokon nyugszik, akik földi vezetők vagy emberi törvények által támogatott elismerést sürgetnek, hanem azokon, akik az Ő nevében jelentik ki a népnek azokat a lelki igazságokat, melyek elfogadóikat Pál tapasztalatához vezetik: „Krisztussal együtt keresztre vagyok feszítve: többé tehát nem én élek, hanem Krisztus él bennem.” (Gal 2:20) Ekkor Pálhoz hasonlóan az emberek javáért fognak munkálkodni. Ő mondta: „Tehát Krisztusért járva követségben, mintha Isten kérne általunk: Krisztusért kérünk, béküljete meg Istennel!” (2Kor 5:20) – *Jézus élete*, 510. o.

Ha többet gondolnánk és beszélnénk Jézusról, mint magunkról, sokkal többet kellene a jelenlétében lennünk. Ha engedelmeskedünk neki, betölt minket a béke, hit és bátorság; olyan győztes tapasztalatunknak kell lennie, hogy amikor egy találkozóra megyünk, fölfrissülnek az Istenről tett tiszta, erős tapasztalatunktól. Mikor elismerik, hogy dicséret illeti kegyelme dicsőségét, ami a Jézuséhoz hasonló életet támogatja: ellenállhatatlan ereje van ennek, és a megváltásukat munkálja. – *Lift Him Up*, 249. o.

Június 14., péntek – További tanulmányozásra

- *Próféták és királyok*, „Babilon királyi udvarában” c. fejezet, 479–490. o.
- *Jézushoz vezető út*, „Öröm az Úrban” c. fejezet, 115–126. o.

12. tanulmány

MIT LÁTNAK A HÁZUNKBAN?

Június 15., szombat délután

Akikkel nap mint nap érintkezünk, igénylik a segítségünket, az irányításunkat. Olyan lelkiállapotban is lehetnek, hogy az idejében mondott szó a megfelelő helyre bevett szög lehet náluk. Holnap már néhányat közülük nem is érhetünk el többé. Milyen hatással vagyunk ezekre az útitársainkra?

Mit látnak a barátaid és ismerőseid a házadban? És te, ahelyett, hogy Krisztus kegyelmének kincseiről beszélnél, olyan dolgokat társz fel, amelyek a használattól elvesznek? Vagy akikkel kapcsolatba kerülél, néhány új gondolatot adsz át Jézus jelleméről és szolgálatáról?... Ó, bárcsak akikért Isten bámulatos dolgokat vitt véghez, Őt dicsérnék, és hatalmas dolgairól mesélnének! De milyen gyakran előfordul, hogy akikért az Úr dolgozik, mint Ezékiásért is, elfeledkeznek az áldásadóról. – *Conflict and Courage*, 241. o.

Az időnk itt rövid. Csak egyszer élünk e világon; ezért használjuk ki az élet adta lehetőségeket. A munka, amelyre el lettünk hívva, nem kíván gazdagságot, társadalmi pozíciót vagy nagyszerű képességet, csupán kedves, önfeláldozó lelkületet és szilárd célkitűzést. Egyetlen – bármilyen kicsi – lámpa, ha állandóan világít, eszköz lehet sok lámpa meggyújtására. Befolyásunk hatásköre jelentéktelennek, képességünk szerénynek, alkalmunk kevésnek, tudásunk korlátoltnak tűnhet, mégis csodálatos lehetőségekkel rendelkezünk az otthonunkban kínákozó alkalmak hűséges felhasználása által. Amikor megnyitjuk a szívünket és az otthonunkat az élet isteni elvei előtt, akkor az életadó erő folyamainak útjává válunk. Otthonunkból gyógyító patak folyik, amely életet,

szépséget és termékenységet hoz oda, ahol most terméketlenség és halál van. – *Boldog otthon*, 32–33. o.

A keresztényeknek határozottan ellen kell állniuk a világnak, ahogy Isten zászlóvivőiként az életükkel bemutatják Krisztus átalakító kegyelmének befolyását. Azért viszik föl őket, hogy Jézussal üljenek a mennyei helyeken, hogy megmutathassák a világnak, az angyaloknak és az embereknek az örök világ tartós ábrázolását...

A Megváltó követői törekedjenek arra, hogy javítsák a világ erkölcsi színvonalát, ahogy a Szentlélek ezt átadta nekik. Nem szabad lesülyedniük a világ szintjére, úgy véelve, miközben ezt teszik, majd ők emelik föl azt. A keresztények és a világiak között jelentős különbségnek kell mutatkozni szavakban, öltözködésben és mindenben. Ez pedig meggyőző befolyással van a világra. Látják, hogy az Úr fiai és lányai elkülönülnek a világtól, és Isten összekapcsolja őket magával... „Isten ugyanis feltámasztotta az Urat, és hatalmával minket is fel fog támasztani.” (1Kor 6:14) Ki hajlandó arra, hogy felemelkedjen a legmagasabb szintre? – *That I May Know Him*, 305. o.

Június 16., vasárnap – Tanuljunk a király hibájából!

A Tigris és az Eufrátesz termékeny völgyében élt egy ősi nép, amelynek az volt a rendeltetése – bár akkoriban még Assíria alattvalója volt –, hogy a világ ura legyen. Bölcs emberei figyelmesen tanulmányozták a csillagokat. Nagyon csodálkoztak, amikor észrevették, hogy a napórán az árnyék 10 fokkal visszament. Amikor királyuk, Merodák Baladán megtudta, hogy a menny Istene ezzel a csodával jelezte Júda királyának élete meghosszabbítását, követeket küldött Ezékiáshoz, hogy köszöntse gyógyulása alkalmából, és ha lehet, többet megtudjon arról az Istenről, aki ilyen csodát tudott művelni.

A távoli ország uralkodójától érkezett követek látogatása alkalmat adott Ezékiásnak az élő Isten megdicsőítésére. Mily könnyen beszélhetett volna Istenről, minden teremtett dolog fenntartójáról, akinek a kegyelméből életben maradt, amikor már semmi reménye nem

volt. Micsoda nagy jelentőségű változás történhetett volna, ha ezekkel az emberekkel, akik Káldea síkságairól az igazság keresésére jöttek, Ezékiás elismerteti, hogy az élő Isten a legfőbb Úr! – *Próféták és királyok*, 344. o.

A követek látogatása megpróbálta Ezékiás háláját és hűségét... A király megragadhatta volna a neki adott alkalmat, hogy tanúskodjon Izrael Istene erejéről, jóságáról és könyörületéről, és a követek jelentése fényt vihetett volna a sötétségbe. Ám a seregek Ura helyett önmagát dicsőítette. „Nem volt hálás az iránta tanúsított jótéteményért, mert felfuvalkodott.”

Ezékiás bukásának története beigazolta a felelősséget... fontos tanítást közöl mindannyiunknak. Sokkal többet, mint ahogy most tesszük, beszéljünk tapasztalatunk értékes fejezeteiről, Isten irgalmáról és szerető jóságáról, a Megváltó szeretetének páratlan mélységéről. Mikor a szív és az értelem megtelik az Úr szeretetével, nem lesz nehéz továbbadni azt, ami a lélekben él. Már szavakkal is ki tudjuk majd fejezni azokat a nagyszerű gondolatokat, a nemes törekvéseket, az igazság világos észleléseit, az önzetlen célokat, a kegyesség és szentség utáni sóvárgást, amiben megmutatkozik a szív kincseinek milyensége. – *Conflict and Courage*, 241. o.

Minden, ami csak gyönyörűsége a földi otthonunkban, emlékeztessen minket a kristály folyóra, a zöld mezőkre, a hajladozó fákra és a csobogó szökőkutakra, a ragyogó városra és a fehér ruhás énekesekre: mennyei otthonunkra – a szépség világára, amit egy művész sem festhet le, halandó sem írhat le. „Amit szem nem látott, fül nem hallott, és ember szíve meg sem sejtett, azt készítette el Isten az őt szeretőknak.” (1Kor 2:9)

Ebben az áldott otthonban élni... ez a téma a keresztyény reménység tárgya, amire a keresztyény nevelés felkészít. A Krisztust követő életnek pedig legyen célja ezt a nevelést képviselni, és segíteni másoknak, hogy alkalmazni tudják azt. – *Counsels to Parents, Teachers, and Students*, 55. o.

Június 17., hétfő – A család az első

Akiknek gyerekei vannak, intézzék úgy az otthoni és üzleti ügyeket, hogy semmi ne állhasson a kicsik és öközójük, ami csökkenthetné a szülők befolyását, hogy Krisztushoz vezessék őket. Tanítsatok a gyermekeknek Jézus szeretetéről, hogy tiszta szívűek, tiszta beszédűek és egyenes jelleműek legyenek!

Az Úr készségesen munkálkodik a gyermekek szívében, ha a szülők hajlandók lennének együttműködni a mennyel, de semmiképpen sem veszi át tőletek a rátok bízott feladatot. Szülők, ébredjetek fel halálos alvásotokból! – *Gyermeknevelés*, 474–475. o.

Mint Isten munkásai, munkánkat kezdjük azokkal, akik a legközelebb állnak hozzánk. Nincs ennél fontosabb misszióterület.

Missziós lelkületre van szükségünk az otthonunkban, hogy az élet igéjét családunk tagjai elé vigyük, és afelé vezessük őket, hogy Isten országát, a mennyei otthont keressék.

A gyermekek nevelése és irányítása a legnemesebb missziómunka, amit egy ember magára vállalhat. – *Gyermeknevelés*, 476. o.

Az Istenért végzett szolgálat személyes szolgálatot is jelent. Személyes munkával kell együttműködnünk vele a világ megmentésében. Jézus megbízása: „Menjetek el szerte az egész világba, hirdessétek az evangéliumot minden teremtménynek!” (Mk 16:15) – minden követőjének szól. Akiket elhívott a krisztusi életre, azokat arra is elhívta, hogy társaik üdvösségéért dolgozzanak. A szívük egyszerre fog Krisztus szívével dobogni. Úgy vágnak majd a lelkek megmentésére, mint Ő. Nem mindenki töltheti be ugyanazt a helyet az Atya művében, de mindenki számára van hely és tennivaló.

Az ősi időkben Isten Ábrahámot, Izsákot, Jákóbot, a szelíd, bölcs Mózeszt és a sokoldalú Józsuét a maga szolgálatába állította. Mirjám zenéjére, Debóra bátorságára és kegyességére, Ruth gyermeki ragaszkodására, Sámuel engedelmességére és becsületességére, Illés rendíthetetlen hűségére, Elizeus szelíd, fékező befolyására – mindre szükség volt. Hasonlóképpen ma is mindazoknak az Ő szolgálatában kell kamatoz-

tatniuk a kapott áldásokat, akikre Isten áldást árasztott. Minden ajándékot országa építésére és neve dicsőségére kell felhasználni. – *Krisztus példázatai*, 300–301. o.

A Megváltó először néhány embert választott ki, és felszólította őket a követésére. Majd elmentek, hogy felkeressék a rokonaikat és ismerőseiket, és Jézushoz vitték őket. Nekünk is így kell munkálkodnunk. Néhány főt elhív, és teljesen megalapozza őket az igazságban, akárcsak az első tanítványoknál, hogy így szolgáljanak másokért...

Ne hanyagoljátok el a beszélgetést a szomszédaitokkal, és annyi kedvességet tegyetek meg értük, amennyi tőletek telik... Azt a lelkületet kell kutatnunk, ami Pál apostolt kényszerítette, hogy házról házra járjon, könnyek között képviselje az üzenetet, tanítva nekik „az Istenhez való megtérésről és a mi Urunkban, Jézusban való hitről”. – *Reflecting Christ*, 245. o.

Június 18., kedd – A béke győzelme

Amikor valaki elfordul az emberi tökéletlenségtől, és Jézusra tekint, mennyei átalakulás megy végbe a jellemében. Krisztusra szegezi a tekintetét, ahogy a tükörré nézne, ami visszatükrözi Isten dicsőségét, és eközben „ugyanarra a képre formálódik át az Úr Lelke által dicsőségről dicsőségre” (2Kor 3:18). „De akiben nincs Krisztus Lelke, az nem az övé.” (Róm 8:9)

Fordulj el mások tökéletlenségeitől, és állhatatosan nézz a Megváltóra. Bűnbánó szívvel tanulmányozd az életét és a jellemét. Nemcsak tisztábban kell látnod, hanem fel is kell élénkülöd ahhoz, hogy megláthasd az előtted levő lakomát, majd egyél és igyál Isten Fia húsából és véréből, ami az Ő igéje. Ha megízleled az élet jó igéjét, ha eszel az élet kenyereből, megértheted az eljövendő világ erejét, és új teremtés lehetsz Jézus Krisztusban. Miután megkaptad az ajándékait, megújulsz a szentség irányában, és kegyelme gyümölcsöt terem benned Isten dicsőségére. – *This Day With God*, 46. o.

A családi vállalkozás legyen jól szervezett. Az apa és anya értsék meg a felelősségüket. Gyermekük javáért fáradozzanak együtt. Ne legyen köztük széthúzás. Sose bírálják egymást vagy ne kérdőjelezzék meg a másik ítéletét a gyerekek előtt. Ha a feleség még tapasztalatlan, próbálja meg kideríteni, hol nehezíti férje dolgát, mikor az apa a gyerekek üdvösségéért fáradozik. A férj pedig bölcs tanácsokkal és szeretetteljes bátorítással támogassa feleségét. – *Értelem, jellem, egyéniség*, I. kötet, 155–156. o.

Minden pár, amelyik egyesítette élete érdekeit, amennyire tőle telik, keresse, hogyan tehetné boldoggá a másikat. Amit nagyra becsülünk, igyekezzünk megőrizni és még értékesebbé tenni, ha lehetséges. A házasságkötéssel a férfi és a nő üzletet kötött, egy befektessenek az életre, és a tőlük telhető legtöbbet kellene megtenniük, hogy kontrollálják a türelmetlen és ingerült szavaikat, még annál is nagyobb odafigyeléssel, mint ahogy a házasságkötés előtt tették, mivel most már egy életre összekötötték a sorsukat mint férj és feleség, és mindegyiküket ugyanakkora mértékben becsülnék meg a lelkiismeretes erőfeszítésért, amit a szerelem megőrzéséért és frissen tartásáért tesznek, melyet olyan buzgón kutattak, és nagyra értékelték még az esküvő előtt. – *This Day With God*, 335. o.

A bűn tönkretette békességünket. Amíg nem győzzük le az „én”-t, nem lelhetünk nyugalomra. A szív uralkodó szenvedélyeit emberi hatalom nem képes az ellenőrzése alá vonni. Éppen olyan tehetetlenek vagyunk itt, mint a tanítványok a dühöngő viharban. Ám aki szavával lecsendesítette a galileai hullámokat, a béke igéjét adja mindenkinek. Bármennyire tomboljon is a vihar, mindazok szabadulásra lelnek, akik Jézushoz fordulva így kiáltanak: „Uram, ments meg minket!” Kegyelme, amely megbékéltet Istennel, az emberi szenvedély harcát is lecsendesíti, és szeretetében megnyugszik a szív. – *Jézus élete*, 336. o.

Június 19., szerda – A családban – együtt

Lehetetlen úgy élnünk a világban, hogy ne árasztanánk befolyást a környezetünkre. A család tagjai közül senki sem zárkozhat önmagába úgy, hogy a család többi tagja ne érezze befolyását és lelkületét. Még az arc kifejezés is jó vagy rossz felé terel. Félreismerhetetlen a lelkülete, a szavai, a tettei és a mások iránt tanúsított magatartása. Ha önzően él, sivárság veszi körül őt; azonban ha Krisztus szeretete él benne, előzékenységet, kedvességet, gyengédséget tanúsít mások érzéseiről, és a szeretet, a gyöngédség hálás, boldog érzéseit közvetíti társai felé. Bemutatja, hogy Jézusért él, és naponként tanul a lábánál, világosságot és békét nyerve tőle. Elmondhatja majd az Úrnak: „A te jóvoltod felmagasztalt engem.” (Zsolt 18:36) – *Boldog otthon*, 33–34. o.

A Megváltó gyermekévei többet jelentenek, mint csupán példamutatót az ifjúságnak. Tanulást és bátorítást kínálnak minden szülőnek. A családjáért és a szomszédokéért végzett teendők jelentik az elsődleges munkaterületet azok számára, akik embertársaik felemelésén akarnak dolgozni. Nincs fontosabb az otthon alapítóira és őrzőire bízott törekvéseknél. Isten nem bízott az emberek közül senkire nagyobb és következményeiben messze ágazóbb munkát az apák és anyák feladatánál. – *A nagy Orvos lábnymán*, 350–351. o.

A világi hírnévnél is nagyobb befolyása van a Krisztussal egységben élő embernek. Miközben Jézus példáját követik, kegyelméből erejük van az egyházuk és közösségük javát szolgálni. Befolyásuk csak a határvonal megkülönböztettségével arányosan érezhető, ami elválasztja őket a világ lelkületétől és elveitől.

Ahogy az egységben van az erő, úgy minden erő, jószág, könyörület és szeretet Forrása társas kapcsolatba vonja a halandó embereket magával, hogy nekik is adjon az isteni erejéből, rájuk áraszsa a befolyását, és elterjessze azt közel s távol. Mikor valaki szövetségre lép Krisztussal, az isteni természet részesével, az érdeklődésével támogat minden szenvedőt. Ahogy helyesen látjuk meg a Kálvária keresztségét, a szív és az agy minden idegszála beleremeg az együttérzésbe a világon mindenfelé ott

levő emberi nyomortól. Miután új teremtetések leszünk Krisztus Jézusban, ráébredünk a bűn szörnyűségére és az Üdvözítő isteni szánalmára, ami az elbukott emberért hozott végtelen áldozatában látható. A Jézussal való közösségtől meglágyul a szív, együttérzéssel telik meg a tekintet, a hanghordozás, a féltő gondoskodás, a szeretet és az erő komolysággal párosul az erőfeszítéseikben, amitől Istennel hatalmas lélekmentők lesznek a Megváltó számára. – *Welfare Ministry*, 296–297. o.

Június 20., csütörtök – A „ragályos” barátság központjai

A szeretet nem élhet tétlenül. Minden tette csak növeli, erősíti és kiterjeszti a szeretetet. Ahol a vita és a tekintély semmire sem megy, a szeretet ott is győzedelmeskedik. A szeretet nem haszonleső, még csak jutalmat sem vár el a fáradozásáért. Isten mégis úgy rendelte, hogy a szeretet minden tettének jelentős nyereség legyen az eredménye. Bár a szeretet szétáradó, és a működése csendes, mégis olyan erős és hatalmasan céltudatos, hogy nagy gonoszságokat győz le. Hatása csillapító és átalakító, ezért ott is megragadja a bűnös életét, megérinti a szívet, ahol minden más módszer csődöt mondott. – *Bizonyságtételek*, II. kötet, 135. o.

A kedves szavak, a barátságos tekintet, a vidám arckifejezés a keresztényt körülvevő bájjal együtt szinte ellenállhatatlanná teszi a befolyását. Így nyerheti el mások tiszteletét, és terjesztheti ki a befolyását, ami nem jelent erőfeszítést a számára. Ez Krisztus vallása a szívben, ami kedves szavakra készlet, akár a visszataszító módon viselkedő emberek iránt is. A hangoskodó, kritizáló, erőszakos személy nem keresztény, mert ha valaki keresztény akar lenni, legyen Jézushoz hasonló...

Aki merít Krisztus lelkületéből, abból kedves szavak ömlenek, és udvariasan viselkedik. A megváltási terv meglágyítja a durva és goromba vérmérsékletet, és lecsendesíti a barátságtalan vagy éles modort. Az igazság megszentel és lecsiszol minket. Ha a szívünkbe fogadjuk, elrejtve dolgozik, átfórmálva a befogadját. – *Our High Calling*, 238. o.

Zákeusnak ezt mondta a Megváltó: „Ma lett üdvössége ennek a háznak!” (Lk 19:9) Nemcsak Zákeust áldotta meg az Úr, hanem egész háznépét is vele együtt. Krisztus az otthonába ment, hogy az igazságra tanítsa, és oktassa a háznépet a mennyei dolgokra. A rabbik és a hívők megvetése kizárta őket a zsinagógákból, most viszont egész Jerikóban a legkiváltságosabb ház volt az övék. Saját otthonukban gyűltek az isteni Tanító köré, és hallgatták az élet igéit.

Akkor jön el a lélek üdvössége, amikor elfogadja Krisztust személyes Megváltójának. Zákeus nem pusztán futó vendégként fogadta Jézust otthonában, hanem mint aki a lélek templomában fog lakozni. A papok és írástudók azzal vádolták, hogy bűnös, és zúgolódtak az Üdvözítő ellen, amiért a vendége lett; az Úr azonban Ábrahám fiának ismerte el a vámszedőt. Mert „akik hitből vannak, azok az Ábrahám fiai” (Gal 3:7). – *Jézus élete*, 556. o.

Június 21., péntek – További tanulmányozásra

- *Boldog otthon*, „Az eredményes keresztény bizonyágtevő” c. fejezet, 35–39. o.
- *Próféták és királyok*, „Babilónia követői” c. fejezet, 340–348. o.

13. tanulmány

SZÍVBELI VÁLTOZÁS A VÉGIDŐBEN

Június 22., szombat délután

Ígéreteiben és figyelmeztetéseiben Jézus engem tart szem előtt. Isten úgy szerette a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy ha én hiszek benne, ne vesszek el, hanem örök életem legyen. Az Isten ígében feljegyzett tapasztalatok az *enyém*. Enyém az ima és az ígélet, a parancs és a figyelmeztetés. „Krisztussal együtt keresztre vagyok feszítve: többé tehát nem én élek, hanem Krisztus él bennem; azt az életet pedig, amelyet most testben élek, az Isten Fiában való hitben élem, aki szeretett engem, és önmagát adta értem.” (Gal 2:20)...

Ha hitszemünket szilárdan Jézusra szegezzük, megerősödünk. Isten a legdrágább kijelentésekkel ajándékozza meg éhező, szomjazó népét. Krisztust személyes Megváltónak ismerik meg. Amikor ígétével táplálkoznak, rájönnek, hogy az lélek és élet... Kegyelmének átalakító ereje által Isten képmása formálódik ki a tanítványban: új teremtés lesz. Szeretet veszi át a gyűlölet helyét, a szív hasonló lesz az istenihez. Ezt jelenti élni „minden ígével, amely Isten szájából származik” (Mt 4:4). Ez a mennyből alászálló kenérrrel való táplálkozás. – *Jézus élete*, 390–391. o.

Ne beszéljeteK a gyengeségeitekről és hiányosságaitokról. Ha csüggedés lopózna be a lelketekbe, tekintsetek fel Jézusra, mondvá: Ő él, hogy esedezzen értem. Felejtsetek el a hátatok mögött hagyott dolgokat, és higgyetek ígéletében: „Eljövök hozzátok” és „veletek maradok”...

Vajon Jézus őszinte-e? Komolyan gondolja, amit mond? Válaszold határozottan: Igen, minden egyes szavában hiszek. Amikor ezt már rendezted, akkor hittel igényeld minden egyes ígéletét, és vedd el az áldást, mert éppen ez a hit általi elfogadás a lélek élete. Akkor is hihe-

ted, hogy Ő hű hozzád, ha gyermekei közül a leggyengébbnek, legérdemtelenebbnek érzed magad. Ha hiszel, akkor minden sötét, eltűnődő kételyed visszaszáll az őscsalóra, akitől ered. Nagy áldással lehetsz, ha szaván fogod Istent. Élő hittel bízsz benne, még akkor is, ha a megérezésed bizalmatlan szavakra készítené téged.

Az Isten hatalmába vetett bizalomból béke fakad. – *Bizonyságtételek prédikátoroknak*, 516–518. o.

Amit Isten megígért, bármikor végre is tudja hajtani. Ami kötelességet a népére rótt, azt el is tudja végezni általuk. Ha úgy élnek, hogy eleget tesznek minden szavának, beteljesíti rajtuk jó szándékát és ígéreteit. De ha nem ütik meg a tökéletes engedelmesség mértékét, akkor nem teljesednek be rajtuk a fontos és becses ígérek, hanem távol maradnak tőlük, és nem válnak valóra. – *Bizonyságtételek*, II. kötet, 148. o.

Június 23., vasárnap – Prófécia az odaforduló szívekről

A széthúzás és viszály közepette egy hang hallatszott a pusztából, megdöbbenő és szigorú, mégis reményteli hang: „Térjete meg, mert elközelített a mennyek országa!” (Mt 3:2) Ez új, különös erővel hatott a népre. A próféták Krisztus jövetelét a távoli jövő eseményeként jövendölték, e kijelentés szerint viszont közvetlen közel volt. János rendkívüli megjelenése hallgatóinak gondolatait az ősi látnokokra terelte. Modora, ruházata Illés prófétáéhoz hasonlított. Illés lelkével és erejével leplezte le a nemzeti romlást, és feddte meg az eluralkodó bűnöket. Szavai egyszerűek, tömörek és meggyőzőek voltak. Sokan azt hitték, hogy egy halott próféta támadt fel a személyében. Az egész népet felrázta. Tömegek sereglettek a pusztába.

Keresztelő János a Messiás eljövetelét hirdette, és megtérésre szólította fel a népet. A bűntől megtisztulás jeléül alámerítette őket a Jordán vizében. Ezzel a jelentős szemléltető tanítással azt mutatta be, hogy akik Isten választott népének tartják magukat, bűntől szennyesek; a szívük és életük megtisztítása nélkül aligha lehetnek részesei a Messiás országának. – *Jézus élete*, 104. o.

Majd' megszakad a szívem, ahogy látom, mennyi minden marad elvégezetlen, amit be kellene fejezni. Isten követeknek élő kapcsolatban kellene állniuk Övele. Tolják ki a határait, és terjesszék ki a munkájukat. Életük legyen tiszta, szent, felkészült a világra hamarosan ráköszönő napra. Miután betölti őket a Mester lelkülete, megpillantják maguk körül az embereket... ahogy elmerülnek a bűnben, és ezért minden erőfeszítést megtesznek, hogy megmentsek a közelükben – akár a saját háztartásukban élőket is – és a távolban levőket. A nyájon kívül rekedtekért tett komoly, megszentelt erőfeszítések nem hagynak időt a kritizálásra és a kérdezősködésre. – *The Upward Look*, 76. o.

A boldogulásunk Jézus Krisztus jóvátévő áldozatától függ. Lejött a világba, hogy megbocsátást hozzon nekünk. Az első dolgunk, hogy a legkomolyabban küzdjünk a lelki áldásokért; hogy hűségesek és igazak maradjunk az utolsó napok veszélyei között – anélkül, hogy egy picit is engednénk Sátán eszközeinek. Mindenkinek az a kötelessége, hogy kiegyenesítse az útját a lába előtt, nehogy a sánta letérjen az ösvényről. Nincs vesztegetni való időnk. Attól az egységtől függ a boldogulásunk, hogy Krisztus ott imádkozik a benne hívők között. Legyenek egyek vele, ahogy Ő is egy az Atyával. Az egymástól elhúzódnak nem az Isten, hanem az ügyes ellenség terve. – *This Day With God*, 74. o.

Június 24., hétfő – Újra együtt a család

Ennél nagyobb hitpróba nem is érhet! Az özvegy eddig minden idegenhez szívélyes és nagylelkű volt. Most is, tekintet nélkül az őt és gyermekét érhető szenvedésre, abban bízva, hogy Izrael Istene majd kielégíti minden szükségletét, e legnagyobb próbára is vendégszeretettel válaszolt, „és Illés beszéde szerint járt el”.

Bámulatos az a vendégszeretet, amelyet ez a föníciai asszony tanúsított Isten prófétája iránt, és csodálatos hitéért és nagylelkűségéért kapott jutalom. „Evelt ő is meg az asszony és a háza népe is minden

nap. A lisztesfazék nem ürült ki, az olajoskorsó sem fogyott ki az Úr ígérete szerint, ahogy igéjében, Illés által megmondta az Úr.”...

A szareptai özvegy megosztotta a falatját is Illéssel. Viszonzásul Isten megőrizte az asszony és a gyereke életét. Az Úr nagy áldást ígér mindazoknak, akik a próba és szükség idején megértik és segítik a náluk szegényebbeket. Ő nem változik. Hatalma nem csökkent Illés ideje óta sem. Nem kevésbé biztos ma sem az ígélet, mint amikor Megváltónk mondta: „Aki befogad egy prófétát azért, mert az próféta, prófétának járó jutalmat kap...” (Mt 10:41). – *Próféták és királyok*, 130–132. o.

„Sok özvegyasszony élt Izraelben Illés napjaiban, amikor bezárult az ég három és fél évre, úgyhogy nagy éhínség lett azon az egész vidéken, de egyikükhöz sem küldetett Illés, csak a Szidónhoz tartozó Szareptába egy özvegyasszonyhoz. És sok leprás volt Izraelben Elizeus próféta idejében, de egyikük sem tisztult meg, csak a szír Naamán” (Lk 4:25–27).

A próféták életéből vett példák elmondásával válaszolt Jézus a hallgatói kérdéseire. Isten különleges munkára kiválasztott szolgálóinak nem volt szabad keményszívű, hitetlen emberekért dolgozniuk. Akiknek viszont érző szívük és bizakodó hitük volt, őket a menny különlegesen felruházta erejének bizonyoságaival a próféták által. Illés idejében Izrael elszakadt az Úrtól. Ragaszkodtak bűneikhez, és elutasították az Úr küldöttei által szóló Szentlélek figyelmeztetéseit. Így elvágták magukat attól a csatornától, melyen át Isten áldásban részesíthette volna őket. Az Úr elhaladt Izrael otthonai mellett, és pogány földön talált menedéket szolgálóknak, egy olyan asszonynál, aki nem tartozott a választott néphez. Mégis ezt az asszonyt tisztelte meg, mert ő követte a kapott világosságot, és szíve nyitva állt a még nagyobb világosság számára is, amit az Úr a prófétája által küldött. – *Jézus élete*, 238. o.

Június 25., kedd – Szívbeli változás az oltárnál

Az aszály és éhség hosszú éveit Illés buzgón imádkozott azért, hogy Izrael népe térjen meg a bálványimádásból, és ragaszkodjon Istenhez. A

próféta türelmesen várt, amíg az Úr keze súlyosan ránehezedett a szenvedő országra. Szíve összeszorult a fájdalomtól, mikor látta, hogy mindenütt nő a szenvedés és a nyomor. Azt kívánta, bárcsak gyors reformációt tudna indítani. Isten azonban maga vitte véghez tervét, szolgálja pedig nem tehetett mást, csak tovább imádkozott hittel, és várta, hogy eljőjön a határozott cselekvés ideje. – *Próféták és királyok*, 133. o.

Elérkezett az esti áldozat ideje. Illés hívja a népet: „Jöjjetek ide hozzám!” Míg remegve közel húzódnak, Illés a megrongált oltárhoz lép – ahol az emberek azelőtt a menny Istent imádták –, és kijavítja. Ez a romhalmaz drágább neki a pogányok minden pompás oltáránál.

Az ősi oltár újjáépítésével Illés tanúsította, hogy tiszteli azt a szövetséget, amelyet az Úr kötött Izraellel, miután a Jordánon átkelve az ígért földjére léptek. „Fogott Illés tizenkét követ a Jákób fiaiól származó törzsek száma szerint.” „A kövekből oltárt épített az Úr nevében...”

Illés emlékeztette a népet a hosszú ideje tartó hitehagyásra, amely felkeltette Jahve haragját. Felszólította őket, hogy alázzák meg a szívüket, és térjenek atyáik Istenéhez, hogy az átok eltávozzon Izrael földjéről. Majd a láthatatlan Isten előtt tisztelettel meghajolva, az ég felé emelt kézzel egyszerű imát mondott. – *Próféták és királyok*, 151–152. o.

Ahogy Jézus Krisztus által belépünk a nyugalomba, már itt elkezdi a mennyek országa. Válaszolunk a hívására: gyere, és tanulj tőlem, és ezzel elkezdjük az örök életet. A menny: szüntelen közeledés Istenhez Krisztus által. Minél tovább vagyunk a mennyei boldogságban, annál több dicsőség fog megnyílni nekünk, és minél jobban megismerjük Istent, annál nagyobb lesz a boldogságunk.

Ha az Úr népe eltelik szelídséggel és érzékenységgel, észreveszi, hogy az Ő felettük lengő zászlója a szeretet, és édes a gyümölcse. Már itt lent mennyországot alakítanak ki, ahol a fenti mennyre készülnek föl.

Ha Jézussal járunk ebben az életben, betölt minket a szeretete, és megelégszünk a jelenlétével. Amit csak elbírhatsz az emberi természet, mi itt megkaphatjuk. De hogy is hasonlítható ez a jövődökhöz? Ott ők „az Isten trónja előtt vannak, és szolgálnak neki éjjel és nappal az

Ő templomában, és a trónon ülő velük lakik. Nem éheznek és nem szomjaznak többé, sem a nap heve, sem más hőség nem bántja őket, mert a Bárány, aki közepén a trónnál van, legelteti őket, elvezeti őket az élet vizének forrásaihoz, és Isten letöröl szemükről minden könnyet” (Jel 7:15–17). – *The Faith I Live By*, 367. o.

Június 26., szerda – Szívbeli változás a Jordánál

Amikor Krisztus személyében eljött a Valóság, nem ismerték fel benne az előképek beteljesítőjét, az árnyékszolgálatok lényegét. Megvetették a képet, és az előképekhez, a hiábavaló szertartásaikhoz ragaszkodtak. Isten Fia eljött, de ők továbbra is jelet kértek. A „térjete meg, mert elközelített a mennyek országa!” (Mt 3:2) üzenetre válaszként csodát követeltek. Jézus evangéliuma botránykő volt számukra, mert az Üdvözítő helyett jeleket kívántak. Azt hitték, hogy a Messiás hatalmas győzelmekkel fogja bizonyítani jogait, és a földi királyságok romjain állítja fel a birodalmát. – *Krisztus példázatai*, 35. o.

A János által hozott reformációs munkára: a szív, értelem és lélek megtisztítására van ma is sokaknak szüksége, akik azt vallják, hogy hisznek az Üdvözítőben. Belemerültek a rossz gyakorlatokba, amiket el kell távolítaniuk; tegyék az egyenetlen utakat egyenessé, a durva terepet simává. Önmagunk dicsőítése és a büszkeség hegyei, dombjai süllyedjenek le. „Megtéréshez méltó gyümölcsöket” kell teremniük (Mt3:6). Mikor ez végbemegy az Úr hívő népe között, „meglátja minden halandó az Isten szabadítását” (Lk 3:6). – *Isten csodálatos kegyelme*, 249. o.

Ha János és András magukéva teszik a papok és vezetők hitetlen lelkületét, nem kerültek volna tanítványként Jézus lábához. Bírálóként jöttek volna hozzá, hogy megítéljék szavait. Ezért sokan elzárkóznak a legértékesebb lehetőségek elől. Nem így az első tanítványok. Elfogadták a Szentlélek hívását, amiről Keresztelő János prédikált. Most felismerték a mennyei Tanító hangját. Számukra Jézus szavai üdéséget, igazságot és szépséget árasztottak. Isteni világozás sugározta be az

őszövétségi írások tanításait. Új fényben ragyogtak fel az igazság sokoldalú tételei.

A bűnbánat, a hit és a szeretet teszi képessé a lelket, hogy elfogadja a menny bölcsességét. A szeretet által munkálkodó hit az ismeret kulcsa, és mindenki, aki szeret, „ismeri Istent” (1Jn 4:7). – *Jézus élete*, 139. o.

Ha Nátánael a rabbik vezetésében bízott volna, soha nem találta volna meg Jézust. Amit maga látott és tapasztalt, az tette tanítvánná. Így van ez ma is, mert az előítélet sokakat tart vissza a helyes úttól. Milyen más eredményre jutnának a „gyere el, és nézd meg” elv alapján!

Amíg valaki az emberi tekintély vezetésében bíz, nem juthat el a megmentő igazság ismeretére. Nátánaelhez hasonlóan a magunk számára kell tanulmányoznunk Isten ígését, és imádkoznunk a Szentlélek megvilágosításáért. Ő, aki látta Nátánaelt a fügefa alatt, minket is lát majd az imádság titkos helyén. Az angyalok közel vannak azokhoz, akik alázatosan kutatják az isteni vezetést. – *Jézus élete*, 140–141. o.

Június 27., csütörtök – Szívbeli változás az utolsó napokban

A hívő Illés képviseli Krisztus második eljövételének útkészítőit, ahogy [Keresztelő] János is Illés lelkületével készítette az utat Jézusnak az első advent idején.

Olyan nyílt legyen az üzenetünk, mint Jánosé volt. Megfeddte a királyokat is az erkölcstelenségükért. Mindamellett ott volt a veszély az élete fölött, ő mégsem engedte meg magának, hogy a hirdetett igazság elerőtlenedjen...

A majdnem egyetemes hitehagyás idején Isten felszólítja a hírnökeket, hogy Illés erejével és lelkületével hirdessék a törvényét. Ahogyan Keresztelő János is egy népet készített elő a Megváltó első adventjére, ráirányította a figyelmüket a Tízparancsolatra, nekünk sem szabad bizonytalan hangon továbbítani ezt az üzenetet: „Féljétek az Istent, és adjatok neki dicsőséget, mert eljött ítéletének órája.” Az Illés prófétára és Keresztelő Jánosra jellemző buzgósággal törekedjünk Krisztus második adventjének előkészítésére. – *The Faith I Live By*, 290. o.

Minden nemzedék idején Isten különleges igazságot és munkát bíz egyházára. A világ dolgaiban jártas kiváló elmék elől elrejtett igazság feltárul az alázatos, gyermeki lelkületűnek. Ez önfeláldozást követel. Harcokat kell vívni érte és győzelmeket aratni. Indulásakor csak kevesen állnak mellé. A világhoz igazodó egyház és a világ nagyjai ellenszegülnek neki, és lebecsülik. Gondoljunk Keresztelő Jánosra, Krisztus előfutárára, aki egymaga emelte fel szavát a zsidó nemzet gőgje és formalitása ellen! Gondoljunk azokra, akik először hirdették az evangéliumot Európában! Milyen bizonytalannak, milyen kilátástalannak tűnt a két sátorkészítőnek, Pálnak és Silásnak a küldetése, amikor Troásban társaikkal hajóra szálltak Filippi felé!... Gondoljunk Luther Mártonra, aki szembeszegült a hatalmas egyházzal, a világi bölcsesség remekművével! Képzeljük csak el, amint Isten szava mellett császárral és pápával szemben szilárdan kitartva kijelenti: „Itt állok, másként nem tehetek. Isten engem úgy segítjen!” Gondoljunk csak a külsőségekbe kapaszkodó, érzéki és hitetlen emberek között Jézust és igazságát prédikáló John Wesley-re! Ő azért a megtiszteltetésért könyörgött, hogy elvihesse a pogányoknak a krisztusi szeretet üzenetét.

A korunknak szóló különleges igazságok nem az egyházi méltóságoknál találhatók, ahogy régen sem, hanem azoknál az embereknél, akiket a műveltségük és bölcsességük nem tart vissza attól, hogy higgyenek Isten szavában...

Ma, az utolsó nemzedék idején a mustármagról szóló példázat diadalmas és teljes megvalósulásához ér. A parányi magból fa lesz. Az utolsó intő és kegyelmet hirdető üzenetet „minden népnek és törzsek és nyelvnek” (Jel 14:6–14) meg kell hallania, „hogy a pogányok közül népet szerezzen magának” (ApCsel 15:14). És a föld fényleni fog Isten dicsőségétől (lásd: Jel 18:1). – *Krisztus példázatai*, 78–79. o.

Június 28., péntek – További tanulmányozásra

- *Próféták és királyok*, „A Kármel” c. fejezet, 143–154. o.
- *Jézus élete*, „Kiáltó szó a pusztában” c. fejezet, 97–108. o.